

GIB

Šolsko leto 2016/2017

Letnik 19 – številka 1-2

Poslanci brez sejnine

Poleti Tajska, jeseni Amerika

**Vse, kar mora devetošolec
vedeti o Gimnaziji Brežice**

Intervju s profesorico Zdenko Senica Grubič

Kazalo

UVODNIK

GIB – ČASOPIS S TRADICIJO..... 3

SPREMLJAMO

Medpredmetna ekskurzija v zamejsko Slovenijo..... 4

Ekskurzija na Gorenjsko..... 4

EKSKURZIJA 1. LETNIKOV V KRAPINO..... 5

EKSKURZIJA V BENETKE..... 5

»Ne teslo. Tesla bom!«..... 6

Brežiški gimnazijci bodo postali mediatorji..... 6

POUK MALO DRUGAČE..... 7

Če E-cikliramo vsi, se boljše živi..... 7

Projektni dan 3. d-oddela..... 8

Srečanje z ministrico..... 9

Tržnica z namenom..... 9

55. Linhartovo srečanje: Ogled predstave Ikarus v izvedbi

kulturnega društva Mali petelin..... 9

EVROPOSLANCI BREZ SEJNINE..... 10

POLETI TAJSKA, JESENI AMERIKA..... 12

GiB – glasilo dijakov
Gimnazije Brežice,
šolsko leto 2016/2017
številka 1–2
letnik 19

ŠTEVILKO SO UREDILI
Patricija, Lara, Katja,
Anamarija, Lucija, Tjaša, Maja, Mira Urek Jesenšek, prof.
Tina, Tim, Vid ...

SODELAVCI
Zdenka Grubič, prof.

MENTORICI IN LEKTORICI
Bernardka Ravnikar, prof.,
ODGOVORNA UREDNICA
Bernardka Ravnikar, prof.

GLAVNA UREDNICA
Patricija Kelhar, 4. d

RAČUNALNIŠKO OBLIKOVANJE
mag. Gregor Horžen

ILUSTRACIJE
Vid Bernard Šuler, 4. b

TISK
Gofar d. o. o

Brežiški gimnazijci na Univerzi Yale..... 15

Brežiški gimnazijci ponovno odlični na tekmovanju iz
angleškega jezika..... 17

Nov dan, novo mesto, nova država, nove izkušnje..... 17

Izmenjava z Italijani..... 19

Unescovi utrinki..... 20

TEKMOVANJA

Tekmovanje iz znanja logike..... 21

Brežiški gimnazijci vedo več o sladkorni bolezni..... 21

Tekmovanje iz znanja računalništva in spletnih tehnologij..... 22

Cankarjevo tekmovanje, zakaj pa ne?..... 22

PIŠEMO, RAZMIŠLJAMO

Dan jezikov..... 22

Konsi 3. c..... 23

S knjigami pripravimo božično pojedino svoji duši..... 24

SAM PROTI VSEM..... 28

Mnenja dijakov 4. d o predstavi Prevara..... 30

ZIMSKO TIHOŽITJE: ZMOTI DIJAKA XY..... 31

INTERVJU

Že kot deklica sem vedela, da ne morem biti nič drugega kot
učiteljica športne vzgoje..... 32

MASKE SO PADLE

LEPOTICI BREZ ZVERI 33

ŠPORTNA SCENA

Jure Rovan..... 34

Luka Guček in Lara Omerzu sta obiskala župana..... 34

Luka Guček..... 35

Dosežki naših športnikov..... 36

Utrinki s Šolskega svetovnega prvenstva v odbojki..... 38

POSEBNA IZDAJA GIBA

Obisk Organizacije Združenih narodov na Dunaju..... 42

PREDSTAVITEV ŠOLE

Gimnazija Brežice – vstopnica v tvojo prihodnost..... 43

Organizacija šole..... 44

Program gimnazija..... 46

Dragi devetošolec, draga devetošolka!..... 48

Delo z nadarjenimi dijaki na Gimnaziji Brežice..... 50

Knjižnica Gimnazije Brežice..... 51

Aktiv slovenščine..... 52

Aktiv matematike..... 53

Aktiv naravoslovja..... 54

Aktiv družboslovja..... 56

Gibko TV..... 57

Aktiv tujih jezikov..... 58

Glasba je del človekovega življenja..... 59

Predmet likovna umetnost na Gimnaziji Brežice..... 60

Aktiv ekonomskih predmetov in informatike..... 61

Aktiv športne vzgoje..... 62

RAZVEDRILO

Razvedrilo..... 63

GIB – ČASOPIS S TRADICIJO

Že četrto leto teče, odkar sem napisala svoj prvi članek za šolski časopis Gib. Ne morem verjeti, da je čas tako hitro minil, ko pa se mi zdi, da sem bila še včeraj v osnovnošolskih klopih in od učiteljice večkrat slišala, kako kvaliteten časopis izdajajo na Gimnaziji Brežice. Nekajkrat sem ga imela celo priložnost prelistati in navdušeno sem prebirala prispevke, zapisali so jih nekdanji učenci naše šole, ki sem jih poznala, zdaj pa so bili že »veliki gimnazijci«. Tudi sama sem si takrat želela na gimnazijo, in če bi bilo le mogoče, tudi sodelovati pri tem zanimivem časopisu. Tako kot vi, dragi devetošolci, ki ste prišli na informativni dan, sem tudi jaz prav ob tej priložnosti (na svojem informativnem dnevu) v roke prvič dobila svoj Gib. Verjemite mi, da v tem časopisu lahko izveste marsikaj o naši šoli in si ustvarite mnenje o dijakih in profesorjih. Ne smete namreč verjeti vsemu, kar slišate od starejših znancev, ki so že preživeli nekaj let na naši gimnaziji. Pogosto zgodbe preveč napihujejo, da bi vas prestrašili, čeprav je v vsaki zgodbi zagotovo tudi zrno resnice. Mene naslednje leto ne bo več tu (no, vsaj načrtujem, da bom uspešno končala 4. letnik in opravila maturo), zato vas že zdaj vabim, da se pridružite Gibu. Zadnja leta je število novinarjev pričelo upadati in pojavljati so se pričeli pomisleki, ali se sploh še splača truditi, ali se sploh še splača pisati. Odgovor je na dlani. Našo gimnazijo oglašujemo kot »gimnazijo s tradicijo« in tudi šolski časopis GIB, izdelek dijakov, je del te tradicije, in upam, da bo tako ostalo še dolgo po mojem odhodu. Upam, da bom lahko nekega dne svojim otrokom, če bodo šli v gimnazijo, pripovedovala o Gibu in da bo ta takrat še zmeraj navzoč v gimnazijskem življenju. Preveč dragocen je, da bi ga izgubili.

Upam, dragi bodoči gimnazijci, da sem vas vsaj malo prepričala, da si naš Gib prihodnje leto zasluži vašo pozornost in mogoče tudi prisotnost s soustvarjanjem. Tisti pa, ki že gulite gimnazijske klopi, zakaj še ne sodelujete pri Gibu? Zmeraj se bo našel prostor za dobrega novinarja ali umetnika kakega drugega kova, ki bi pripomogel h kvaliteti izdelka. Nekaj priložnosti ste že zamudili, nikar ne dovolite, da vam še katera spolzi iz rok! Pridružite se nam pri ustvarjanju pisnih virov o življenju gimnazijcev!

Patricija Kelhar, 4. d

Medpredmetna ekskurzija v zamejsko Slovenijo

V torek, 27. 9. 2016, smo se dijaki 4. letnikov odpravili na zadnjo gimnazijsko ekskurzijo. Zbrali smo se ob 7. uri in se polni pričakovanj z avtobusi odpeljali proti naši sosedni Italiji. Čeprav smo bili sprva nekoliko zaspani, smo lahko dremali na avtobusu, saj smo zaradi zastojev na cesti imeli kar veliko zamude. Na našo žalost si zato nismo mogli ogledati Kosovelove domačije v Tomaju. Vendar se je naše razpoloženje ob pogledu na morje kmalu spremenilo. V italijanskem mestu Sestian s smo stopili v sončen dan in se peš napotili proti Rilkejevi poti. Tam nas je pričakala vodička, ki nam je najprej povedala nekaj besed o položaju slovenske manjšine v Italiji in nam predstavila Rainerja Mario Rilkeja. Pesnik

sprehod po mestu ali občudovanje mnogih trgovin. S sošolkami smo se odločile, da v centru poiščemo restavracijo in pojemo pravo italijansko kosilo. Kar nekaj časa smo porabile in končno našle restavracijo, kjer so natakarji vsaj približno razumeli angleško, cene pa niso bile previsoke. Privoščile smo si testenine vseh vrst in bile z njimi zelo zadovoljne. Dan smo zaključili s sprehodom po Trstu in z ogledom slavnega pomola San Carlo, ki ga je v svoji pesmi ovekovečil Dragotin Kette.

Naša zadnja skupna ekskurzija se nama je zdela zelo zanimiva in hkrati poučna. Želeli bi si še kdaj obiskati Devin in se sprehoditi po ulicah Trsta. Ta dan nama bo zagotovo še dolgo ostal v spominu.

Teja Gošek in Sanja Zupančič, 4. d

je večkrat obiskal devinski grad in v njegovi prelepi okolici našel navdih za številne pesmi, med katerimi je najbolj znan cikl Devinske elegije. Še sami smo se odpravili po obmorski pešpoti. Občudovali smo čudovit razgled in se nastavljali toplim sončnim žarkom. Sledil je obisk Trsta, kjer smo se najprej srečali z deželnim svetnikom in podpredsednikom Deželnega sveta Furlanije Julijske krajine Igorjem Gabrovcem. Spregovoril je o položaju zamejskih Slovencev in o tem, kako Italija skrbi za njihove pravice, ter z veseljem odgovoril na naša vprašanja. Zatem smo imeli nekaj prostega časa, ki ga je večina izkoristila za kosilo,

Ekskurzija na Gorenjsko

5. 10. 2016 smo se dijaki drugih letnikov odpravili na Gorenjsko. Med vožnjo smo na avtobusu poslušali geografsko razlago o Gorenjski. Pot nas je najprej vodila do Škofje Loke, kjer smo spoznavali zgodbo Ivana Tavčarja, Visoško kroniko. Biološki del ekskurzije smo opravili na Pokljuki, kjer smo šteli lišaje, merili pH in temperaturo. Odkrivali smo lepote visokega barja in Triglavskega narodnega parka ter razumevali pomen lišajev kot bioloških indikatorjev onesnaženosti zraka. Nato smo svoje potovanje nadaljevali v Blejskem vintgarju, kjer smo se sprehodili po tesni soteski V-doline, ki jo je vrezala reka Radovna. Ekskurzijo smo zaključili v Kranju, kjer smo obiskali Prešernovo stanovanje, v katerem je preživel zadnja leta. V spomin našemu največjemu pesniku smo v Prešernovem gaju zrecitali Zdravljico, nato pa smo se v poznih popoldanskih urah odpravili nazaj proti Gimnaziji Brežice.

Tjaša Antolovič in Ema Agnič, 2. a

EKSKURZIJA 1. LETNIKOV V KRAPINO

V četrtek, 27. 10. 2016, smo se dijaki 1. letnikov Gimnazije Brežice odpravili v Krapino na medpredmetno ekskurzijo v Muzej krapinskih neandertalcev.

Najprej smo si ogledali film, ki nam je prikazal vsakdanjik neandertalske družine: lov, izdelovanje orožja, oskrbo poškodbe ... Nato smo šli na ogled z avdiovodičem. V muzeju so predstavljeni nastanek Zemlje, razvoj življenja ter pomembni mejniki, povezani z raziskovanjem Zemlje in ljudi.

Krapinski muzej ni običajen, saj je zelo raznolik in živahen. Je zelo sodoben ter lepo zasnovan. Vse je predstavljeno zelo zanimivo z veliko animacijami in projekcijami. Med drugim smo opazovali risbe Leonarda da

Vincijski, hodili mimo replike najdišča z originalnim peskom, se vzpenjali po časovnem traku geoloških obdobij,

dvigovali (sicer zelo majhno, vendar težko) repliko meteorita, se sprehajali

med repliko džungle in opazovali modele osebkov pračloveške družine. Izvedeli smo tudi nekaj o geologiji, morfologiji, štirih osnovnih elementih ... in seveda o najdišču samem ter o njegovem najditelju Dragutinu Gorjanoviču Krambergerju.

Ekskurzija je bila dobra priložnost za ponovitev znanja, hkrati pa smo pridobili tudi veliko novih informacij. Če vas pot kdaj pelje mimo Krapine, priporočam ogled muzeja, saj boste spoznali, da so muzeji lahko tudi zabavni. Pa še izvedeli boste veliko novega!

Nika Srpčič, 1. a

EKSKURZIJA V BENETKE

V petek, 28.10.2016, smo se dijaki Gimnazije Brežice zgodaj zjutraj odpravili na ekskurzijo v Benetke. Polni pričakovanj in z dobro voljo v nahrbtniku smo po nekaj urah prestopili mejo sosednje Italije. Profesorica Ema Maček nam je med potjo pripovedovala različne zanimive zgodbe, da nam je čas hitreje minil in da smo o Italiji izvedeli čim več. Po dolgi poti smo končno prispeli na cilj.

Ko smo stopili z avtobusa, so nas pozdravili glasni galebi in veter, ki je s sabo nosil prijeten vonj morja. Vkrkali smo se na majhno, a prijetno barčico, ki nas je popeljala do samega osrčja Benetk. Nato pa se je začelo zanimivo raziskovanje omenjenega, na več milijonov kolov postavljenega, mesta. Sprehodili smo se mimo čudovitih pročelij mogočnih stavb in tako opevanega mosta vzdihljajev, ki kljub svojemu romantičnemu imenu v preteklosti ni slovel po lepih trenutkih. Omenjeni most je namreč povezoval sodišče in zapor; z njega so obsojenci še zadnjič videli mesto in pomahali svobodi v slovo.

Pot nas je vodila do Trga svetega Marka in bazilike, ki nosi ime po istem svetniku kot trg. Po ozkih ulicah mesta smo nadaljevali

pot do velikega kanala, kjer smo prebili največ časa, saj smo lahko samostojno raziskovali skrivne kotičke svetovno znane mesta. Privoščili smo si kos izvrstne prave italijanske pice, ki pa je v preteklosti veljala za hrano revežev. Z nasmehom smo prisluhnili spevnemu in urnemu italijanskemu jeziku in se prepustili veličastnemu razgledu na razkošne gondole, ki so vozile počasi, a v lahkem ritmu ljubezni, ki jo je bilo čutiti na vsakem koraku.

Kmalu je v zvoniku svetega Marka odbilo uro, ko smo se s profesorico odpravili na otok Murano, ki je znan po lepih, precizno izdelanih strukturah iz stekla oziroma po steklarstvu nasploh. Kako zahteven je proces izdelave, smo se lahko prepričali na lastne oči, saj je mojster omenjene obrti pred nami izdelal steklenega konja.

Ura nas je priganjala in hitro smo pustili otok Murano za sabo. Na obzorju se nam je prikazal čudovit otok Burano, ki je znan po svojih pisanih stavbah in čipki. Profesorica nam je dala priložnost, da ga sami raziščemo, in to smo tudi izkoristili. Prečesali smo mesto in bili navdušeni, koliko majhnih in skritih bisernih kotičkov je zgoščenih na tako majhnem prostoru.

Sonce je že počasi tonilo v morje, ko smo se odpravili z otoka proti pristanišču, kjer nas je čakal avtobus. Izmučeni od naporenega in hkrati zelo zanimivega dne smo se posedli na avtobus in se za trenutek umirili. Na žalost višjih letnikov, ki so si želeli počitek, jim »fazani« nismo dali miru. Vso pot domov smo prepevali in uživali. Vrnili smo se v poznih večernih urah, a nam ni bilo žal, da smo odšli na izlet, saj nam je dal veliko novega znanja, ki smo ga lahko uporabili pri pouku, obogatili smo svojo razgledanost in dodali še en biser k zbirki gimnazijskih spominov.

Maksi Bogovič, 1. c

»Ne teslo. Tesla bom!«

Brežice, 30. novembra – Gimnazija Brežice je tudi v tem šolskem letu izvedla projekt Inženirke in inženirji bomo! v sodelovanju s podjetjem Mediade. Predstavitve so se udeležili predvsem dijaki tretjega in četrtega letnika. Namen dogodka z naslovom »Ne teslo. Tesla bom!« je bila promocija tehničnih in naravoslovnih poklicev ter inovativnosti med gimnazijci. Ravnatelj Uroš Škof je v uvodu poudaril, da sta inovativnost in ustvarjalnost potrebni v vseh poklicih ne le inženirskih, saj je izbira poklica ena najpomembnejših odločitev v življenju. Predstavitve je povezovala mag. Edita Krajnovič iz podjetja Mediade. Dogodka so se udeležili Janez Zupančič iz podjetja Utris, Peter Bukovec iz podjetja LACEnano, Aleksander Zupančič iz JP Komunala Brežice in Franci Stariha iz zveze AIE-SEC Slovenija. Sogovorniki so navdušili mlade za ustvarjalnost v tehničnih poklicih, kar vodi k boljšemu delu in večji konkurenčnosti. Prav tako so predstavili svoje izkušnje in opozorili

na napake, na katerih so se učili. V sproščenem pogovoru so osvetlili, zakaj je radovednost lepa čednost in kako se odločati o izbiri študija in poklica. Častni pokrovitelj projekta Inženirke in inženirji bomo! je predsednik Republike Slovenije Borut Pahor.

Brežiški gimnazijci bodo postali mediatorji

Gimnazija Brežice bo usposabljal dijake mediatorje v mednarodnem evropskem projektu.

Gimnazija Brežice je z letošnjim šolskim letom postala partnerska šola v evropskem projektu Erasmus+ z naslovom »Challenging conflicts in Schools«, v katerem sodelujejo še šole iz Estonije, Portugalske, Avstrije in Madžarske. Zanimani dijaki nižjih letnikov se bodo udeležili nekajmesečnega usposabljanja za dijake mediatorje. Seznanjali se ne bodo le s tehnikami reševanja konfliktov, temveč bodo spoznavali tudi sami sebe, svoja čustva in vedenjske vzorce v konfliktnih situacijah, saj bodo le tako lahko uspešni pri reševanju konfliktov svojih vrstnikov. Usposabljanje bo vključevalo tako teoretično znanje kot uporabo naučenega v praktičnih situacijah, sprva v igrah vlog, kasneje pa v mediaciji resničnih življenjskih konfliktov pod vodstvom koordinatoric projekta Polone Masnec in Nine Iskra, ki na šoli poučujeta psihologijo in filozofijo. Projekt se bo zaključil avgusta 2018, sodelujoče šole pa bodo na koncu objavile tudi e-priročnik v angleščini ter jezikov vseh držav partneric, ki bo vključeval program in primere dobre prakse usposabljanja dijakov mediatorjev. Priročnik bo prosto dostopen in na voljo vsem zainteresiranim šolam v Evropi, ki bodo želele dijaško mediacijo izvajati tudi na svojih šolah.

Polona Masnec

POUK MALO DRUGAČE

Ena izmed snovi, ki se jih dijaki učimo v prvem letniku, je grška književnost. Ker smo to temo obravnavali ravno v prazničnem decembru, smo zadnji dve uri književnosti v letu zamenjali z ogledom Posavskega muzeja Brežice, kjer zavzema grška mitologija pomembno mesto. Skupaj s profesorico smo se odpravili proti brežiškemu gradu, kjer nas je pričakala vodička. Ogledali smo si razstavo Imago musicae, v kateri so predstavljene baročne poslikave brežiškega gradu, ki večinoma uprizarjajo prizore iz grške mitologije. Sprehodili smo se tudi po prečudoviti Viteški dvorani, ki je ena najlepših v Sloveniji, in si ogledali freske. Na prehodu stene v strop si sledijo prizori iz grško-rimske mitologije oz. Ovidovih Metamorfoz, ki hkrati ponazarjajo štiri elemente. Element zraka predstavlja bog svetlobe Apolon z Eos, jutranjo zarjo, element vode so prizori s Pozejdonom in njegovo ženo, z enookim Polifemom, Piramom in Tisbo ter ugrabljeno Evropo na biku. Kot element ognja je upodobljen bog ognja Hefajst, element zemlje pa predstavljata bog Dioniz s satiri in nimfami ter bog vojne Ares.

Ob koncu vodene ogleda smo lahko podoživeli tudi čas kmečkih uporov in si ogledali faksimile Dalmatinove Biblije. Originala nam niso pokazali, hranijo ga namreč v depoju, saj je predragocen. Z bučnim aplavzom smo se zahvalili vodički, ki nam je zanimivo predstavila tekočo snov.

Menim, da so nam, dijakom, ogledi razstav in muzejev všeč, saj s tem pridobivamo splošno razgledanost in spoznavamo tudi druge načine pridobivanja znanja.

Tinkara Jene, 1. a

Če E-cikliramo vsi, se boljše živi

»Če E-cikliramo vsi, se boljše živi«, to je eden izmed sloganov, ki so se jih brežiški gimnazijci v petek, 13. januarja 2017, domislili na letošnji otvoritveni delavnici iz sklopa delavnic »E-odpadki in naše okolje«. Delavnica je namenjena mladim in jo izvaja družba ZEOS, d. o. o., v sodelovanju z Zavodom Mladinska mreža MaMa v okviru lokalnih lan- siranj uličnih zbiralnikov za zbiranje e-odpadkov in odpadnih baterij pod projektom LIFE Gospodarjenje z e-odpadki s sloganom E-cikliraj. Dijaki na delavnici razpredajo o pomenu pravilnega ravnanja z e-odpadki in odpadnimi baterijami in iščejo načine, kako zmanjšati vpliv tovrstnih odpadkov na okolico.

Z mladimi smo na tokratnem dogodku iskali odgovore ter rešitve na področju E-cikliranja: Urša Dolinšek (ZEOS, d. o. o.), Urban Krevl in Kaja Čop (Zavod Mla-

dinska mreža MaMa), Nataša Kalin (Mladinski center Brežice) ter Barbara Fumić (Komunala Brežice d. o. o.). Dijaki so spoznali lokacije uličnih zbiralnikov v svojih občinah in nekaj ostalih načinov pravilnega rokovanja z e-opremo. Tekmovali so v kvizu in iskali ideje za slogane – stavke, ki pozivajo potrošnike k E-cikliranju:

- Zbirajte, profitirajte, žurirajte in pri tem E-ciklirajte!
- Če E-cikliramo vsi, se boljše živi!
- E-cikliraj, »škrablov« ne nerviraj!
- Vse starostne skupine inovativno & razumljivo E-ciklirajmo!

Mladi so delavnico zaključili z željo po manjši čustveni navezanosti na svoje stare telefone in druge aparate (ki se zato kopičijo po njihovih predalih) in upanjem, da bodo v prihodnje nove električne naprave kakovostne in posledično manj pokvarljive.

Delavnica v Brežicah je bila smiselno nadaljevanje postavitve uličnih zbiralnikov za e-odpadke in odpadne baterije v občinah Brežice, Kostanjevica na Krki, Krško in Sevnica.

Projektni dan 3. d-oddelka

Okoli devete ure tega dne se je po šolskih hodnikih zaslislal smeh razposajenih otrok. Nas, dijake 3.d-razreda, so namreč v okviru projektnega dne prišli obiskat tretješolci Osnovne šole Brežice. Razdeljeni v skupine smo jim pripravili različne aktivnosti in delavnice. Skupaj smo se nekaj malega

in našo laboratorijsko učilnico. Seveda jih še nismo mučili s hibridizacijo, polimeri ali z zapletenimi kemijskimi formulami. Predstavili smo jim "zabavnejše" strani kemije – enostavne poskuse, na primer vulkan in slonovo zobno pasto. Naši gostje so ob tem lahko tudi sami sodelovali in pomerili halje ter zaščitna očala. Kdo ve, mogoče se med njimi skriva tudi kakšen bodoči znanstvenik.

Sledila je biološka delavnica. Sošolci so jim s pomočjo profesorja Šeta predstavili

naučili, predvsem pa, kar je najpomembnejše – zabavali.

Najprej smo jim predstavili delo pri kemiji

živali, ki domujejo v naši učilnici biologije. Največ pozornosti in toplih objemov pa je seveda požela posebna gostja – Nola, psička naše sošolke Lare.

Nato smo jih pospremili v telovadnico, kjer jih je čakal velik športni poligon. Ob teku, skakanju, premagovanju ovir in spuščanju z vrvjo smo skupaj uživali.

Zaključek pa je bil najslajši. Dobesedno, saj

smo skupaj pripravili čokoladne kroglice, ki jih je prav hitro tudi zmanjkalo. Pred odhodom smo se še malo družili in tudi kakšno zapeli.

Cilj projektnega dne je zagotovo dosežen. Nasmehi na obrazih šolarjev, medtem ko so v zborčku prepevali himno Osnovne šole Brežice, pa potrdili, da je današnji dan zares uspel.

Sara Slemenšek Avšič

Srečanje z ministrico

V ponedeljek, 19. decembra 2016, so na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport organizirali srečanje, na katerem je ministrica sprejela uspešne dijake in študente ter njihove mentorje, ki so v iztekajočem se letu dosegli vidne rezultate na mednarodnih tekmovanjih iz znanj. Na srečanje so bili iz Gimnazije Brežice povabljeni Žana Florjanič Baronik, ki je osvojila srebrno priznanje na geografski olimpijadi v Pekingu, Živa Bežjak, Tim Medved, Luka Pesjak, Sara Rožman Atelšek, Gala Margita Štiglič in Barbara Štorman, ki so bili zelo uspešni na tekmovanjih iz znanja v angleškem jeziku 'The World Scholar's Cup' na Tajskem in v ZDA, ter njihova mentorja Boštjan Špiler in Mateja Raušl.

Udeležence je ministrica dr. Maja Makovec Brenčič nagovorila, jim čestitala ter zaželela uspešno pot še naprej. Udeleženci so dodobra napolnili dvorano na ministrstvu, med njimi so bili poleg uspešnih študentov

in dijakov tudi mnogi ugledni univerzitetni in srednješolski profesorji, bivši lektorji slovenskih univerz in ministri slovenskih vlad ter številni novinarji.

Med povabljeni je bilo prav lepo videti tudi naša nekdanja dijaka, in sicer Roka Verstovška Tanška in Petro Zupančič. Rok je kot absolvent Višje strokovne šole ŠC Srečka Kosovela Sežana na evropskem prvenstvu v poklicnih spretnostih za mlade Euroskills na Švedskem postal evropski podprvak v kamnoseških spretnostih. Petra pa je kot članica ekipe študentov mariborske Pravne fakultete uspešno tekmovala v skupinskem tekmovanju na mednarodni konferenci o človekovih pravicah v Ljubljani. Med udeleženci srečanja pa je bil tudi naš dijak Samo Gajšak iz 1. a, ki si je povabilo na sprejem zaslužil z uspehi v krškem radioamaterskem društvu.

Mateja Raušl, prof., in Boštjan Špiler, prof.

Tržnica z namenom

V torek, 6. 12. 2016, smo brežiški gimnazijci sodelovali na Tržnici z namenom, ki je potekala na grajskem dvorišču. Dijaki so pod vodstvom mentorjev pripravili različne izdelke, ki smo jih na tržnici razstavili. S prostovoljnimi prispevki obiskovalcev smo zbrali nekaj sredstev za naš šolski sklad.

Ker je bila tržnica v začetku decembra, smo s seboj pripeljali prvega dobrega moža Miklavža, s katerim je seveda prišel tudi malo manj dober, a zato bolj navihani parkelj. Oba sta razveselila mlajše obiskovalce

in vsem skupaj popestrila praznično popoldne.

55. Linhartovo srečanje: Ogled predstave Ikarus v izvedbi kulturnega društva Mali petelin

Tjaša Vraničar in Patrik Marčetič sta si v letošnjem šolskem letu ogledala tekmovanje amaterskih gledaliških skupin v Postojni, saj ju zanima odrska dejavnost. Navdušila ju je predstava Ikarus.

Spektakel, mojstrovina brez primere je v polnem žaru poletela na oder kulturnega doma Postojna. Kot zavzeta gledališčnika se strinjava, da je Ikarus ena najboljših amaterskih gledaliških iger v državi in da se lahko kosa z vsemi profesionalnimi gledališči in deli po Sloveniji. Predstava je dosežek skoraj popolnega ravnovesja med zdravim in lahkim humorjem ter med izbranimi temami, ki so za slovenski narod še precej žive, saj govorijo o življenju v težkem obdobju med prvo svetovno vojno v avstro-ogrski Gorici, kjer složno živijo Italijani in Slovenci. Pokaže se, kako lahko čas in stalni pritiski zlomijo človekovo voljo in njegova prepričanja. Takšen dialog brez neposrednega nagovora občinstvu je zelo težak. Dobiti ravnovesje med vsemi akterji igre je težko že v scenariju, kaj šele na odru, kar ni le plod vestnega, talentiranega in mojstrskega režiserja oziroma scenografa, temveč tudi dobre povezanosti med celotno igralsko zasedbo in tehničnim osebjem predstave. Izvrstni so bili tudi glasba, kulise in svetlobni učinki. Pohvale vredno je igranje scenarista z besedami, s katerimi je domač, z dobro in lahkotno komiko vseh vrst in s težavnimi prelomi med tremi jeziki (v predstavi so uporabljali italijanščino, nemščino in slovenščino). Takšno kombinacijo je težko povezati v celoto, kaj šele v briljantno igro z izrednim scenarijem.

Omenjena gledališka igra je resnično umetniško delo, tako da meniva, da si predstava zasluži oceno 5. Ikarus je poletel z odra v najina srca in nama polepšal dan in razširil najino razumevanje gledališke umetnosti.

EVROPOSLANCI BREZ SEJNINE

Da, bil je upravičen vrisk. Bilo je upravičeno veselje. Bil je zaslužen objem. Naša zgodba o Evrošoli se je začela konec lanskega šolskega leta, v juniju, ko smo po prikazanem splošnem interesu dobili prve resnejše predstave, kaj je to Evrošola in kaj bo potrebno narediti. Naš mentor, profesor Boštjan Špiler, nam je predstavil projekt ter 3. c in 3. b-oddelek prijavil na tekmovanje. Razredna naloga je bila, da do začetka šolskega leta posnamemo kratek film, ki bi prikazoval temeljne evropske vrednote ter naš odnos do Evropske unije. S sošolci smo se v avgustu nekajkrat sestali, naredili scenarij in posneli filmček. Nato je bilo na vrsti znanje. 6 dijakov je dobilo nalogo, da se naučimo in predelamo snov, ki smo jo konec septembra preverili na tekmovanju. Pa je prišel tisti petek in tekmovanje v Ivančni Gorici. Kot morda že veste, smo zmagali in se tako uvrstili na simulacijo delovanja Evropskega parlamenta v Strasbourg, kjer dijaki vseh držav članic EU za en dan zasedejo vloge evropskih poslancev. Ob razglasitvi rezultatov, ko smo izvedeli, da potujemo v Francijo, smo navdušeno zavriskali, se začeli objemati in res noreli od navdušenja.

Po uspešni zmagi na slovenski Evrošoli smo začeli z novimi pripravami, tokrat neposredno za Evrošolo v Evropskem parlamentu. Pridružila sta se nam tudi Gregor

Šušterič in Tim Medved, dijaka iz 3. b, ki sta se v svojem razredu prav tako veliko pripravljala in izkazala na tekmovanju. Poti v Strasbourg so se razveselili tudi poslovna sekretarka Cirila Klarić, šolska psihologinja dr. Gordana Rostohar in profesor Boštjan Špiler, ki so skupaj tvorili našo spremljevalno in mentorsko ekipo. Prišla je sredo, 26. oktobra, datum našega odhoda v Francijo. Iz Brežic smo se odpravili ob 20. uri. Po nočni vožnji s postanki smo preko Avstrije in Nemčije ob 9. uri zjutraj prispeli v Strasbourg, kjer smo si najprej skupaj ogledali mestne znamenitosti, nato pa smo imeli več kot štiri ure prostega časa, v katerem smo si lahko privoščili kosilo, nakupili razglednice, spominke in druge stvari ter si še dodatno ogledali mesto. Ko smo se spet zbrali, smo se z avtobusom odpravili v hotel, kjer smo se namestili in se malce odpočili. Po še zadnji skupni tematski pripravi na Evrošolo smo lahko odšli po naši mestni četrti in si privoščili večerjo. Sledil je počitek, ker smo naslednje jutro zgodaj vstali. Že ob 8. uri smo namreč morali biti oblečeni, urejeni in pripravljani za Evrošolo, ki se je začela v Evropskem parlamentu. Avtobus nas je pripeljal do vhoda v parlament, kjer smo tudi sami hitro postali del gneče, ki je čakala na obvezen varnostni pregled. Po opravljenih pregledih smo se zbrali v manjšem prostoru, kjer nam je uslužbenka razdelila nalepke, kamor smo napisali svoje

ime in priimek, državo ter ime skupine. Že pred tem smo se namreč doma razdelili v 6 različnih skupin, vsaka pa se je pripravila na svojo temo. Teme razprav so bile: evropska razvojna politika, prihodnost Evrope, evropska okoljska politika, migrantska problematika, prihodnost mladih v EU ter človekove pravice. Po skupnem zajtrku v jedilnici parlamenta smo po 10. uri odšli v plenarno dvorano Evropskega parlamenta, kjer se je program zares začel. Po uvodnih splošnih navodilih in razlagah so sledile predstavitve vseh sodelujočih držav, tako da sta za vsako državo po eden ali dva vnaprej izbrana dijaka predstavila nekaj splošnih značilnosti o svoji državi, mestu ter šoli. Pri nas sta to vlogo uspešno opravila Lara Jambriško ter Jakob Ban. Kot večina držav smo se tudi mi predstavili v angleščini, drugo polovico pa smo povedali v nemščini. Nato pa je v dvorano prišel še podpredsednik Evropskega parlamenta, g. Rainer Wieland, ki je odgovarjal na vprašanja dijakov iz vse Evrope. Ko je bil led prebit, so se vprašanja dijakov kar vrstila, med njimi pa je bil tudi naš Tim Medved, ki je podpredsednika EP povprašal o njegovem mnenju glede načina sprejemanja prostotrgovinskega sporazuma med ZDA in EU. Vprašanja so bila večinoma zastavljena v angleščini, ker pa je g. Wieland Nemec, je kljub znanju angleščine odgovarjal v svojem maternem jeziku, zato nas je

večina dijakov uporabljala slušalke, preko katerih smo poslušali simultani prevod v angleščino oz. francoščino. Sledilo je kosilo, ki se je za mnoge predčasno zaključilo, saj je sledil začetek igre Eurogame, pri kateri je bilo pomembno, da hitro poiščemo člane ekipe. Tekmovanje namreč poteka tako, da vsaka ekipa, ki je sestavljena iz štirih članov različnih držav, dobi vprašalnik, le-ta je sestavljen iz 19 vprašanj, ki so zastavljena v jezikih Evropske unije, t. j. v jezikih držav, ki so sodelovale na Evrošoli. Tisti, ki smo sodelovali, smo si tako poiskali sotekmovalce iz različnih koncev Evrope. Sam sem sodeloval s Finko, Ciprčanom ter Švedom. Po razburljivi uri Eurogame smo po skupinah odšli v manjše dvorane, kjer smo razpravljali o temi (prihodnost Evrope, migrantska politika ...) ter poskušali najti čim boljše predloge, kako težave rešiti. Nato smo ponovno odšli v plenarno dvorano, kjer je predstavnik vsake izmed šestih skupin celotnemu parlamentu predstavil zaključke. Ponovno pa smo lahko dijaki predstavnikom skupin zastavljali vprašanja, pripomnili ali kaj predlagali. Po opravljeni plenarni razpravi smo poročila vseh skupin z glasovanjem sprejeli. Sledil je še zaključek igre Eurogame, v katerem so sodelovale štiri ekipe z največ točkami. Med njimi je bila tudi ekipa, v kateri je bila naša Tina Vimpolšek. Omenjene najboljše štiri ekipe so se pomerile še v dodatnih vprašanih splošnega znanja in verjemite ali ne, ekipa naše Tine je zmagala! Še bolj pa smo postali navdušeni, ko so razglasili najboljšo ekipo v tekmovanju profesorjev. Zmagala je namreč ekipa našega profesorja Boštjana Špilerja! Dvojna zmaga za Slovenijo torej!

Ponosno smo ju fotografirali, nato pa še sami stopili v ospredje in naredili skupinsko sliko v osrčju parlamenta, ki nam bo za vedno ostal v spominu.

Polni vtisov smo odšli na avtobus, ki nas je zapeljal do našega hotela, kjer smo se na hitro preoblekli ter odšli nazaj v center.

Še zadnja nočitev in že je bilo jutro. Na hitro smo pospravili stvari, pojedli okusen zajtrk ter sedli na avtobus, ki je to soboto postal središče našega sveta. Čakala nas je namreč dolga domov. Med vožnjo smo pogledali filma in izkoristili redko priložnost, da nam profesor redno učno snov geografije poda v deželi, o kateri se učimo, v našem primeru sta bili to Francija in Nemčija, kar na mestu samem. Po triurnem postanku v Salzburgu, kjer smo si skupaj ogledali glavne mestne znamenitosti ter imeli dolgi dve uri in pol prostega časa za lastno odkrivanje Mozartovega mesta, smo ponovno sedli na avtobus in opravili še tistih zadnjih nekaj sto kilometrov do naše ljube Slovenije.

Polni novih in težko ponovljivih vtisov smo tako prispeli v domače kraje, kjer smo pomahali svojim sošolcem v pozdrav, si zaželeli prijetne jesenske počitnice ter željno pozdravili svoje najbližje in jim kaj kmalu potešili njihovo radovednost, kako smo se imeli, kaj smo doživeli ... Seveda je vsak videl različne slike, doživel različne zgodbe, toda vsem nam je bilo skupno, da smo bili v Strasbourg del vseevropskega projekta, ki nam je dal nova spoznanja, nove izkušnje in nova prijateljstva, ki s pomočjo sodobnih komunikacij še naprej živijo. Vsi se strinjamo, da je bila to zares sijajna ter nepovnljiva izkušnja. Veliko smo se naučili.

Danes se tako ponosno zavedamo prednosti evropskega povezovanja, ki nam poleg vsakodnevnih ugodnosti zagotavlja tudi najpomembnejšo vrednoto. Mir. In če vas z vsem opisanim kljub vsemu še vedno nisem navdušil nad idejo o Evropski uniji, naj poskusim še s poslednjim. Živimo v času, ko se med nami širi mnogo negativnih misli ter skepticizma tudi glede Evropske unije. Toda ni razlogov za to. Na ozemlju Evropske unije namreč že vse od njene ustanovitve leta 1950 ni bilo nobene vojne, kar predstavlja najdaljše obdobje miru v

Evropi, in to je več kot odlični dokaz uspešne evropske zgodbe, ki naj tako deluje še mnogo, mnogo let ...

Aljaž Bratkovič, 3. c

Naj kot dodatek navedem še nekaj naših kratkih mnenj.

Lana Gorenc:

»Bilo mi je zelo všeč, res tista posebna izkušnja, na katero se bom spominjala celo življenje. Zelo mi je bilo všeč, ker smo lahko komunicirali v angleščini, bil je res zanimiv način učenja. Še posebej pa sem bila navdušena nad tem, da smo navezali mednarodne stike ... Res neverjetno!«

Aljaž Bratkovič:

»Evrošola je bila zares fantastična izkušnja. Najprej smo v pripravi nanjo dobili veliko teoretičnega znanja, ki pa smo ga z uvrstitvijo na Evrošolo v evropskem parlamentu v Strasbourg v praksi tudi preizkusili, in za nameček še v tujem jeziku! Hkrati pa smo v Strasbourg spoznali tudi nove prijatelje in mnogi smo s pomočjo socialnih omrežij tudi po Evrošoli ohranili stike. Vsem našim znancem torej toplo svetujem prijavo na omenjeno tekmovanje, in držim pesti, da tudi njim uspe, in da bodo tudi oni doživeli podobno čudovito izkušnjo.«

Tina Vimpolšek:

»Bilo mi je zelo všeč, predvsem pa nepozabno. Evrošola se mi zdi odlična in zelo poučna izkušnja, ki ti ostane v spominu celo življenje. Super je, da se je udeležilo toliko dijakov iz različnih držav, da se spoznamo in stkemo nove prijateljske vezi.«

POLETI TAJSKA, JESENI AMERIKA

6 DIJAKOV GIMNAZIJE BREŽICE JE USPEŠNO ZASTOPALO GIMNAZIJSKE BARVE NA TEKMOVANJU THE WORLD SCHOLAR'S CUP V BANGKOKU.

Sedeli smo v ogromni dvorani in nestrpno pričakovali rezultate tekmovanja. Sami sicer nisimo prišli na Tajsko z velikimi pričakovanji, vendar pa kakšna dobra uvrstitev zagotovo ne bi škodila. Kmalu so se na velikem ekranu začeli izpisovati rezultati posameznih in nato še skupinskih uvrstitev. Kar smo bili posejali v prejšnjih mesecih priprav in prejšnjih dneh tekmovanja, smo začeli žeti, vprašanje je bilo le, ali bo žetev uspešna ...

V torek, 21. 6. 2016, smo se **Živa Bezjak, Maruša Gabrič, Tim Medved, Luka Pesjak, Sara Rožman Atelšek in Barbara Štorman** skupaj z mentorico **Matejo Raušl** odpravili na tekmovanje The World Scholar's Cup v tajsko glavno mesto Bangkok. Pot se je začela okoli poldneva, ko smo odrinili izpred Gimnazije Brežice proti beneškemu letališču Marco Polo. Že v kombiju se je čutilo dobro vzdušje, ki nas je spremljalo še celo potovanje. Na letališču smo izkoristili še nekaj prostega časa za pogovor in učenje ter se nato vkrkali v letalo. Na poti do Bangkoka smo se ustavili še na istanbulskem letališču, kjer smo se dokončno poslovili od Evrope. Nočno osvetljeni Istanbul nas je spremljal še nekaj časa, a tudi ta se je počasi stemnil in tako smo vedeli, da poti nazaj res več ni. Skoraj nismo mogli verjeti, da bomo čez nekaj ur prvič stopili na azijska tla. Po deveturnem stiskanju v letalu ter nekaj obroklih presenetljivo okusne letalske hrane smo le pristali.

Sprva me je osebno presenetila njihova (bangkoška) barva streh – kar velik delež hiš je bil pokrit z modro strešno kritino. Iz letala so me kvadrati modrine spominjali na bazene, a sem kmalu po odhodu z letališča spoznal, da sem se motil, saj so bile modre strehe in ne bazeni, ki jih ni bilo videti. Po izkrcanju z letala smo najprej občutili njihovo vroče-vlažno ozračje, ki je nekaj minut celo prijalo. V letalu sem namreč »skoraj zmrznil«. Če greš na tropsko območje, se namreč ne oblečeš toplo (s seboj sem imel le ene dolge rokave, ki pa so bili v oddani prtljagi, kar pa se je izkazalo za veliko napako), očitno pa se z mojo »toplo« teorijo niso strinjali pri letalski družbi, saj so notranjost letala hladili premočno za moje pojme, a kar te ne ubije, te naredi močnejšega, mar ne?

Nedolgo po pristanku na tajskem letališču smo že imeli možnost preizkusiti domačine v sporazumevanju in znanju angleščine. Očitno sem pričakoval preveč od turističnega kraja, ljudje so bili večji nekaj fraz in se trudili v izgovarjavi. Tajci so zelo prijazen narod, a vendar si kaj več kot zadostno v šoli ne bi prisluzili. Seveda smo na poti srečali izjeme, ki so šle tako v pozitivno kot v negativno skrajnost. Pomembno je, da smo se vsakič nekako uspeli dogovoriti, pa naj nam je to vzelo nekaj več minut in truda ali pa smo bili uspešni takoj. Na letališču smo se prvič srečali tudi z njihovo denarno valuto (tajski baht) ter se seznanili z enim izmed njihovih javnih prevozov – 'skytrain'. V vseh 10 dneh potovanja nas je ravno skytrain najbolj presenetil. Sam sem bil že na podzemni v Londonu, Budimpešti, Parizu, Pragi ..., a takšnega reda, varnosti ter miru še nisem videl. Sprva (na postaji) moraš iti čez varnostni sistem (detektor kovine, policijski pregled torbe ...), ki je hiter, a zato površen, v vseh voznjah so policisti komplicirali samo enkrat, ko smo imeli balone (z njimi nismo smeli na vlak), drugače pa se niso preveč zmenili za piskanje detektorja kovin. Na vlaku in med čakanjem vladata stroga disciplina in red. Na tleh so označene čakalne vrste, ki se jih vsi strogo držijo, prav tako se na vlaku ne je in ne pije. Res je bil vlak po azijsko nabit poln (ob jutranjih urah smo morali čakati tudi na 3. vlak, saj sta bila prejšnja prepolna), a neke večje gneče ni bilo videti. Na vlaku smo bili še najglasnejši mi, Evropejci.

Ker smo v mesto prišli v popoldanskih urah, smo se prvi dan namestili v hotelu, se osvežili in si malce ogledali nočni Bangkok. Kmalu smo pristali v enem izmed najmodernejših in največjih trgovskih centrov na Tajskem – Siam Paragon, ki mu ni bilo videti konca. Utrujeni od celodnevne poti smo se po večerji odpravili v hotel, kjer pa zaradi vznemirjenja (prvič v Bangkoku)

nismo veliko spali.

Če nas sprva kulturni šok ni močno prizadel, smo kmalu začeli čutiti domotožje za evropsko kuhinjo. Riž za zajtrk, kosilo in večerjo, dodatno začinjeno dan za dnem. Nenavadna pa je prostorska razporeditev mesta. Sredi mesta se nahaja močvirje s palmami, obzidano s hišami, spet nekaj dreves (predvsem na obrobju mesta), tu in tam lepše hiše, obdane s skupinskim zidom, ki malce

spominja na srednjeveško mestno obzidje, spet na drugem delu mesta slumi ter slabša bivališča. Nametani so tudi templji, ki se

pojavnajo kar pogosto. Nasploh pa je dobro vidna razlika med mogočnimi nebotičniki in moderno tehnologijo ter propadajočim delom mesta. Zelo veliko pa tudi gradijo.

Prvi dan smo imeli rezerviran za ogled zunaj Bangkoka. Začeli smo z ogledom

'vodne tržnice' (floating market), ki nas je popolnoma prevzela. Vozili so nas s čolnom po reki, kjer so prodajali raznovrstne stvari – od hrane, oblačil, spominkov pa do mrtvih živali. Pot nas je nato vodila do velikega pokopališča padlih Evropejcev v drugi svetovni vojni. Kmalu pa smo na podeželju že jedli njihovo tradicionalno hrano, ki je dokaj drugačna od naše, a k sreči še vedno užitna. Vsekakor pa sta bila vrhu-

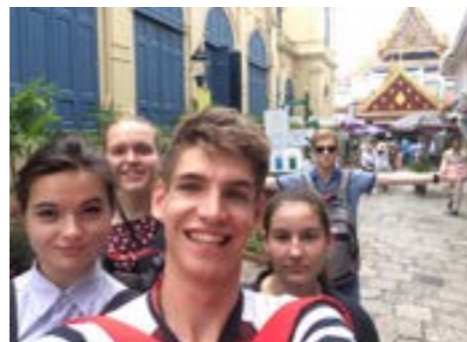

nec dneva jahanje in kopanje s sloni. Jahanje je bilo vse drugo kot udobno, a je bilo doživetje kljub temu nepozabno, sploh je bilo mikavno kopanje s sloni. Zelena reka ni bila preveč privlačna, a smo razmišljali

le o slonih. Sledil je obisk živalske sirotišnice, kjer smo lahko božali levje, tigrove in leopardje mladiče. Dan smo zaključili z ogledom znamenitega mostu na reki Kwai, po katerem poteka t. i. železnica smrti (ime je dobila zaradi množičnih smrti pri gradnji mostu med 2. svetovno vojno) in Tajsko povezuje s sosednjim Myanmarjem. Privoščili smo si tudi pravi kokos, ki mi ni bil ravno okusen, toda vseeno smo se polni novih doživetij odpravili nazaj v glavno mesto. Na poti pa nas je ujel naš prvi monsunski obdobje sem pričakoval, da bo deževalo pogosteje, a smo k sreči imeli več sonca, vendar ko je deževalo, je bolj »lilo kot iz škafa«.

Po novi (ne)prespani noči smo imeli prilžnost bolje spoznati Bangkok kot popularno turistično destinacijo. Ogledali smo si nekaj njihovih templjev, ki so prečudoviti.

Videli smo tudi ogromnega Budo, poskusili 'igrati' gong, se peljali po umazani Chai Phrayo ter se celo sprehodili skozi (barvito) kitajsko četrt. Seveda ni manjkala niti Starbucks. Kot poslastico pa smo si še isti dan privoščili nebeški razgled iz 62. nadstropja Labune, kjer so snemali tudi znani film Hangover 2.

Nikakor nismo smeli zamuditi nakupovanja v Bangkoku, zato smo si zanj vzeli cel (tretji) dan. Najprej smo odšli na ogromno tržnico, ki mi bo ostala v spominu tudi po žužkih in škorpionih, ki smo jih jedli. Nato smo se še malce potepali po ulicah, kjer smo doživeli še drugo stran njihovega javnega transporta – avtobus. Mogoče smo

končno dobili, kar smo pričakovali. Vozilo na 4 kolesih brez vrat in stekel na oknih, umazano, vendar še (nekako) voljivo, kakor se spodobi za tretji svet (modernizirani Bangkok temu sicer kljubuje, a to še vedno velja za velik del mesta). Med bivanjem na Tajskem smo preizkusili tudi tuk tuk (osem ljudi v enem tuk tuku, ni slabo, mar ne?) in taksije. Isti dan smo tudi potrdili svojo prijavo v nebotičniku (skupaj s trgovskim centrom, kjer je potekalo tekmovanje). Šele takrat smo dobili občutek, za kako veliko tekmovanje gre, in že bili malce živčni glede tekmovanja, a vendar smo imeli na voljo (prosto) še naslednji dan.

Zadnji dan pred tekmovanjem smo izkoristili za (adrenalinsko) osvežitev. Pogledali smo si Sealife, kjer smo se tudi potapljali z/s (pravimi) morskimi psi in drugimi ribami. Nekaj časa smo si vzeli tudi za sprostitve, saj smo si nekateri privoščili tajsko masažo. Seveda pa smo še ponovili snov in se dokončno pripravili na tekmovanje.

Končno je prišel dan D, dan, ki smo ga pričakovali že mesece, ko smo se pripravljali (učili, razpravljali ...). Vse skupaj se je začelo s slavnostno otvoritvijo, ki so ji sledili govori ter spoznavne igre ter razni izzivi. Navezali smo mnogo novih stikov. Dan, ki je bil nekakšna uvertura, uvod v 4-dnevno tekmovanje, se je hitro končal.

Kmalu je bil na vrsti drugi dan, ki je bil najudarnejši, saj so se v njem zvrstile tri od štirih preizkušenj. Že ob šestih jutraj smo se zbrali na dogovorjenem mestu, od koder so nas odpeljali v uro oddaljen kampus. Najprej nas je pričakal samostojen izbirni test, sestavljen iz 120 vprašanj s 6 področij (umetnost in glasba, naravoslovje, zgodovina, književnost, sociologija ter zločin in pravica), za katerega smo imeli na voljo 1 uro. (K sreči me je pokonci držal Starbucksov napitek). Na prvi pogled je bil test kar zastrahujoč, a smo nekako zmogli čez prvo oviro. Sledili sta še dve skupinski preizkušnji, na katerih sva se dobro borili obe ekipi. Prvi del skupinskega tekmovanja je bila 'strašljiva' debata, te smo se najmanj veselili. Je kar izziv tekmovati proti ekipam, katerih materni jezik je angleščina (celotno tekmovanje namreč poteka v angleščini), toda vseeno smo pokazali, da nismo prišli na Tajsko le na počitnice, in se kar dobro odrezali. Debata je bila sestavljena iz 15 minut priprav na določeno trditev (določijo ti tudi, ali si proti ali pa za trditev). Potem se je šele dobro začelo – na voljo smo imeli 4 minute govora, ko razvijamo argumente za/proti izjavi, nato je imela naslednja ekipa minuto, da je sestavila protargumente, o katerih je poročal en govorec (4 minute govora), to se je ponovilo še 2-krat, tako da je vsak iz ekipe govoril enkrat. Po treh debatah je sledilo kosilo ter zatem še pisanje eseja. Lahko smo izbirali med nekaj naslovi. Na začetku smo imeli na voljo internet,

a se je strežnik zaradi prevelike uporabe sesul. Sprva je bilo na razpolago pol ure razpravljanja s sotekmovalci iz ekipe o temi (vsak iz ekipe je imel svojo temo – naslov), dovoljena je bila tudi uporaba učnega gradiva ter interneta (če seveda deluje). Sledilo je samostojno 50-minutno pisanje eseja (dovoljeni so bili zapiski, ki so bili narejeni v prve pol ure). Na koncu pa so imeli tekmovalci iz iste skupine možnost izmenjati spise, da so popravili slovnične napake, ali pa so čas izkoristili za pisanje zaključka. Po 100 minutah pisanja se je z večerjo zaključil tekmovalni del dneva, saj nas je zvečer čakal še kulturni sejem (Cultural Fair), kjer smo skupaj s preostalimi slovenskimi tekmovalci imeli svojo slovensko stojnico. Srečali smo se z najrazličnejšimi kulturami, videli tradicionalne obleke in preizkušali njihovo nacionalno hrano, ponekod pa smo dobili kak spominek.

Že je sledil nov dan in z njim še 4. del tekmovanja – skupinski kviz. Kljub neverjetnemu vzdušju v dvorani smo opazili tudi izčrpane tekmovalce, ki so med kvizom kar zaspali, priznam, bilo je naporno, a vseeno nepopisno. Na kvizu smo imeli 'klikerje', s katerimi smo odgovarjali na vprašanja z velikega ekrana (izbirni tip vprašanj). Velikokrat so bila zapletena in potrebno je bilo veliko sklepanja ter povezovanja med temami, še kako prav pa nam je prišla splošna razgledanost. Organizatorji so resnično želeli zapolniti vsak trenutek tekmovanja, tako da se je nenehno nekaj dogajalo. Tisti dan smo bili priča debati najboljših govornikov, ki so jih izbrali prejšnji dan. Res so „zažigali“. Pametni argumenti, tekoč govor, pravi užitek jih je bilo poslušati. Tudi od drugih smo se veliko naučili. Zvečer je bil na urniku še ples, ki je ponudil zasluženo sprostitiv. Zavlekel se je pozno v noč.

Četrti, zaključni dan tekmovanja je bil bolj formalen kot tekmovalen. Začel se je popoldne, zato smo imeli dopoldne prosto, kljub nekaterim načrtom smo ga raje izkoristili za krepčilni spanec, prespali smo namreč celo dopoldne (spali smo skoraj več kot med celotnim tekmovanjem). Zaprte tekmovanja smo začeli s slavnostno večerjo, ki ji je sledila razglasitev rezultatov. V zraku je bilo občutiti nervozo.

Sedeli smo v ogromni dvorani in nestrpno pričakovali rezultate tekmovanja. Sami sicer nismo prišli na Tajsko z velikimi pričakovanji, vendar pa kakšna dobra uvrstitve zagotovo ne bi škodila. Kmalu so se na velikem ekranu začeli izpisovati rezultati posameznih in nato še skupinskih uvrstitev. Kar smo bili posejali v prejšnjih mese-

cih priprav in prejšnjih dneh tekmovanja, smo začeli zeti, vprašanje je bilo le, ali bo žetev uspešna.

Najprej so se izpisovali rezultati najboljših 17 % tekmovalcev na vsakem področju, kar je pomenilo srebrno medaljo in potrditev, da si se dobro pripravil na tekmovanje. Vseh tekmovalcev nas je bilo okoli 1600, tako da je bila konkurenca močna. Pa vendar ni minilo veliko časa, ko smo na ekra-

nu zagledali znano ime – Živa Bezjak. Živi se je namreč uspelo uvrstiti med top 17 % tekmovalcev v debati, s čimer je dokazala, da je dobra govorka angleškega jezika. Srebrno medaljo za debato je z nekaj boljšo uvrstitvijo dobila tudi Sara Rožman Atelšek, ki pa je prejela še zlato medaljo za najboljšo uvrstitev med brežiškimi gimnazijci. Posamično se je zavihtela na odlično 9. mesto med tekmovalci s področja Evrope, deseti pa je bil med Evropejci Tim Medved, ki je povečal tudi zbirko brežiških medalj z dvema srebrnima medaljama, in sicer (po eno) za pisanje eseja in izvrstno znanje naravoslovja. Bera medalj pa se še ni končala, saj sta Luka Pesjak in Barbara Štorman osvojila vsak svojo da Vincijevo medaljo. Evforija se je še nadaljevala, ko so se začeli izpisovati skupinski rezultati. Skupin je bilo med 500 in 600 iz celega sveta. Iz Slovenije se je tekmovanja udeležilo 6 šol, od tega je bila naša gimnazija edina srednja šola iz naše države, sodelovalo je še 5 osnovnih šol. Nismo mogli verjeti svojim očem, ko smo ponovno videli svoja imena na tabli. Ekipa v sestavi Sara R. A., Barbara Š. in Maruša G. je osvojila 8. mesto, ekipa Živa B., Tim M. in Luka P. pa 5. mesto med evropskimi ekipami. Ti dve uvrstitvi sta ekipama prinesli udeležbo na naslednji ravni tekmovanja, uspelo se nam je uvrstiti na The Tournament of Champions novembra na slovitni Univerzi Yale v ZDA, česar pa se že zelo veselimo. Trud se je očitno zelo dobro poplačal.

Naslednji (zadnji) dan (1. 7. 2016) smo se, žal, že vračali domov, a s seboj smo vzeli

neprecenljive izkušnje, kontakte novih prijateljev in spominke, ki smo jih s težavo spakirali v kovčke. Vsemu enkrat pride konec in tako je tudi našemu potovanju. Do Slovenije sta nas čakala še postanka v Carigradu in Benetkah. Zanimivo je bilo predvsem v Carigradu, kjer se je nekaj dni pred našim prihodom zgodil teroristični napad, zato smo bili malce previdnejši, pa se vendar razen dodatne kontrole po pristanku na letališču ni zdelo nič drugače. Počutili smo se celo varnejše. Ko smo enkrat pristali v Benetkah, smo se že počutili doma. Po nekajurni vožnji s kombijem smo (resnično) prispeli domov. Hvala vsem, ki ste nam omogočili to novo doživetje, še posebej hvala naši profesorici Mateji Raušl, ki nas je varno pripeljala nazaj in hkrati poskrbela, da nam je čas minil hitreje, nam stalno stala ob strani ter se veselila z nami. Sami pa že pogledujemo proti Yalu, kjer nas še letos čaka nov nivo tekmovanja, na katerega se bomo morali še skrbneje pripraviti. Upamo, da se bomo v Ameriki ravno tako zabavali in s tekmovanja odnesli nove izkušnje (in mogoče še kakšno medaljo).

Tim Medved

Brežiški gimnazijci na Univerzi Yale

Ko sem poleti izvedela, kaj se nam obeta novembra, me je (če sem iskrena) najprej popadel strah. Vedela sem, da je potovanje takšnih razsežnosti velik finančni zalogaj, dosti bi manjkala od pouka ... a kmalu sta

bivali. Prvih pet dni potovanja je bil naš dom hotel v mestu Milford, ki je od univerze Yale, kjer se je odvijalo naše tekmovanje (cilj celotnega potovanja), oddaljen pol ure vožnje. Mesto je industrijsko, tiho in sivo, a nam je vseeno priraslo k srcu.

Nato pa – mesto New Haven in Yale. O tej prestižni univerzi slišiš iz filmov, mogoče poznaš koga, ki je celo tam študiral, a nikoli se ne zavedaš ravno, da ta kraj obstaja. In ja, obstaja! Yale nam je vzel sapo. Univerza dejansko vlada mestu, v vsaki ulici se najde nek del tega zapletenega kompleksa. Predavalnice, galerije, trgovine, študentski domovi, kavarne, gledališča, cerkve – povsod vlada duh znanja in mogočnosti.

Zdaj pa še nekaj o organizaciji, zaradi katere je naša skupinica že potova-

vala v Bangkok. Tekmovanje World Scholar's Cup je tekmovanje svetovnih razsežnosti. Mladi iz več kot 50 držav tekmujejo v znanju o določenih temah – letos je bila glavna tema *The Imperfect World*; spraševali smo se o nepravici z vidika znanosti, umetnosti, literature, socialnih ved, zgodovine in kriminala. Tekmovanje izredno poudarja splošno razgledanost posameznika in njegovo sposobnost, da deluje v skupini. Na to tekmovanje ne prideš tekmoval, ampak se hočeš naučiti nekaj novega in spoznati svoje vrstnike z vseh strani neba.

Imeli smo organizirano ekskurzijo v mesto Boston, ki deluje precej evropsko. Sprehodi smo se po univerzah Harvard in MIT (Massachusetts Institute of Technology), ki sta nam ju razkazala njihova študenta. Tako smo dobili kar realen vpogled v tamkajšnji študij.

Tekmovanje je bilo kot vedno sestavljeno iz več delov – skupinska debata, posamični kviz, skupinski kviz in pisanje esejev. Brežičani smo se kar dobro odrezali – vsak od nas je domov odnesel medaljo, a nismo bili edini. Tudi ostale slovenske šole so dosegle izjemne uspehe.

Po zaključni ceremoniji se je naše

življenje na Yalu in bivanje v Milfordu končalo. Tako smo ob osmih zjutraj z vso svojo prtljago (in dvema ogromnima plišastima alpakama) zasedli skoraj cel vagon na vlaku, ki nas je peljal do naše naslednje postaje – New Yorka.

Naslednjih pet dni smo preživeli v tem čudovitem, ogromnem mestu, ki se je na trenutke zdelo skoraj neverjetno. Prehodili smo preveč ulic, pojedli smo preveč hot-dogov s stojnic na pločniku, naredili smo preveč fotografij, preveč smo bili navdušeni nad verčičkami, ki nemotno skakljajo po Central Parku. Bili smo pravi turisti – in neznanstvo smo uživali.

Naše potovanje pa se je počasi iztekalo. Vsem nam je bilo žal, da moramo oditi, a je vsak od nas sam sebi dal obljubo, da se bo vrnil.

Filozofija tekmovanja World Scholar's Cup je znanje in povezovanje. Med pripravami in tudi potovanji smo se ogromno naučili, še bolj pa smo se povezali. Čeprav nismo spletili prijateljstev z ostalimi sodelujočimi, smo se zblížali med sabo. Smo mladi, ki verjetno nikoli ne bi prišli skupaj, a nas je ta čudovita izkušnja, ki si jo delimo, povezala.

V imenu vseh nas – Žive Bezjak in Tima Medveda iz 3. b ter Barbare Štorman, Luka Pesjaka, Sare Rožman Atelšek in moje malenkosti, Gale Štiglič iz 3. a, bi se radi zahvalili naši šoli in staršem, da so nam omogočili to čudovito izkušnjo, ki je ne bomo nikoli pozabili. Seveda pa ne gre pozabiti na vse, ki so nas podprli z donatorskimi sredstvi. Hvala profesorjema Mateji Raušl in Gregorju Avscu, da sta nas spremljala, vodila in smo se z njima lahko nasmejali.

Gala Margita Štiglič, 3. a

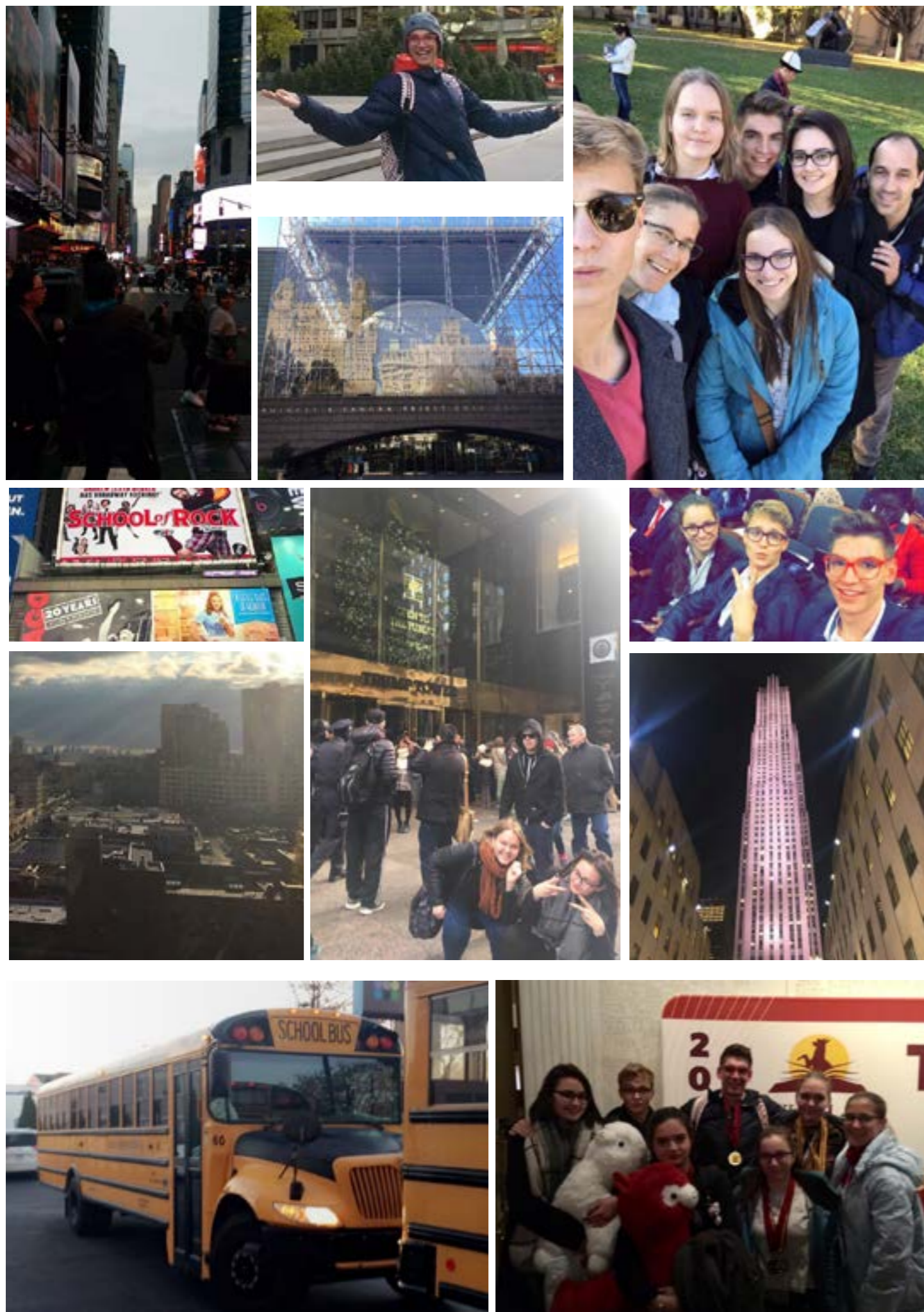

na plano prišla nestrpnost in vznemirjenje. Meseci so se vleкли kot dokumentarec o muharjenju, a končno je prišel 16. november. Dan prej je bil rahlo hektičen (vsaj z moje strani), saj se kovček nikakor ni hotel zapreti in vedno sem našla še nekaj, kar bi mi prišlo prav ... To je bil začetek epskega potovanja šestih dijakov in dveh profesorjev iz velike gimnazije iz majhne države.

Budnica je bila ob resnično nečloveški uri, a spanec se nam je tako ali tako izmikal. Iz Zagreba smo leteli v Pariz, nato pa iz Pariza na newyorško letališče JFK. Let čez lužo je bil dolgotrajen in rahlo neudoben, a nihče od nas se ni pritoževal. Vznemirjenje je bilo pač preveliko. V hotel smo prispeli v nočnih urah, vsi na smrt utrujeni – samo popadali smo v postelje. Naslednji dan pa smo namenili raziskovanju kraja, v katerem smo

Brežički gimnazijci ponovno odlični na tekmovanju iz angleškega jezika

V soboto, 28.1.2017, so se **Živa Bezjak, Barbara Štorman, Kaja Zakšek, Sara Rožman Atelšek, Tim Medved, Miha Kerin, Urška Pečnik, Lara Jambriško, Luka Pesjak, Mojca Dimič, Valentina Zlobko** ter **Živa Stegne** udeležili angleškega tekmovanja **The World Scholar's Cup** v Ljubljani in se med približno 180 udeleženci uvrstili na Global Round, ki bo junija 2017 v Hanou v Vietnamu oz. avgusta 2017 v Cape Townu v Južnoafriški republiki, kjer bodo tekmovali z udeleženci s celega sveta. V tej 'bitki znanja' je tokrat sodelovalo več kot 300 učencev in dijakov iz slovenskih šol in nekaterih držav Balkana. Udeleženci tekmovanja so se pomerili na šestih področjih in z izbrano temo, ki je letos *An Unlikely World*, področja pa so bila umetnost in glasba, naravoslovje, zgodovina, književnost, sociologija ter posebno področje. Tekmovanje je vključevalo ekipno debato, kreativno pisanje esejev, preizkus znanja s petih področij in kviz. Živa Bezjak, Barbara Štorman in Kaja Zakšek so prejele pokal za drugo mesto v pisanju eseja. Vsi skupaj pa so dobili 27 zlatih ter 49 srebrnih medalj, posamezno in skupinsko. Najboljša dijakinja brežičke gimnazije je Živa Bezjak, ki je osvojila 1. mesto iz znanja umetnosti ter domov prinesla kar 12 medalj.

Mateja Raušl, prof.

Nov dan, novo mesto, nova država, nove izkušnje

Udeležili sva se srečanja srednješolskih raziskovalk in raziskovalcev novejšje slovenske zgodovine v šolskem letu 2015/2016, ki so ga organizirali Zavod RS za šolstvo, Slovensko sociološko društvo, Zveza zgodovinskih društev Slovenije in Društvo učiteljev zgodovine Slovenije v sodelovanju z EUSTORY, v okviru katerega je potekalo zgodovinsko tekmovanje v pisanju raziskovalnih nalog na skupno temo. V paru še z dvema kolegicama sta bili naši raziskovalni nalogi ocenjeni kot najboljši v državi. Čeprav se nama je zdelo precej krivično, da se za nagrado lahko udeležita mednarodnega zgodovinskega tabora samo dve avtorici namesto štirih, sva na prigovarjanje najine mentorice prof. Nataše Šekoranja Špiler le napisali motivacijsko pismo fundaciji Körber-Stiftung iz Hamburga, ki je bila letos organizatorica mednarodnih zgodovinskih taborov v Srednji Evropi in Gruziji. Po preverjanju najinega znanja angleščine sva bili prijetno presenečeni, ko so naju izbrali kot udeleženci na obeh zgoraj omenjenih taborih.

Ema Agnič:

Ker sem že v motivacijskem pismu omenila, da bi raje obiskala Srednjo Evropo, so mi odobrili udeležbo na desetdnevnem potepanju s peresom in kamero po višegrajskih državah (Madžarska, Češka in Poljska). Moje potovanje se je začelo 22. septembra s poletom iz Zagreba preko Dunaja v Budimpešto. Po spoznavni večerji z gostitelji so nas namestili v Evropskem mladinskem centru v Budimpešti. Naslednji dan nas je

po dobrodošlici in predstavitvi programa naša voditeljica, gospa Tina Gotthardt iz Islandije, poslala raziskovat madžarsko glavno mesto v manjših skupinah. Naše raziskovanje je bilo namenjeno družbenim gibanjem, zato smo se odpravili po sledih ljudske vstaje v Budimpešti leta 1956. Dvajset udeležencev novinarsko obarvanega zgodovinskega tabora se nas je razkropilo po Budimpešti opravljat intervjuje z ljudmi na ulicah in trgih, samo s kamero in zemljevidom v rokah. Po navodilih novinarja, ki se nam je pridružil pri delu, smo naslednja dva dni zbirali ustne in pisne materiale ter fotografije. Primerjali smo vloge madžarskih medijev v današnjem času glede na njihovo vlogo v letu 1956 in kasneje pri spreminjanju družbe po letu 1989 in padcu berlinskega zidu. Novi teden si je zaslužil novo lokacijo – iz Budimpešte smo se z nočnim vlakom odpeljali na Češko, v Prago, da bi analizirali še en upor, »praško pomlad« iz leta 1968. Nočna vožnja v spalnih vagonih je bilo posebno doživetje in mi bo ostala še dolgo v spominu zaradi prijetnega druženja s preostalimi udeleženci. V Pragi smo, ravno tako kot v Budimpešti, analizirali nacionalne članke, ki smo jih morali prinesiti iz domovine. Novinarske delavnice, katerih pomemben del je bil tudi »glas ljudstva«, so potekale na terenu, zato smo tudi jedli večkrat kar spotoma. Na teh delavnicah smo se med drugim učili tudi snemanja in oblikovanja videov, kar je bila zame posebej zanimiva tema. Tudi večerja v znani praški restavraciji je bila pravi užitek. Navadno smo se vsak dan po večerji (ob 9. uri zvečer) v živo javljali na Facebook profilu Eustory, kjer so lahko naši svojci iz prve roke izvedeli, kaj smo tisti dan počeli. Seveda so vsak dan posebej lahko ocenjevali, koliko se je od prejšnjega dne izboljšala naša konverzacija v angleščini. Vsak od udeležencev je lahko dnevno ustno podal povzetek tistega dne. Po nekaj dnevih uporabe angleščine sem bila vsak večer hvaležna mami, ko me je poklicala po telefonu, da sem lahko spet spregovorila slovensko. Dnevno smo na spletni strani Eustory pisali tudi

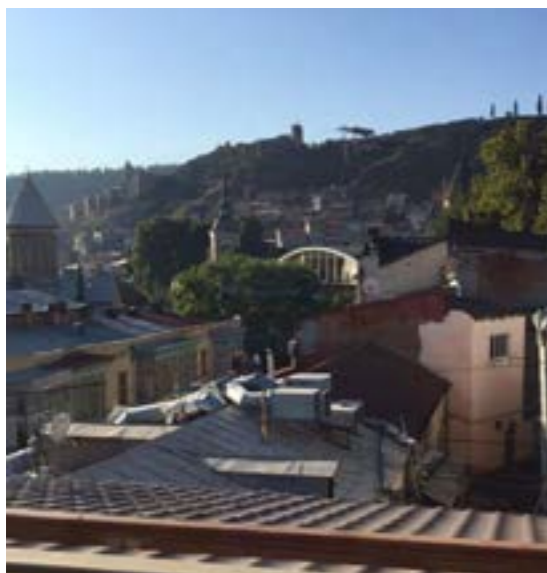

blog, v katerem smo podrobno poročali, kaj smo vsak dan počeli. Od »zlate« Prage smo se po dveh dneh poslovili in se spet preselili na nočni vlak, ki nas je tokrat zazibal v sen po tirnicah, ki so vodile na Poljsko, mimo Varšave v Gdansk, pristaniško mesto

čoka ni manjkalo ... Naslednji dan smo dopoldne razpravljali o predvolilni debati Trump – Clinton in se poslovili od predstavnikov glavnega organizatorja. Pozirali smo za skupinsko sliko pred vrati znane ladjedelnice v Gdanku, popoldne pa smo zaključili z delom in pripravili predstavitev svojih člankov ter ovrednotili celotni potek mednarodnega zgodovinskega kampa. Naši članki bodo postopno objavljeni na spletni strani Eustory. Sledila so še zadnja navodila organizatorjev o poletih z letališča v Gdanku naslednji dan in izmenjava kontaktov med udeleženci. Po poslovilni večerji je marsikomu pritekla solza žalosti ob spoznanju, da smo zadnji večer skupaj. Res smo postali že pravi prijatelji in tabor nam je prehitro minil. Bil je zelo delaven in naporen, vendar tudi zabaven in poln novih izkušenj. Ker smo hoteli ostati čim dlje skupaj, je noč prehitro minila in za spanec je zmanjkalo časa. Polni novih vtisov, znanstev in obljub, da stikov ne bomo nikoli več pretrgali, smo se zadnji dan po zajtrku odpravili na letališče. Bil je že 1. oktober. Letela sem do Varšave, od tam pa v Zagreb, kjer so me nestrpno pričakali starši. Zadovoljna s potovanjem, ki je bilo res velika nagrada, sem jim poletela v objem. Bila sem vesela,

ob Baltiškem morju. To je bila končna destinacija našega tabora, kjer domuje tudi Evropski center solidarnosti, ki razpolaga z največjim arhivom in knjižnico protestov in ljudskih shodov držav nekdanjega vzhodnega bloka in transformacije njihovih družb iz socialističnih v kapitalistične. Prvi dan bivanja v Gdanku smo obiskali ta center, ki ga sami imenujejo Solidarnost, in njegov arhiv z bogato knjižnico ter muzej. Srečali smo se tudi z direktorjema obeh institucij in novinarji iz Rusije in Poljske. Z novinarji smo razpravljali o novinarskem delu nekoč in danes ter z njihovo pomočjo oblikovali lastne članke. Dan je prehitro minil, po večerji v restavraciji Zeleni zmaj pa smo se odpravili na ulice Gdanska, kjer smo zapeli in zaplesali Katjušo v vseh jezikih. Večer je bil poln zabave, smeha in plesa, tudi valčka, polke, sirtakija in kaza-

da sem srečno prispela in s sabo prinesla toliko novega: znanja, izkušenj, stikov in prijateljstev.

Tinkara Simončič:

V Gruziji smo se udeleženci posvetili vprašanju, kaj sploh je identiteta. Naredili smo različne intervjuje, plakate in predstavili svoja razmišljanja o dani temi. Raziskovali smo muzej v Tbilisiju. Prav tako pa smo se posvetili Gruziji kot državi, ki se želi priključiti Evropski uniji. Priznati moramo, da so bila naša mnenja zelo različna. Seveda pa nismo samo delili mnenj in razmišljali o problemih, ampak smo si tudi ogledali mesto in ob tem spoznali gruzijsko tradicijo, njihov način življenja in predvsem hrano. Ob koncu sem spoznala veliko novih ljudi, s katerimi ohranjam stike. Ponosna sem lahko, da sem obiskala tujo državo, v kateri sem se naučila veliko, tako o zgodovini kot tudi o sebi.

Ema Agnič in Tinkara Simončič

Izmenjava z Italijani

V ponedeljek, 17. oktobra 2016, je okoli desete ure zvečer po dolgi vožnji v Brežice prispel avtobus z dvaintridesetimi učenci in tremi profesorji italijanske šole. Gre za Il Liceo Classico di Pietradefusi, šolo v manjšem mestu blizu Avellina v južnoitalijanski pokrajini Kampanija. To je partnerska šola Gimnazije Brežice in ustanovi sodelujeta že 10 let.

Nekateri, že znanci, so se pozdravljali s prijateljskimi objemi, drugi pa so se zaradi novo določenih parov šele spoznavali. Prvi večer so naši gostje z nami preživeli v družinskem krogu.

Naslednji dan smo jih uradno sprejeli s kratko prireditvijo, ki je vključevala govorne nastope dijakov, pozdravni nagovor ravnatelja naše šole, pokazali smo jim nekaj posnetkov naše čudovite dežele in jih celo presenetili s pesmijo Pink Panther, ki jo je izvedla šestčlanska zasedba dijakov 4. c. Profesor Boštjan Špiler, koordinator izmenjave, je goste toplo nagovoril tudi v italijanščini. Nekaj besed je spregovorila tudi pomočnica ravnatelja italijanske šole ter koordinatorica izmenjave, profesorica Teresa Zeppa. Nato so se gostje priključili pouku na naši šoli, ob koncu dneva pa so v mešanih italijansko-slovenskih skupinah na terenu raziskovali mesto Brežice.

V sredo so si italijanski dijaki ogledali hidroelektrarno Krško in Brežice ter brestniški grad, nad katerim so bili navdušeni. Četrtek dan so preživeli na ekskurziji v Ljubljano in na Bled, kjer so nekateri poskusili slavno »kremšnito«. Kljub slabšemu vremenu so bili z ekskurzijo zelo zadovoljni. Petkovo dopoldne so vsi skupaj preživeli v športnem duhu v šolski telovadnici,

okoli dvanajste ure pa je napočil čas slovesa in odhoda.

»Celoten teden je bil za vse kar naporen, vendar bodo nanj ostali lepi spomini.« (Jerneja Jene, 4. c)

»Kljub slabemu vremenu na ekskurziji smo se imeli super, saj je vzdušje z Italijani venomer zelo pozitivno.« (Tjaša Traven, 4. c)

»Dijaki smo se dobro organizirali glede popoldanskih dejavnosti z Italijani. Skupaj smo preživeli zabavne trenutke, jim predstavili naše okolje, naš vsakdan. Zame je bila to zelo poučna izkušnja, predvsem sta mi bili všeč njihova odprtost in sproščenost.« (Alenka Pintar, 4. c)

Verjamem, da bo izmenjava ostala vsem v prijetnem spominu ter da nas bodo italijanski prijatelji še kdaj z veseljem obiskali.

Kaja Udovč, 4. c

Unescovi utrinki

V domu upokojencev smo zaželeli srečno 2017.

Pred nastopom smo se posvetovali z nekdanjo direktorico Doma upokojencev.

Znamo sodelovati: KUD Artiče, Društvo upokojencev in dijaki naše gimnazije.

Praznično vzdušje vselega decembra so pričarali dijaki 3.b, 2.a, 2.b, in 4.c.

Srečanja v Domu upokojencev so vedno polna čustev.

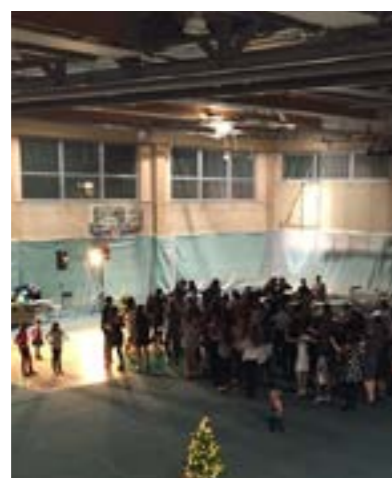
Vzdušje je bilo nepozabno, celo zaplesali smo.

Kako prijazna publika so naši starejši občani. Z veseljem načrtujemo že nove obiske.

Utrinki z dijaškega že 3. novoletnega dobrodelnega plesa

Kako lepo je bilo videti druženje mladih s plesom in glasbo. Še posebno so se potrudili: predsednica Dijaške skupnosti Sara Rožman Atelšek, za glasbo sta skrbela Jon Krajc Tomin in DJ David Puče. Nepogrešljive so bile tudi plesalke iz šolske navijaške skupine ter skupina gimnazijk iz plesne šole Imani. In, seveda, najpomembnejši so bili dijaki, ki so prišli na ples in poskrbeli za plesno vzdušje.

Tekmovanje iz znanja logike

V četrtek, 29. 9. 2016, je na Gimnaziji Brežice potekalo šolsko tekmovanje iz znanja logike. Udeležili so se ga 103 dijakov, ki so tekmovali v dveh skupinah.

Bronasto priznanje je prejelo 36 dijakov, od teh se jih je 6 uvrstilo na državno tekmovanje, ki je potekalo 12. novembra 2016 v Ljubljani.

Dobitniki bronastega priznanja:

Urban Učanjšek	1.a
Miha Krivec	1.c
Tina Bogovič	1.c
Nika Pavlič	1.c
Aleksander Bajc	1.a
Leonardo Gai Kavečič	1.a
Samo Gajšak	1.a
Gašper Žmavc	1.b
Andraž Černoga	1.a
Gal Klenovšek	1.c
Ajda Žarn	2.a
Anja Švajger	2.c
Nik Reberšek	2.b
Rok Kvartuh	2.c
Primož Bogner	2.c
Hana Jakovina	2.b
David Poznič	2.b
Nik Jeromel	2.c
Bruno Smoljanovič	2.d
Lara Jambriško	3.c
Tadej Martinčič	3.d
Barbara Štorman	3.a
Klara Koren	3.c
Filip Cvetko	3.c
Damijana Roškarič	3.a
Aljaž Bratkovič	3.c
Rok Arh	4.d
Matej Štrucl	4.a
Vanessa Jačmenjak	4.d
Anamarija Agnič	4.d
Dejan Firbas	4.d
Matija Krajnc	4.c
Lucija Jazbec	4.d
Tjaša Šoba	4.b
Lucija Kelhar	4.d
Lucija Ana Kovačič	4.d

Udeleženci državnega tekmovanja:

Urban Učanjšek, 1. a, Ajda Žarn, 2. a, Anja Švajger, 2. c, Nik Reberšek, 2. b, Lara Jambriško, 3. c, Rok Arh, 4. d

Dobitnica srebrnega priznanja:

Ajda Žarn, 2. a

Vsem dobitnikom priznanja iskreno čestitamo!

Aktiv matematikov

Šolsko tekmovanje, 29. september 2016

Državno tekmovanje, 12. november 2016, Ljubljana

Brežiški gimnazijci vedo več o sladkorni bolezni

Sladkorna bolezen je epidemija moderne dobe. Ima jo že vsak enajsti zemljan, samo v Sloveniji okoli 136.000 ljudi. Če prištejemo še bolnikove svojce, prijatelje, znance, pa lahko kaj hitro zaključimo, da se z njo srečuje praktično skoraj vsak. Sladkorna bolezen v grobem pomeni kronično zvišanje ravni krvnega sladkorja. Dolgoročno navadno povzroči številne specifične ali nespecifične zaplete, kot so slepota, hipertenzija, odpoved ledvic, ateroskleroza, srčni infarkt, hude okvare obrobne in avtonomnega živčevja ter druge težave. Kljub temu da je diabetes huda neozdravljiva bolezen, pa se lahko vsak posameznik s primernim življenjskim slogom z njo uspešno spopada in jo obvladuje. Ključno je, da se o njej izobražujemo in podrobneje seznanjamo, saj bomo le tako upočasnili njeno prehitro rast. Število sladkornih bolnikov, predvsem tipa 2, na katerega lahko vplivamo, se namreč zelo hitro večja.

Društvo sladkornih bolnikov Slovenije organizira tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni, da bi osvestili in izobraževali mlade. Udeležili smo se ga tudi dijaki naše šole. Šolsko tekmovanje je potekalo 14. 10. 2016, državno pa 19. 11. 2016 v Kočevju. Kot vsako leto smo bili tudi letos brežiški gimnazijci zelo uspešni, saj smo na šolskem tekmovanju osvojili 32 bronastih priznanj. Anja, Anamarija in Urban pa smo se udeležili tudi državnega tekmovanja, od koder smo prinesli srebrno (Urban) ter dve zlati priznanji (Anamarija, Anja). Najpomembnejši dosežek je seveda pridobljeno znanje, ki ga lahko učinkovito vključimo v svoj vsakdanjik. Ob tem sta nam bila v veliko podporo tudi mentorja, profesorja Mirna Malus in Pavel Šet, katerima se iskreno zahvaljujemo.

Anamarija Agnič, 4. d, Anja Švajger, 2. c, Urban Učanjšek, 1. a

Tekmovanje iz znanja računalništva in spletnih tehnologij

V sredo, 25. 1. 2017, so se naši dijaki, Lea Lukavica, Primož Bogner in Jon Krajc Tomin udeležili 2. regionalnega tekmovanja iz znanja računalništva in spletnih tehnologij na Fakulteti za informacijske študije v Novem mestu.

Primož Bogner je osvojil prvo mesto, **Lea Lukavica**, ki je bila hkrati tudi edina pripadnica nežnejšega spola na tekmovanju, pa četrto.

Čestitke!
Mentorica: Tea Habinc

Več si lahko preberete na:

<http://www.fis.unm.si/si/dogodki-in-novice/novice/na-fis-znova-tekmovali-nadobudni-racunalniscarji/4323/>

Cankarjevo tekmovanje, zakaj pa ne?

Branje knjig je dejavnost, ki ljudem v vsakdanjem življenju krajša čas, poleg tega pa v človeku ustvari nove načine razmišljanja in mu bogati besedni zaklad. Menim, da je dobro knjigo potrebno do konca upoštevati in iz nje potegniti kar se da največ, in zato sem se odločil, da sodelujem na Cankarjevem tekmovanju. Tu ni potrebno dolgo posedanje ob monotoni literaturi, kajti v ospredju sta uživanje v branju in izražanje lastnega mnenja o knjigi, kar se od človeka do človeka razlikuje. Lastno branje, predvsem pa pogovori s samim seboj in z drugimi ljubitelji pisane besede naredijo vse še zanimiveje. Stvar je vredna truda, saj si ob dobrem delu na koncu prislužiš priznanje, ki deluje tudi kot motivacija za nadaljnje delo, na drugi strani pa je to odlična priprava na esej, ki nas vse čaka v 4. letniku na maturi iz slovenščine.

Garrison Keillor je dejal, da je knjiga darilo, ki ga lahko vsakič znova odpremo. Za knjigo lahko rečemo, da je dar človeštvu, saj se v njej človek izgubi, lahko pa se tudi najde. Več knjig kot človek prebere, več se nauči. Vendar dandanes mladi to premalo upoštevamo, saj branje jemljemo velikokrat samo kot obvezo, a je vse skupaj vendarle pomembnejše. Številna svetovna združenja in gibanja temeljijo na knjigi, pa naj bo to vera ali država. Cankarjevo tekmovanje je torej odlična priložnost za vse, da izrazijo svoje mišljenje, in tako bodo poleg sebe bogatili tudi ostale. Vsakdo bi se moral zavedati, da je za ‚carpe diem‘ potrebno tudi pametno preživljanje prostega časa, in zakaj ne bi bilo to branje ter bi tako poleg dneva užili tudi knjigo, ‚carpe librum‘?

V prihodnosti si želim, da naše police ne zapolnjujeta prah in stara šara, temveč knjige. Zakaj hiša brez knjig je kakor prostor brez oken. Odprimo knjige in pogledimo v svet!

Miha Kerin, 3. b

Dan jezikov

26. septembra obeležujemo evropski dan jezikov. Letos smo se na naši šoli pridružili natečaju Iatefl Slovenije, ki je razpisal tematiko

'Zgodbe iz šestih besed'.

Tu je nekaj prispevkov dijakov:

I love you because I care.
My song did not reach you.
Kiss me before I kiss you.
She caught me with her smile.
You asked me the wrong question.
I can do my homework alone.
Take a shower tonight my darling.
Don't judge, you don't know me.

MIHA KERIN, 3. b

We look at the same moon.
Your eyes were my favourite nightmare.
Every time I laughed, I died.
Your hazelnut eyes were my home.
Your heartbeat speaks louder than words.

I watched you rise, fall, die.
And the world smelled of roses.
Empty words are the biggest weapon.

EVA CVELBAR, 4. c

'We'll talk tomorrow,' said the mayfly.
Your blood's evaporated into my tears.
Your Favourite Sun got you sunburnt.

Blossoming disguise,
Rotten heart,
Fermented soul.

Tears've evaporated into a dark cloud.

KATJA ŠKODA, 4. d

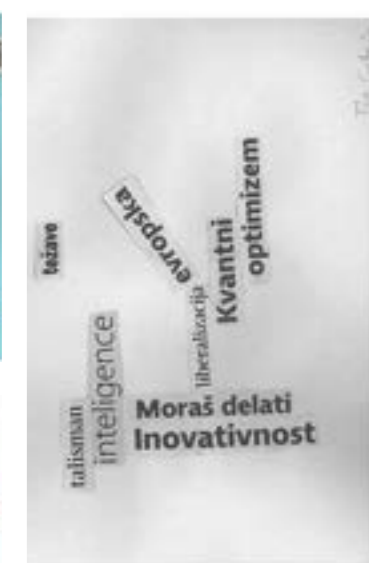
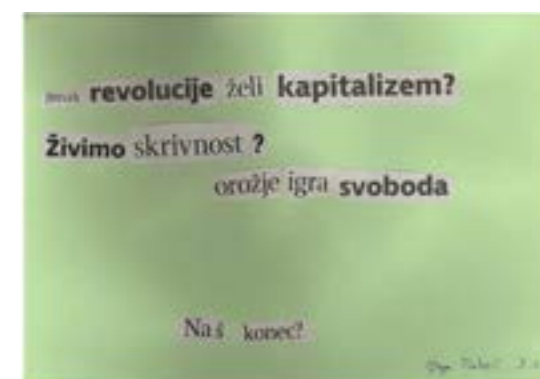
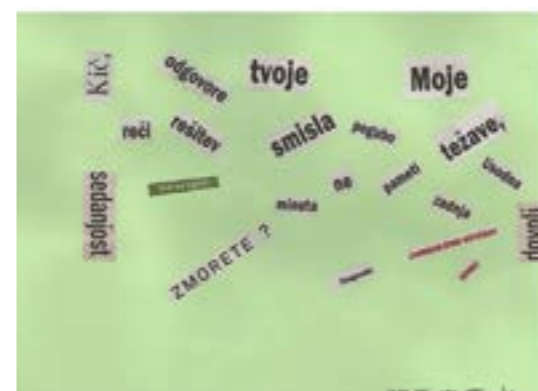
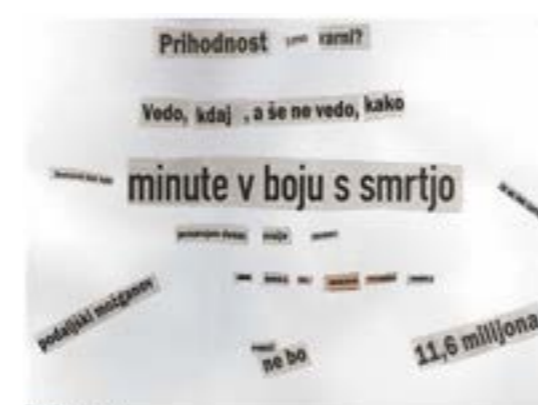
We don't know who we are.

TASHA VOGLAR, 2. a

First I believed then I died.
World is dying I am crying.
Kill me! Save me from world.
Love smiles painfully in my soul.
I thought, you believed, we succeeded.
I was guilty of being myself.
Before I realized I was dead.
Sooner you jump sooner you fly.
Chasing the future left past behind.

TIM MEDVED, 3. b

Konsi 3. c

Thought

So you've put me in this situation.
With so many smiles yet to be caught,
I'm sitting here restless.

When will the right time arrive?
Probably yesterday ...
And now I'm sitting here restless.

All the jetsam in my head
Makes it hard to keep afloat,
With much wanting to be said
Getting stuck in my throat.

Best thing about staring through the window
pane
Is that it protects you from the rain.
Why switch life with pain,
When alone you can go insane?

Sing to me, silence,
You and loneliness have never left my side,
Solemn, sullen solace.
Alone with you, all I need to fear is my mind.

With all this nothing in my head,
I'd rather not think of her,
Because I'll sit here restless.

She paints my empty canvas
With colours I could never imagine,
That's why I'm sitting here restless.

Thoughts may fly,
But they always come down
And walk for her, beside
Turmoil and a frown.

Now go, perilous thoughts, while I sleep
Cold, dead, dreamless and meek.
Next to me, lying the thoughts I keep,
Waiting for the morning, when more prey
they'll seek.

Jumbled thoughts
Run wild in search of calamity.
Tie your knots,
Close up my mind again, carelessly.

ENEJ SEČKI, 4. d

Dance with me, Death!

Dance with me, Death!
Show me where life goes
when it has enough of itself!
Show me where throes
get laid to rest.
Dance with me, Death!

The sight of the end opens the human mind.
To only hope in life is senseless, you'll find.
The sight of the end crushes the human mind,
And rebuilds it, towards reason inclined.

Dance with me,
Show me your mystery,
No litany
Will lay its seed in me.

Embrace me in your cold arms,
Never let me go from your warm grasp.
Take me with you, out of the storm,
Dance with me, Death!

ENEJ SEČKI, 4. d

Transience

A bleak sight to behold.
The pain of a child,
Who sees the world as it is
For the first time.

Away from the warmth,
Which made life careless,
And into the cold embrace
Of the world, compassionless.

The innocent smile,
The laugh of a child,
Lost in the past,
So quickly it had passed...

Eyes firmly pointed at the ground,
Walking through this empty world.
People's sight going through him,
A vacant stare, for they also live therein.

A blank sight,
Seeing a hearse carrying his innocence,
Into the light.
Inside the coffin, the child's happiness.

Once safe in loving arms,
Now exposed to the world's disdain.
Love being weak and scarce,
Bearing life's eternal pain.

All that is left is envy.
He envies his earlier self.
Though wishing is petty,
When into life you delve.

Transience,
How I scorn you!
Transience,
How I long for you!

ENEJ SEČKI, 4. d

S knjigami pripravimo božično pojedino svoji duši

Božično-novoletne počitnice so odlična priložnost, da poleg poležavanja pred televizijo, na kateri vrtijo božične filme, ki smo jih videli že tolikokrat, da z lahkoto citiramo besede igralcev, vzamemo v roke kakšno prijetno knjigo ter nahranimo tudi svojo dušo. Pravijo namreč, da naj bi bile knjige hrana za dušo. Glede na to, da sem maturantka, bi bilo verjetno prav, da med počitnicami prebiram Alamuta, Krasni novi svet, An ideal husband ali An animal farm. Vendar se bo na mojem bralnem seznamu zagotovo znašla še kakšna knjiga za sprostitvev.

Knjižnica je odlično založena s knjigami vseh vrst in pred kratkim sem odkrila založbo Hiša knjig, ki objavlja predvsem dela manj uveljavljenih pisateljev. Pritegnil me je naslov Pokličiči gospo Božičkovo! in roman avtorice Carole Matthews sem prebrala v dveh večerih. Zgodba je precej aktualna in bi se lahko prav ta hip odvijala nekje na svetu. Pripoveduje o problematiki mladoletnih prestopnikov v enem izmed zaporov v Veliki Britaniji in življenju teh mladih na prostosti, ko so enkrat izpuščeni. Osrednja junakinja pa se spopada z brezposelnostjo in vsem, kar ta prinese s seboj, dokler ne dobi odlične poslovne ideje in postane gospa Božičkova ... Kako ji načrt uspe, pa boste morali ugotoviti sami. Prijetno branje vam želim.

Patricija Kelhar, 4. d

SNEG

Belina, v kateri se počutim svobodno.
Majhne snežinke, ki kot plesalke v lahmem vetriču
begajo sem ter tja
in me navdajajo z radostjo in milino.
Obzorje brez konca in kraja, večna svoboda mladosti.

Sneg, ti največji zaklad izpod neba, pleši,
daj, zavrti se!
Zapelji me, da se bom rada pozibavala
v lahkotnem plesu tvojih snežink,
se veselo zapodila po tvojih strminah
in se izgubila v lepoti tvojega sijaja.

Tvoje mogočno kraljestvo, glej, cel svet je tvoj!
Poglej, kakšen umetnik si!
Tvoje platno se razpenja čez gozdove in polja.
Tvoja mehko se bohota v mladem srcu.
Čisto lesketanje kristalov, podoba moje svobode.

Zala Resnik Poljašević, 2. c

NIČ

Dal bi ti vse, a kaj, ko ničesar nimam.
Če bi kaj imel, bi ti nudil, a kaj, ko ne znam.
Imam vse in nič.

Dal bi ti opevani nič, a ga ni.

Imeti nič je hudo, a še huje je imeti vse,
a ničesar ne dati.

Zala Resnik Poljašević, 2. c

Let

Sem le dim cigarete
in še zadnje tablete.
Vse, kar me še definira.

Se počasi oddaljujem
in predaleč potujem.
Letim brez povratne karte.

Ko predajam se omami
in ko jadram v osami.
Komiram v veselju.

Pa me trga in me trese,
ko predaleč me zanese.
Svojevtrstna turbulenca.

Potovanje pa se neha,
ko se najde uteha.
Iluzija. Ni postanka.

Sanja Zupančič

Glej jo

Glej jo, majceno snežinko,
ki pada tam po širnem nebu,
v nebeški tišini približuje se snegu.

Bo pristala na tleh,
v kruti resnici?
Ali bo našla pot
po neskončni pravici?

Poglej, ni ji uspelo,
pridružila se je snežni kopici.
Brez volje za obstoj lahko zdaj
kraljuje v tej meglici.

SOLZE

Grenki, trdi so ti kančki bolečine,
te male kapljice, žalost te ne mine.

So vsi občutki jeze, utesnjenosti,
vse to mora ven, ni videti konca zaskrbljenosti.

Pridejo na plan takrat, ko najmanj pričakuješ,
zadušijo te, da končno obmiruješ.

Toda včasih se utrne tudi solza sreče,
pustiš, da pade na tla, in svet je boljši,
ker veš, da jokaš za dva.

Zala Resnik Poljašević, 2. c

MAMA

Mama ti je podarila življenje,
obdajala z ljubeznijo, gledala tvoje prve korake v svet.
Reševala te je iz težav, ko v tvoji temi ni bilo sijaja luči.
Tolažba in rama, na katero se lahko nasloniš, sta bili vedno blizu.

Nato si odraščal,
prva dvojka, morda celo enica.
Novi prepiri, odhod od doma in sledi ostrih besed,
ki jih je zakrivala s svojo ljubeznijo.
Mama, velik in za vedno sprejet program miline,
ki kot puščica leti dalje
in s seboj odnese bolečine ranjenega srca ob odhodu otroka.
Otroka, ki odide v širni svet, poln sovraštva,
v temno noč izven tvojega varnega zavetja.
Mama ti je podarila življenje,
neskončno ljubezen in s tem večno upanje.

Zala Resnik Poljašević, 2. c

KAM

Kam v daljave vsi hitimo?
Kam od staršev bežimo?
Kam tako močno strmimo,
da si v odrasli svet želimo?

Zjutraj vstane, se obleče
in že hiti, da zlije v jutranje se množice dereče.

Kam tako hiti?
Le kam se mu tako mudi?

Kam si želi tako močno?
Kam pelje ga oko?

Tja v širni svet, kjer ni vedno resnica prava,
tja, kamor hoče navidezno pametna glava.

Zakaj si vsi le družbenega priznanja želimo?
Zakaj tako v svet laži hitimo?

Jp

Kam se nam tako mudi?
Le kam gredo vsi te enolične poti?

Ne hiti v izmaličene daljave,
v sebi počasi išči resnice prave.

Zala Resnik Poljašević, 2. c

PESNIŠKI POSKUSI 2. d

Ob prebiranju Prešerna smo se tudi mi poskusili v rimanju, na svet pa začeli gledati kot romantiki/»emoti«.

NARAVA

Nihče več ne hodi v gozd,
Asfalt je povsod preprečen v niti,
Rohnimo, da smo „naravouničevalcev“
grozd.
A nihče noče ničesar narediti.
Valovi, morje, oceani Zemlji kraljujejo,
A njihova gladina se dviguje,
Je sploh lahko še kaj huje?
Enkrat mesta valovi zalijejo.
Pazimo na okolje,
Okoljevarstveniki govorijo.
Veliko ljudi že ima to zavedanje.
Skupaj stopimo,
Okolje branimo,
Da bo še našim zanamcem dom.

ZIMSKA

Ko zima se zbudi,
ptičkov več ni,
mraz k nam prileti,
prinaša mrzle dni.

Bela je cesta,
bela je vas,
veselje zimsko obkroža nas,
a kaj ko kmalu minil bo ta čas.

Je konec skrbi,
ko manj je stvari,
ker sonca takrat ni.

Prišla bo pomlad,
za tem kmalu jesen,
ko gozd spet postal bo len.

SONET o dečku, ki je raketo gradil

Nekoč bil je deček, ki je raketo gradil,
v njegovih očeh se soj zvezd je iskril.
Deček je gledal v veselje
in mislil, tam mi bo boljše.

Dolgo gradil je raketo,
minevalo je leto in leto.
Končno je lahko poletel
in med zvezdami drsel.

A kmalu je deček ugotovil,
kaj vse je zamudil,
medtem ko je raketo gradil.

Zvezde so se svetile lepo,
a njegovo srce je spoznalo,
da je njih lepota samota.

Če ti v obraz povedati ne morem,
kaj na duši mi leži,
spisala ti bom pesem,
ta naj zase govori.

Morda nikoli je ne boš slišal
ali pa zanjo ti ne bo mar,
vendar vedi, da to je pesem zate
in poklanjam ti jo v dar.

Nisem sama izbrala,
da se vate bom zaljubila,
ti si pravi zame,
to že od začetka sem slutila.

Želela sem te ljubiti
in pospešiti srčni utrip,
da uspela sem žalosti uiti,
sem vedela še tisti hip.

Traja že dolgo,
čeprav se je komaj začelo.
Misli uhajajo mi k tebi,
srce je obnorelo.
Že vsak pogled in nežen dotik
v meni povzročita nenaden premik.

Kaj se zgodi, ko človek nad sabo obupa?
Sliši tišino ali še kaj hrupa?
Kam naša duša odide,
ko človek s prave poti zaide?

Se nam na drugi strani res lepše godi?
Nihče ne ve, dokler sam še živi.
Kaj se zgodi, ko zadnjič vdihnemo,
ko res za večne čase utihnemo?

Ali se rešimo vseh skrbi?
Nas sploh še kaj boli,
ko dokončno zatisnemo oči?

Očitno odgovora ne dobimo,
dokler še zadnjič ne zaspimo
ter se od tega sveta poslovimo.

V postelji sem ležala
in se v globok spanec zapeljala
ter v sanjah z angelom zaplesala.
Angel pomiril in odgnal skrbi je,
jaz pa mirno zaspala,
brez sanj sem ostala.

V rokah karta brez povratka,
v glavi cel kup novih sanj.
V nasmehu sled pričakovanja,
v srcu pa strahu vse manj.

Odpiram krila,
da vzletim,
da v neznanu zdaj zbežim.
Da najdem svoj košček sveta,
kjer le ljubezen je doma.

TI

Sedim na balkonu in gledam skozi okno,
opazujem mesečino in čakam.
Veter upogiba veje in odnaša stvari ...

Odnese vse,
samo spomina nate ne more odnesti s seboj.
Ta noč se vleče kot vsaka do sedaj, odkar si
odšla.

Predolga je in vedno preveč boleča.
Zato čakam, čakam, da mine,
čakam, da se noč konča.
Čakam, da se vrneš.
Čakam, da končno pozabim.

Ob ulični svetilki se vidi, kako pada prvi
sneg.
Hladen, mrzel in odtujen je kot tvoje srce.
Ne bo se obdržal, že jutranje sonce ga bo
stopilo.

In skopnel bo, tako kot si odšla ti,
počasi, tiho in mirno.
Ostale bodo samo še mokre sledi,
v mojem srcu pa spomin nate.
Kmalu tudi teh sledi več ne bo,
upam, da v mojem srcu več ne želje po tebi.

Zaradi tebe vse narobe sem naredila,
v šoli sem zavozila,
s starši skoraj se pobila,
svojega fanta sem pustila.

Zdaj pa govoriš mi ti,
da ne moreš me ljubiti,
čeprav vse od sebe sem dala,
da vsaj prijatelja bi ostala,
mi nisi rekel niti hvala.

Zakaj tako neumna sem bila?
Če pogledala bi,
ugotovila veliko prej bi,
da ne ljubiš me ti.

Zakaj dopustila sem, da zavedel si me,
da iz mene norčeval si se.
Tega ne bom nikoli pozabila,
da bila sem tako mila
in ti nisem ničesar slabega storila.

LJUBEZEN

Ljubezen lahko je prečudovita,
lahko je srečna,
lahko je večna
in včasih duhovita.
Ljubezen je brezplačna,
zato jo lahko ima vsak,
tudi največji siromak,
ki upa, da ni temačna.
In če jo želiš imeti,
jo moraš biti pripravljen
tudi sprejeti.
Mnogokrat pa si lahko povsem izgubljen,
ko ne veš, kako jo obdržati,
takrat samo upaš, da boš zaželen.

Čeprav je težko
in zdi se, da več ne gre,
stopimo zdaj skupaj, podajmo si roke.

Šola ni večna,
konec se približuje,
ko tu končamo,
samo upamo, da ne bo še huje.

Mogoče je obstoja vprašanje
Objem sladke smrti poznati.
Ji spanja priložnost dati
In okusiti to sladko dejanje.

Kakor je pevec vprašal angleški,
Ali je možno o ljubezni peti,
JI srce za mene ogreti,
Že poskusil je angel nebeški.

V človeku je srce neiztrohnjeno,
A mi srečo razdaja
Radosti srčne lažnivo okó.

Odprla je svoja vrata raja.
V meni je strast prebudila sladkó.
Ime ji je bilo ...

Kako lepo je biti s tabo,
roža moja, za vedno.
A brez tebe bilo bi bedno,
ker moje srce pahnilo bi v pozabo.
Cel je svet v srcu moj,
evolucija postavila je najino pot
in srečala se bova povsod,
saj zadovoljen sem, ko sem s teboj.
Sreča moja je v meni tvoja,
analiza pokazala bo vedno tako.
Ne, ne bom več skrival tega zelo.
Jaz in ti pa vedno bova samosvoja.
Imam vse, kar želim, ker imam tebe.

Posvečen tebi ...

Kamor ozrem se,
vidim le to,
da rože cveto,
vsaka v barvi zase.

Vendar nekaj mi manjka,
ne vem točno kaj,
saj življenje je že zdaj pravi raj,
zato je to težka uganka.

Kmalu spoznam,
da rešitev si ti,
ker vse ostalo že imam.

V mojem svetu te še ni,
torej na pot k tebi se podam,
hitro te ujamem, le brez skrbi!

V prvi vrstici beseda stoji,
v drugi pa se podobna ponovi,
in obe sta po rimi enaki,
saj znamo pisati tudi bedaki.

Rima oklepajoča je vedno taka,
da se v sredini skrivata besedi podobni,
tudi takrat, ko igrajo kitare in bobni,
a v zadnji se spet pokaže beseda, prvi enaka.

Prošnja Božičku

Božič že pred vrati čaka,
Otroci bi s snežinkami se igrali.
Želja ena, želja vsaka.
In vsi bi radi si podali
Čar božičnega večera.
Kdaj prišel boš k nam, v zmrzali?
U, Božiček dragi, prinesi nam darila.

Pride čas, ko vse gre mimo,
nič ne ostane zame,
ne priplava na gladino.

Pride čas, narejen za tišino.
Brez nasmehov, brez solz,
le pogled, uprt v globino.

Pride čas, takrat nisem tu,
kot brez duše, brez občutkov,
sem, a hkrati nisem tu.

Vsako jutro ptice pesem pojejo.
Vsaka pesem mi je všeč,
in temu se ne mislim odreč'.

Ptice, pojte pesem,
ptice, letajte povsod!
Naj sliši vas ves svet ...
Zdaj, ko so taki časi,
so ptice manj, vse manj,
vse manj priljubljene.
Ptice, pojte pesem,
ptice, letajte povsod.
Naj sliši vas ves svet !!!

Novo leto, nov jaz.
Oprostili smo dolgove, umili si obraz.
Veliko dobrega vsem želimo,
Obilje zdravja, za ljubezen molimo!

Leno smo se prebudili,
Elikzir z lekadolom popili.
To nam daje voljo,
Odpiramo novega leta skorjo.

Kako,
kako rešiti vse težave?
Mogoče tako, da smrt me objame.

Spesnil zdaj sem to pesnitev,
da najdem še kakšno drugo rešitev,
da krvavel zaradi tega več ne bom, ker
depresivno temo vsak dan kličem dom.

No ja, rešitve druge očitno ni, zato dokonč-
ni udarec zadal bi si.
Iz predala vzamem pištolo, „bum“, težav
več ni.

SAM PROTI VSEM

Padam, padam vse hitreje in hitreje, po zraku me premetava, tal ni videti nikjer. Končno le pristanem. Padec mi ublaži klasje pšenice, ki me kaj kmalu začne žgečkati. Hitro se poberem na noge in poskušam ugotoviti, kje se tokrat nahajam. Na vse strani se razprostirajo polja pšenice, ki v vetru prelepo plapolajo. Počutim se pomirjeno, saj mi je spet uspelo pobegniti, vsaj začasno. Srce mi začne močno biti in po žilah čutim, da mi bo tokrat uspelo, zagotovo jo bom našel, idilo namreč.

Bil sem v drugem svetu, tako rekoč svojem svetu, stran od vsakdanjega vrveža, stran od nasilnega očeta in ohole matere. Sanje so moj beg iz te pokvarjene družbe, le zaprem oči in že je vse v najlepšem redu. Priznam, sanjarjenje me je prevzelo in že malce obsedlo. A boljše lažni, namišljeni, idealni svet kot kruta realnost. Ne verjamete? Potem pa se le udobno namestite, zaprite oči in se pustite zapeljati domišljiji.

V daljavi le zagledam hišo, ki jo obdaja manjša vasica. Odločim se ji približati. Strah me je, a še vedno se počutim pogumneje kot doma, kjer je za kosilo porcija udarcev, ki mi jo oče vestno pripravlja, ko me uporablja kot boksarsko vrečo. Ogledujem si prelepo okolico, ki vabi s svojo preprostostjo, in poskušam odmisлити bojazni. Navajen sem hudega, trpečega življenja, zato se trudim delati močnega, a občutek šibkosti ostaja v meni. Na prvi hiši počasi odprem živordeča vrata, ki opozarjajo na nevarnosti in nepredvidljivosti. Obotavljam se, preden vstopim, ko se začne za mano nekaj premikati. Preden uspe ugotoviti, za kaj gre, stečem v hišo.

Padam, vendar dokaj hitro pristanem. Ponovno me ustavi pšenica. Začuden vstanem in zagledam ljudi, ki delajo na polju. Ko se jim približam, ugotovim, da gre za skupino žensk, ki vsaka s svojim 'zlatim' srpom žanje pridelek. Ko me opazijo, prekinejo z delom in me spoštljivo pozdravijo ter mi ponudijo pomoč, če jo seveda potrebujem. Tako prijaznih ljudi pa še ne! Mati bi se raje pobotala z na smrt sprtim možem, kot pomagala meni. Sam nikoli nisem razumel, zakaj me prezira. Govorilo se je, da je zaradi nosečnosti izgubila vplivno službo in ugled ter se mi zato maščevalno odpovedala. Tudi sam bi raje videl, da se sploh ne bi rodil. Kmalu so mi poljske delavke razložile, da sem v komunističnem raju. Raj! Končno sem odkril idealno družbo, v kateri bom srečen. Zahvalim se in, kakor me noge nosijo, stečem po poti v mesto, v središče raja. Tečem in tečem, ni mi težko. Končno pridem v mesto, ki ni bilo večje od velike

vasi. Vse zgradbe so bile popolnoma enake – sivi bloki. Na prvi pogled nevljavivo. Ljudje naokoli so pomagali drug drugemu, si podarjali hrano, se pozdravljali in hrabrili. Res sem mislil, da sem našel popolnost, ki se mi je že nekaj časa izmikala. Kmalu so mi meščani oz. tovariši, kot so si pravili, našli sobo in nekaj za pod zob. Vse skupaj je delovalo zelo pusto. Porcija je bila majhna, tudi stanovanje ni bilo razkošno, kar je spremenilo moj pogled na raj, a primerjava z domačim peklom je bila očitna in tega sem se še kako zavedal. Po nekaj dneh pa so se začele pojavljati težave. Hrane je za en dan celo zmanjkalo. Delavci v tovarni niso bili produktivni, delali so malo, le toliko, da je družba lahko še preživela iz dneva v dan. Tovarišija ni težila k napredku, kot je omenjal nek Karl Marx, ki je poudarjal vrednote komunistične države (oz. naroda, če smo natančnejši). Pogosto je nastopal na edini radijski postaji, ki jo je zmogla predvajati črna škatla, kjer sta skupaj z Engelsom svetovala posameznikom in skupinam. Njun vpliv je bil močno zasidran v razmišljanje delavcev in delavk, ki so tako rekoč ostali na razvojni stopnji pračloveka. Niso se zanimali za izobraževanje niti niso imeli lastnega mnenja (ali pa ga niso želeli pokazati). Zanje je bilo pomembno zgolj preživetje. Niso se ozirali na svoje težave, še več, poskusili so porabiti le toliko dobrin, kolikor jih je telo nujno potrebovalo. Niso razmišljali o sebi in svojih težavah, čas so si krajšali tako, da so pomagali drugim. Postopoma je postalo dolgočasno. Raj pa tak, to že ni moja idila! Ko me je že skoraj pobralo od obupa, sem v mestecu opazil sivomodra vrata (edina nerdeča vrata), ki so me pričela zanimati. Vstopil sem na skrivaj, saj so se domačini nenehno izogibali temu čudnemu pojavu. Kmalu mi je postalo jasno zakaj. Vrata so vodila v prepad. Ko sem to opazil, je bilo že prepozno, padel sem.

Padanje je bilo popolnoma drugačno kot do sedaj. Letel sem, lahko sem delal obrate. Kot vsemu, je tudi temu prišel konec. Počasi sem pristal na sivi ploščadi. Nisem mogel verjeti svojim očem. Na vseh straneh so se dvigale stolpnice v nebo. Dotikale so se bleščečih zvezd. To pa res mora biti utopija. Moderna tehnologija je nakazovala na visoko razvitost naroda, zato sem si veliko obetal. Kot majhen otrok sem res verjel v Božička in Zobno vilo. Naiven sem bil tudi, ko sem upal, da bom nekoč živel v popolni družini, da me bo mama imela rada in oče božal, ne pa preizkušal pesti na meni. Tokrat sem imel drugačen občutek, tokrat se zagotovo ne motim. Ni minilo dolgo, ko je mimo mene prišel človek in nato še eden in eden. Pozdravil sem vsakega, a ni nihče

ozdravil. Slab začetek, dober konec, sem se miril. Po nekaj urah mi ni odgovoril popolnoma nihče. Podoživljal sem svoja prva leta, ko sem se še trudil za naklonjenost in pozornost staršev. Se pravi, še preden sem izgubil upanje. Spet me je bilo strah, nekaj me je tiščalo. Ko sem se sprehajal po avenijski, so mimo mene leteli avtomobili, na vsakem koraku so bili roboti, mrgolelo je tudi ljudi pustih, sivih obrazov, ki niso izgovorili niti besede, delovali so bolj robotsko od robotov. Navkljub množici je bilo mesto tiho, ni imelo duše, delovalo je kot velik privid. Na vseh straneh so bili obešeni razni oglasi, ki so oglaševali in prodajali tako rekoč vse, od tehnologije, človeškega telesa, hrane do ... Sprva sem se odločil potešiti lakoto in zavil sem v prvo restavracijo, ki sem jo videl. Postregel me je robot, njegova intonacija govora je spominjala na govorjenje mojega pijanega očeta. Boječ se stekel iz restavracije v drugo. Spet enako, robot natak. Misel na očeta mi je kmalu vzela tek. Odločil sem se še malce ogledati mesto, da si popravim slab prvi vtis. Mojo pozornost je ukradel plakat, na katerem je na veliko pisalo: 'Dobrodošli v modrem kapitalizmu, kjer ste lahko, kar koli želite. Vaše znanje šteje! Ne ozirajte se na druge, pridite in postanite najboljši!' Ker nisem imel boljšega načrta, sem se odločil pokukati v zgradbo, kjer naj bi pridobil znanje. Nikakor ni delovala kot šola v mojem kraju, bila je brez duše kot tukajšnji ljudje. V zraku ni bilo čutiti ljubezni, vse, kar si lahko občutil, je bil smog iz bližnje tovarne, ki se je kasneje izkazala za ključni del šole. Ljudje so čakali v vrsti in drugega za drugim so postavljali na tekoči trak, kjer so jim nekaj priključili na glavo. Čez nekaj trenutkov je na drugi strani tovarne prišel s traku isti človek, ki je bil le še bolj mrkega nasmeha. Kljub napredku in razvitosti me je mesto močno odvrčalo. Možnost, da bi uspel, mi je delovala kot utvara, sam sem si predstavljal uboge ljudi, ki jim perejo možgane, da lahko voditelji počnejo, kar hočejo, hkrati pa ubogim egoističnim prebivalcem omogočijo lažen občutek oblasti in vpliva. Zbal sem se, da zaslužnijo še mene, zato sem jo popihal iz tovarne. Bilo me je strah. Najraje bi se zjokal, kot sem bil vajen, a nisem imel časa. Moral sem najti izhod in to hitro, preden se prej popolni sistem spremeni v zame doživljajski zapor. V naglici sem odkril zelena vrata. Seveda mi ni preostalo drugega, kot da jih odprem, če sem hotel pobegniti pred kapitalističnimi sanjami. Padel sem.

Med padcem sem poskušal leteti, a tokrat mi to ni uspelo. Trajalo je dolgo, kar mi je ugajalo. Padec mi je predstavljal novo možnost, novo upanje. Po ustaljenem ritualu

sem najprej po grobem pristanku vstal in preveril okolico. Bližala se je kočija. V tretje gre rado, mora iti! Iz pisane lesene škatle so stopili otroci, malce mlajši od mene. Sam se s svojimi petnajstimi leti še vedno prištevam med otroke. Oče vedno pravi, da dokler sem otrok, mi bo bolje, zato sem sklenil, da to ostanem, kolikor dolgo bo mogoče. Nagajivo so me pospremili v kočijo in se pri tem nenehno norčavo smehljali. Po uri vožnje smo prispeli na grad, kjer sem moral poklekniti pred kraljico. Šlo naj bi za otroško kraljestvo, kjer otroci vladajo in starši delajo po njihovih navodilih. Zanimivo se sliši, še boljši je bil občutek. Stene so bile okrašene v vseh barvah, krasili so jih razni vzorci, tudi pohištvo je delovalo bogato. Kraljična me je spoštljivo pozdravila in me povabila k sebi. Obljubila mi je moje sanje – obljubila mi je večno srečo in zadovoljstvo. Še prav ni izgovorila zadnjih besed, že so otroci začeli skakati kot psi brez povodca. Bil je šele začetek. Zabave so se odvijale nenehno, pilo, jedlo se je. Sedaj sem le odkril, kar sem iskal. Veseljačenje, norčije, glasba. Užitek neprenehoma. Nenadoma sem doživel preblisk. Postal sem pozoren. Približal sem se stenski uri. Njeni kazalci so se obračali s svetlobno hitrostjo, kar je lahko pomenilo le dvoje stvari. Ali se je čas ustavil in smo postali nesmrtni ali čas beži še hitreje in se naše celotno življenje nezavedno odvija pred našimi očmi. Razmišljal sem, se oziral na vse konce, ko se mi je izza hrbtna iznenada približala kraljica. Jezno me je pogledala. Na obrazu je imela polno gub, nos je bil povešen, gube so nastajale in oči so spreminjale barvo. 'Straža!' je zakričala. 'Med nami je izrodek, odstranite starca!' je ošabno dejala. Vsi so prenehali s plesanjem in se obrnili k meni, nastala je popolna tišina. »V ječo, na vislice, v izgnanstvo, smrt ...« je bilo naslednji trenutek slišati z vseh strani. Obšel me je preplah. Ne nebesa, to je podzemlje. Kraljica se je strupeno smehljala in mi namenila še nekaj poslovilnih besed: »Očitno si začel razmišljati. Žal mi je, taki tukaj nimajo kaj iskati. Če želiš uživati, se moraš prepustiti, ne pa razmišljati. Čestitam, sedaj si odrastel, take pri nas čaka suženjstvo.« Dva še čisto majhna otročička, ki sta komaj shodila, sta me prišla. Lahko bi se rešil, a nisem imel te moči, želje. Počutil sem se ponižanega, nesprijetega. S sklonjeno glavo sem zapustil grad. Vrgli so me v ječo, kjer me je čakalo prisilno delo. V kaznilnici sem srečal veliko odraslih, ki so morali delati za otroke. Sčasoma mi je vse postalo kristalno jasno. Svetu poveljujejo otroci, ki se nenehno zabavajo in ne delajo nič. Čas beži, otroci so ujeti v sistem. Še preden se zavedajo pomena življenja, se njihova življenjska pot konča. Ves čas iščejo le površinsko, začasno srečo. Ljubezni ne poznajo. Ko umrejo, jih nadomestijo novi otroci. Nekateri (žal?) začnejo razmišljati, se zavedati in iskati globlji smisel. Takim

pravijo odrasli in jih odstranijo, da ne bi ogrozili sistema. Zaslužnijo jih, da delajo, in tako vzdržujejo svoj režim. Prišel sem daleč, a zakaj ne bi še dlje? Brez premisleka začnem teči, to pač znam. Tečem, dokler me ne ustavijo visoka črna masivna vrata. Stopim korak nazaj, saj me odvrčajo, delujejo preveč skrivnostno. Poti nazaj več ni, zato se odločim vstopiti. Ponovno padem.

Občutek imam, da bom strmoglavil, a nikjer ni ničesar, le polno temo uspeh zaznati. Ustavim se, a še vedno sem v zraku, toda okoli mene le črna. Deluje prazno. Ne vem, kaj pričakovati, zato ostanem na mestu. Poskušam se skriti v temi, da me nihče ne bi mogel videti. Skrivam se tudi pred sabo. Občutim začasno varnost, vendar ostanem pozoren. Nekaj se začne premikati, nič ne vidim, le slišim. V meni vzkipi bolečina. Ne obotavljam se, kakor je le mogoče začnem delati edino, kar znam – bežati. Ne oziram se, a slišim, da se stvar približuje. Poženem se še hitreje. Skoraj je že pri meni, vem, da je zadaj. Bum, prvi udarec, čutim ga po celem telesu, a ne odneham, slutim, da lahko pobegnem. Drugi, tretji, četrti, udarci se kar vrstijo. Komaj še uspeh stati na nogah. Zavedam se, da če se ustavim, me bo to nekaj dobilo in premlatilo. Ne popustim, a nimam več moči. Naslednji udarec je usoden. Uspe me sklatiti na tla. Ta udarec je bil drugačen od drugih, ni prišel od zunaj, začutil sem ga od znotraj. Tepež se nadaljuje, še huje, stopnjuje se. Nič ne vidim, še vedno je tema. Nikogar ne vidim, a udarci dežujejo z vseh strani. Klofuta po glavi, praska po srcu, brca v rit, pljunek v glavo. Nič nima smisla, kričim. Zakaj sploh sem, kakšen je moj namen? Hočem drugam. Želim si, da preprosto ne bi čutil ničesar, da bi se lahko uprl, postavil zase, a nimam te moči. Ne morem! Ne morem! Neham kričati. Nima smisla. Od nekdanjega vedel, da sem drugačen. Prepustim se udarcem, drugega mi ne preostane. Očetovo pretepanje ni bilo nič boleče v primerjavi z bolečinami, ki sem jih sedaj trpel. V glavi slišim mamin smeh, ko se mi posmehuje in mi privoščiti trpljenje. Hotel sem le najti smisel, najdi (idealno) družbo, kjer bi se počutil sprejetega in bil pri tem svoboden, kjer bi lahko bil to, kar sem. Očitno sem želel preveč. Mogoče pa je težava le v meni. Začnem jokati.

Vseeno mi je za udarce, nimajo smisla, nič nima smisla! Še bolj začnem jokati. Kmalu ne čutim ničesar več, udarci prenehajo, pretepen, poražen ostanem na tleh. Solzam ni videti konca. Znotraj se še vedno počutim vkljenjenega in ranjenega, a mi postaja tudi za to vseeno. Utrujen sem, zaprem oči.

Ko si nabere nekaj moči, odprem oči. Pred mano so ogledala, soba je polna zrcal. Stopim k prvemu in se zazrem vanj. Kaže moje zunanje napake. Polomljen nos, man-

jkajo mi lasje. Iz ust krvavim. Na levi roki imam veliko bradavico. Močno sem poraščen. Za čuda se ne počutim grdo. Vem, da je zunanost le privid, da v temi ugasne. Po dolgem času se nasmejim. Počutim se enkratnega, saj takšnega videza nima nihče drug. Stopim k drugemu ogledalu. V njem ne vidim ničesar. Zavem se, da je vse minljivo, da je lahko tako videti moja prihodnost, zato bom prenehal iskati idilo, kraj, kamor bom spadal, ne bom iskal pri sebi enakih. Sam bom poskušal ustvariti svet po svojih željah, pa tudi če bom sam proti vsem. Počutim se zrelega. Prepričan sem, da bom zmogel, preprosto vem! Zaslutim veselje. Na drugi strani zagledam prečudovita bela vrata. Počasi se jim približam, enkrat globoko vdihnem, jih odprem in odločno vstopim. Padem.

Padem na nekaj mehkega. Hitro ugotovim, da gre za mojo posteljo. Na nočni omarici opazim nekaj drugačnega. Bolje pogledam in vidim listek. 'Našel sem si delo, zvečer te peljem v kino, rad te imam, tvoj oče,' piše na listku. Ne morem verjeti svojim očem, to zagotovo ni moj oče. Oči, ki se ga spominjam, popiva cele dneve, kar mu ostane prostega časa, ga izkoristi za zmerjanje in pretepanje. Ne mine veliko časa, ko sledi novo presenečenje. Nekaj potrka na vrata in v sobo vstopi mati z dišečo vročo čokolado. Stopi bliže k postelji in mi zaželi dobro jutro, se opraviči za svoje grehe ter me poboža. Ne more biti ona. Kje je njen egoizem, kako sploh pozna hišni naslov, ko pa je domov ni bilo več let? Ponižano me pogleda. Je res lahko vse tako pravljичno lepo, je to idila, ki sem si jo tako želel. Ne občutim radosti, ni pričakovane zadovoljstva, še naprej se počutim prazno, počutim se kot tujec. Na koncu sobe opazim balkonska vrata, skozi katera me vabi toplo in rumeno sonce. Ne razmišljam preveč, sledim občutku, ki me vleče k svetlobi. Stečem, ne oziram se nazaj, vem, da tu ni moje mesto. Odprem balkonska vrata in skočim. Skočim proti soncu, proti večnosti.

Za trenutek se čas ustavi. Poletim. To niso sanje. Kmalu padem in se razletim na tisoč delčkov. Obležim v krvavi luži. Nekateri bi temu rekli smrt, a meni predstavlja novo rojstvo. Rešil sem se okov, ki so me zadrževali, počutim se svobodnega. Končno sem resnično lahko kdor koli in to kjer koli. Lahko sem sam z domišljijo. Dvignem se nad svoje truplo in odletim, letim v večno srečo, kjer bom lahko živel mirno na veke. Takšen pač sem in ravno to mi je pri meni najbolj všeč.

Tim Medved, 3. b

Mnenja dijakov 4. d o predstavi Prevare

Gledališka predstava Prevare, ki smo si jo 14. 12. 2016 ogledali s sošolci v MGL Ljubljana, mi je bila zelo všeč. Navdušila me je predvsem zato, ker se nekoliko razlikuje od predstav, ki sem jih vajena. Bila je precej bolj sproščena in je tako v interakciji z občinstvom vzbudila zanimanje tudi tistih, ki se načeloma nad gledališkimi predstavami ne navdušujejo preveč. Navdušena sem bila nad igralci, ki so mojstrsko menjavali vloge, popolnoma spremenili svoj značaj in garderobo ter tako vsak igrali več različnih oseb. Upam, da si bomo v tem šolskem letu še ogledali kakšno predstavo, saj v njih vsi zelo uživamo.

Sanja

Predstava mi je bila zelo všeč, saj je imela drugačen pristop do gledalcev. Bila je smešna in zelo sproščujoča, to pa sta lastnosti, ki ju, po mojem mnenju, potrebuje decembrska predstava.

Ana

Predstava mi je bila zelo všeč. Navdušil me je odličen izbor igralcev in zelo razgibano dogajanje na odru. Všeč mi je bilo tudi to, da so imeli igralci po več vlog, med katerimi so zelo spretno prehajali. Zelo posrečena se mi je zdela tudi interakcija z gledalci in to, da so si samo predstavo zastavili zelo sproščeno.

Rok

Predstava mi je bila zelo všeč, saj imam rada komedije. Igralci so bili super in so se dobro znašli v številnih vlogah, ki so jih igrali. Verjetno je bil to zadnji kulturni dan v gimnaziji, a bi bila zelo vesela ogleda še kakšne tako dobre igre.

Teja

Jaz sem bila nad predstavo navdušena. Najboljša, kar smo si jih ogledali s šolo. Zelo mi je bil všeč igralec Domen Valič, ker ga poznam samo kot voditelja oddaj in brata Vida Valiča. Super ga je bilo videti še v drugačni vlogi. Iz komedije sem si najbolj zapomnila stavka: »Evo že grem, sam da gre Valič dol z odra.«

Lucija

Gledališka predstava Prevare mi je bila zelo všeč. V Mestnem gledališču Ljubljanskem imam dijaški abonma, zato sem vajena igralske zasedbe, ki vedno znova pričara izjemne komedije, drame, tragedije ... Novodobne komedije niso več nujno smešne, pri Prevarah pa smo se lahko večkrat od srca nasmejali. Ker me zanima zgodovina, mi je bila tudi vsebina predstave zelo všeč, saj se dogajanje odvija pred nekaj stoletji v Italiji. Vsa pohvala pa velja igralcem, ki so vsak igrali po 5 in več vlog ter se pri tem odlično izkazali.

Patricija

Predstava Prevare, je bila po mojem mnenju ena najboljših, kar smo si jih ogledali v vseh štirih letih na Gimnaziji Brežice. Že sama igralska zasedba je bila zelo dobro izbrana in to, kar so pokazali na odru, je bilo res vrhunsko. Kljub temu da je vsak igralec imel kar nekaj različnih vlog, so se vsi popolnoma vživeli v vse osebe in tako pričarali res zanimivo in humoristično dogajanje na odru.

Rebeka

Ta predstava mi je gotovo ena najljubših, kar sem jih do zdaj videl. Všeč mi je bilo to, da so se igralci vidno zabavali in se niso jemali preveč resno, kar je naredilo predstavo še dosti bolj smešno. Zgodba je bila zabavna in iznajdljiva. Vsi tipi komike so vse povezali v celoto – od absurdnih spolnih vicev in pretiranih telesnih lastnosti nastopajočih do nenamernih padcev in prebitja četrtega zidu, vedno se je dogajalo kaj smešnega in ni bilo trenutka, ko bi se ob gledanju dolgočasil. Igralci so odlično odigrali svoje vloge in res ustvarili fantastično vzdušje.

Enej

Gledališka igra Prevare mi je bila zelo všeč. Menim, da so se igralci odlično vživeli v vloge. Všeč mi je bilo, da je en sam igralec igral več vlog in se prelevil iz ene v drugo kar na odru, pred našimi očmi. Zdelo se mi je, da so bili igralci med igranjem zelo sproščeni, kar pomeni, da imajo najbrž veliko izkušenj. Zgodba se mi je zdela zanimiva. Menim, da je predstava vredna ogleda.

Lea

Predstava mi je bila všeč, saj me je spravila v dobro voljo.

Anja

Predstava se mi je zdela odličen primerek komedije, saj je bila to v polnem pomenu besede. Smeh je gledalca lahko spremljal skozi celo predstavo, zanimiva pa je bila tudi postavitev scene. Igralci so se zelo vživeli v vse svoje vloge. Zdi se mi neverjetno, kako so lahko spreminjali svoj glas in govorili v drugačnem registru tudi po več minut skupaj. Vsekakor vredno ogleda!

Lea

fotografiji: <http://www.mgl.si/assets/Gallery/prevare064.jpg>
<http://www.mgl.si/assets/Gallery/prevare127.jpg>

ZIMSKO TIHOŽITJE: ZMOTE DIJAKA XY

Pobeljena ravan pred stavbo Gimnazije Brežice me spomni, da se prvo polletje mojega zadnjega letnika srednje šole, za katerega sem si zadala, da bom matematiko – pa če me potem takoj pobere – spravila eno oceno višje, nevarno bliža koncu. Med menjavanjem mine tehničnega svinčnika zgroženo ugotovim, da se moji »school year resolutions« bolj »švoh« uresničujejo. Ob radiranju že 852-krat narobe napisanega računa pa me prešine grozovit preblisk. Drega me, brenči okoli ušes in špika v rebra. »Kdaj se pa misliš ti kej za maturo učiti? Maja bo prepozno. Kajjjj, nisi še knjige za esej prebrala? Ti si pa kr pogumna ... Aja, sam 2 dni si se učila za test? Pa misliš, da je to dost? Ka boš pa delala, ko bo matura? Nč še ne razmišlaš o maturantski obleki? Ja pa to bo že čez 2 mesca!...« Ta mrtvaški remiks glasov (ki mi dan za dnem polni to mojo za mnoge podatke, ki jih moram dnevno sprocesirati, še premajhno glavo) me vsako popoldne, ko se, odkar se lahko pohvalim s tem, da sem končno (morda ne tako dobra) voznica, pripeljem na domače dvorišče in izčrpana vržem na posteljo, opomni, da časa za počivanje nikakor ni (kaj se pa vendar grem) in zakaj še nisem začela z učenjem za ta test, delati tisto seminarsko nalogo ali preprosto početi karkoli koristnejšega od počivanja. Ali česa, kar rada počnem – recimo: rada bi prebrala knjigo po svoji izbiri!? BOGNEDAJ!!! Imaš pametnejšega dela. Rada bi šla na sprehod na bližnji hrib, da se malo »zluftaš« od učenja? Poskuuusiš – nimaš časa, kar predelaj še eno poglavje, že tako ti voda teče v grlo.

Ne da bi dobro opazila, kako bliskovito tečejo dnevi v takih alarmantnih ramerah, se po novem letu, ko imam nečloveške težave z navajanjem na ponovno preživljanje polovice svojega dneva v od mojega doma nekaj kilometrov oddaljeni, meni ne tako ljubi instituciji, zavem, da je 7/8 mojega srednješolskega obdobja mimo. V tem primeru se pridružujem starim mamam, ki nenehno jamrajo nad tem, kam je šel ves ta čas. Ker jaz res ne vem, kje sem pustila ta 4 leta svoje mladosti – pa ne da se ne bi imela fajn: niso jih zaznamovali samo dnevi za knjigami. Le »scroll« čez moj osebni slikovni arhiv zadnjih 4 let dovolj zgovorno pove, da sem doživela »svega i svašta« – z različnimi ljudmi, na različnih krajih, ob različnih letnih časih in vsak dogodek se mi je po svoje vtisnil v spomin. Ker pa bi bralcem rada prihranila slivospeve o svojih »oh-kako-neprecenljivi-časi-zakaj-jih-bo-konec« gimnazijskih letih, naj povzamem in svetujem: biti gimnazijec ni lahka stvar, a nikar se ne ženi preko svojih meja in ne pusti šolskemu sistemu, da te prilepi na pisalno mizo pod namizno luč in ti povzroči žulje od držanja svinčnika v rokah. Ne spusti vsega z vajeti, ampak drži zdravo mero vsega. Pa naj bo to učenje ali količina Viki-jevih rogljičkov (joj, vas bom pa najbolj pogrešala!!!). Izobrazba, znanje in DELAVNOST – ne morem verjeti, da JAZ to pišem – so, kot lahko po mojih mnogih dognanjih zaključim, zares zlata vredni. Naj tvoji možgani ne zaspijo, nikar pa jim ne povzroči samouničenja. Eliminiraj ali vsaj reduciraj »sekiranje« in, saj veš, kako gre tista: ena sirovka s kečapom iz Noč in dan odžene depresijo stran (pa še rima se, men v'rjem!!!).

Uh, govorim pa že tudi kot kak stari modrec, ki je dal prek' še pa še. Jaz, revica uboga, imam pa še pol leta pridobivanja ocen in vznemirjanja za maturo in maturantski ples pred sabo. Bom raje glasna, ko bo vsega konec, do takrat pa se zvesto držim svojih zgornjih nasvetov – meni. Če sem vztrajala pri svojem, me pa raje vprašajte čez kakšnih 6 mesecev.

Sicer pa v novem letu 2017 (ne glede na to, če smo že zdavnaj nehali z voščili, lupčkanje in izrekanje novoletnih želj imajo vsi radi) vsem gimnazijcem želim::

- da bi dobili nazaj avtomat/e
- da za osnovni meni ne bi bil nikoli več sirov sendvič z »luftom«
- čim več prostih ur
- da bi bile palačinke v Urški vedno sveže
- vsaj 8 ur spanja na noč (privoščite si)
- da bi znali ceniti pomen šolskega zvonca (kdo pa ne mara tistih prijetnih zvokov ksilofončka)
- čim manj zamujenih avtobusov in
- čim manj vznemirjanja: »Sve je lako, kad si mlad.«

Lep pozdrav

Lara

Lara Oštrbenk, 4. d

Že kot deklica sem vedela, da ne morem biti nič drugega kot učiteljica športne vzgoje

Intervju s profesorico Zdenko Senica Grubič

Tudi sami ste obiskovali Gimnazijo Brežice. Kakšna se Vam je zdela takrat?

V srednjo šolo sem se vpisala leta 1981 in takrat smo imeli predvsem zelo spoštovali učitelje, res so imeli avtoriteto. Mislim, da smo z veliko težjim srcem stopili do kabineta ter kaj povprašali. To danes je res pozitivno, da lahko mirno vprašate za nasvet profesorje na šoli. Bila pa sem ena tistih, ki so jim bolj ležali psihologija, geografija, družboslovje, naravoslovni predmeti niso bili ravno moje največje veselje. A z malo volje se da premagati vse ovire.

Veliko dijakov si ravno v teh mesecih beli glavo z vprašanjem, kateri študij izbrati.

Kako ste se odločili Vi?

Od malega sem želela biti učiteljica športne vzgoje, tako da nisem veliko razmišljala o drugih opcijah. V primeru, da na željeno fakulteto ne bi bila sprejeta, sem razmišljala tudi o fizioterapiji ali o čem podobnem. No, nekako so bile moje želje vse povezane s športom ter delom z ljudmi.

Kakšno vlogo ima gimnastika v Vašem življenju?

Gimnastika ima vsekakor pomembno vlogo. Sem iz družine, kjer je oče, Jože Senica, celo življenje posvečal športu in športni gimnastiki. V mladosti je imel to srečo, da je deloval v društvu, kjer so se prepletla razna prijateljstva. Skupaj so trenirali, si med seboj pomagali ter tako rastle in se povezali z ljubljanskimi društvi. Tam je oče prišel v stik z Mirom Cerarjem (očetom sedanjega predsednika vlade) ter bil štiri leta tudi njegov trener. Pri svojih tridesetih letih se je preselil v Brežice in delal na gimnaziji. Tako je gimnastiko pripeljal še v naše kraje. Pravijo, da jabolko ne pade daleč od drevesa, in tako je tudi hčerko malo zastrupil s tem športom. Že kot deklica sem vedela, da ne morem biti nič drugega kot učiteljica športne vzgoje. K sreči mi je to tudi uspelo in naslednje leto bo trideset let, odkar sem se zaposlila. Ko sem začela poučevati, sem učila tudi profesorja Kopinča in po toliko letih sva se oba našla v pedagoških vodah kot dva učitelja na isti šoli, ampak v različni stroki.

Imate tudi gimnastično šolo za mlajše ...

Tako je. Delam v našem telovadnem društvu Sokol Brežice.

Katero gimnastično orodje Vam je bilo najbolj všeč?

Sama sem imela najraje akrobatiko, preskok in bradljo. Akrobatika je zabavnejša. Zdi se mi, da se je to razvijalo sprva tako, da se krepiti telo in da je bolj spretno; kot ovira, da nekaj preplezaš, se splaziš, preskočiš. Sčasoma pa se je razvila v profesionalno zadevo. Tako tudi olimpijske igre brez športne gimnastike ne bi šle. To je močan šport, ki osvaja gledalce, da ga radi gledajo. Seveda so mi vsi športi dragi – vsak ima svoj čar – ampak tja, kamor se sam bolj vključuješ, več vložiš, več poznaš, te bolj pritegne.

Kaj je Unesco in kako ste se z njim povezali?

Sama sem že dvanajsto leto koordinatorica. Unesco se zavzema za čim kvalitetnejše šolstvo – da bi za razliko od strogih kalupov frontalno usmerjenega vodenja učiteljev spodbudili še dijake in izhajali iz njihovih potreb, želja ter jim dali napotke za življenje (poleg šole, ki je tudi zelo pomemben del življenja). S temi projekti hočemo še bolj opozoriti na aktualno problematiko

v svetu. Močno je izraženo družbeno, medgeneracijsko povezovanje – obiskujemo vse, od vrtcev do domov za ostarele, in se družimo s »šibkejšimi«. Skrbimo za okolje, da bi čim bolj osveščeno ravnali in skrbeli za naš planet ter pustili to, kar imamo mi, tudi našim zanamcem.

V vsem tem namreč zelo uživam, rada se družim z dijaki ... Letos smo že tretjič pripravili tradicionalni Unescov ples na Gimnaziji Brežice. Namen je poudariti predvsem medgeneracijsko druženje – dijaki, učitelji, učenci iz drugih osnovnih šol, starši. Zelo veseli smo, ker smo se povezali tudi z Osnovno šolo doktorja Mihajla Rostoharja. Sporočilo pri Unescovem plesu je predvsem zabava, sestavljena iz glasbe, druženja, plesa. Zdi se mi, da je to res nekaj zelo lepega in sproščujočega za mlade.

Hvala Vam za pogovor.

Lucija Župevc in Maja Levak, 4. c

LEPOTICI BREZ ZVERI ...

Še v popolni temi stopam po šolskih stopnicah, koraki so težki, jutranji, utrujeni. Končno pridem na vrh, drugo nadstropje se ob sedmih zjutraj zdi kot vrh Triglava. Na vrhu pa ... obstanem. Zazrem se v prazen hodnik. Še nekaj mesecev in gimnazija – »čao!« Kaj bo potem? Kam me pelje življenje? ... Pred nekaj leti sta se o takšnih stvareh spraševali prav posebni dijakinji. Hodili sta druga mimo druge, najbrž sta se poznali, saj sta hodili v paralelki, gotovo pa si nista mislili, da se bosta tu še srečevali ...

Barbara Valentinčič Barlič, prof.

Brežiški Einstein v ženski obliki, ki uspe tablo popisati z matematičnimi izrazi, še preden dobro odpreš zvezek. Na videz stroga, a v razredu vedno nasmejana in prisrčna. Pa je le to?

mag. Jana Krmpotič, prof.

Sedaj profesorica angleškega in nemškega jezika, vedno nasmejan obraz, ki nas popelje v lepote angleške književnosti. Le kod jo je vodilo življenje?

- V otroštvu je največ prigrad doživela z bratom dvojčkom, ki se je rad zanašal nanjo, predvsem glede domačih nalog (kaj bi moški brez žensk): »V srednji šoli me je po mojem mnenju pogrešal, čeprav tega ne bo priznal.«
- Šola ji je bila vedno na prvem mestu, bila je pridna učenka in dijakinja GiB: »Meni je bilo super«, pogreša dvorišče/park, vsak dan so bili zunaj, se družili. »Pozimi smo se kepali, mislim, da smo se bolj spoprijateljili.«
- V tretjem letniku so dobili prve »rumene« mobilje.
- Od nekdaj ima rada matematiko, v tretjem letniku pa je bila ena od možnosti tudi medicina: »Ne vem, mogoče sem pa zato potem moža zobozdravnika našla!«. V 4. letniku je imela prometno nesrečo, pa se je odločila, da bo matematika manj stresna ... »Na faksu se mi je začelo dogajati: smo šli tudi direktno ob sedmih zjutraj na vaje.«
- Ste radi razredničarka? »Niti ne, rada imam matematiko, to je moj poklic! Razredništvo vzame veliko časa ...« Glede matematike pa pravi: »Ne boj se, da boš postavil neumno vprašanje, ker bom gotovo odgovorila še komu v razredu.«
- Je mirna oseba s svojim ritmom, presenečenja jo vržejo s tira: »Jaz moram vedeti, kam grem čez 14 dni, ne pa da je to od danes na jutri.« ... Je človek, ki veliko načrtuje, tudi zelo čustvena oseba, sploh odkar ima otroke.
- Moža zobozdravnika je spoznala preko prijateljice, misli, da so ju kar načrtno spoznali, ko se je zaradi službe vrnila v Brežice ...
- V preteklosti je bila kot dijakinja izbrana za miss šole (čeprav ne mara izpostavljenosti).
- Če bi lahko sama odločala, bi igrala bobne ali saksofon, odvisno od razpoloženja ... Rada ima glasbo, na fakulteti je poslušala Gibonija, ki si ga še danes večkrat vrtil v avtu, zato ga njen starejši sin zna že na pamet: »Če bo drugo leto februarja koncert, bom sigurno tam! Nostalgija na sproščena študentska leta.«
- Dijakom sporoča, »naj se več pristno družijo, si pomagajo, malenkosti štejejo ...«

- Dijakinja GiB: »Jaz sem v šoli že celo življenje, vedno sem rada hodila v šolo, še sedaj uživam z vami v razredu!« ... Uspešna dijakinja, brez večjih najstniških težav, »čeprav sem v vaših letih veliko prežurirala – v disku smo preplesali cele vikende«, kljub temu je bila zlata maturantka.
- Zelo rada pleše, hodila je v glasbeno šolo: klavir ..., igrala v Gasilskem pihalnem orkestru Loče, najprej zvončke, potem pa so ji prinesli flavto, da je ne bi izpustili iz rok, kar se je izkazalo za dobro stvar, tam je namreč spoznala moža (omrežila je kar dirigenta!).
- Zelo rada posluša GLASNO glasbo. »Cela ulica je vedela, kaj jaz poslušam, ker so vsi slišali.« Še danes pa si to privoščijo v avtu, česar si sedaj poželi tudi njeni otroci. »Na gaaas«, pravi mali Jaša, starejša hči Ula pa že veselo prepeva med vožnjo. Njen naj pevec v najstniških letih je bil Giboni: »Bila sem na nešteto njegovih koncertih!«
- Rada se vozi z avtom in rada (pozor) čisti!
- Včasih zagrizena športnica, veliko je pretekla, vedno so jo spraševali, kam se ji tako mudi. Nič je ni ustavilo, nekega poznega večera je po dežju tekla med polji (živi blizu meje), pa so se za njo počasi pripeljali policisti!
- »Biti mama mi je top!« Vse tri otroke je rodila na isti dan (kdor zna, ta zna)! Najmlajša sta dvojčka Jaša in Luka. Ko ju postavi pred ogledalo in vpraša Luko: »Kdo je tam?«, pa ta odgovori: »Jaša!«, Jaša pa pravi: »Luka!«
- Eno leto je študirala v Nemčiji, napisala nemško diplomno, za kar meni, da je nepozabna izkušnja, jo priporoča! Veliko so prepotovali, spoznavali nove ljudi ... Šibka točka – orientacija: »Zvečer smo bili na pijači v Hamburgu, ko sva se s kolegicami odpravili proti hostlu. Ta pot je trajala dobesedno 2 uri (strah), nato sta se vrnila v gostilnico po napotke za pot proti hostlu, ki je stal preko ceste.« (Smeh.)
- Nikoli ni poskusila cigaret, niti kokakole!
- Sporočilo dijakom: »Bodi človeku človek, ne počni drugemu, česar si sam ne želiš.«

Lucija Župevc, 4. c Fotografija: Tjaša Traven, 4. c

Jure Rovan

V septembru smo se dijaki 2.b-oddelka imeli priložnost pogovarjati z Juretom Rovanom, nekdanjim dijakom Gimnazije Brežice in slovenskim olimpijskim skakalcem s palico. Povedal nam je veliko zanimivega o svojih izkušnjah, športni karieri in trenerskem delu. Izvedeli smo, da je študiral na ameriški univerzi v Iowi, kjer je imel odlične pogoje za razvoj svojih sposobnosti. Čeprav je težko zapustiti svoj dom in bližnje, je poudaril, da takšna priložnost ne pride vsak dan in da se lahko še vedno vrnemo domov, če nam ne ugaja. Svoje uspehe je povezal z lastnostmi, kot so odločnost, vztrajnost, delavnost, ki jih ne potrebujemo le v športu, ampak tudi v življenju. Vse svoje izkušnje danes zopet uporablja na atletski stezi, kjer je trener skupini mladih atletov, ki pod njegovim vodenjem že dosejajo lepe rezultate.

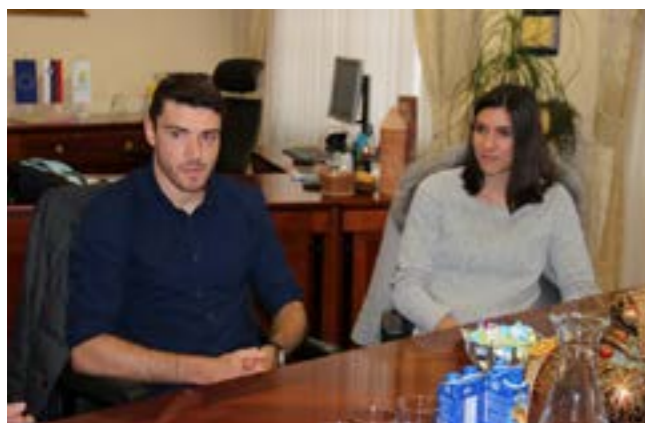
Lara Zupanc, 2. b

Luka Guček in Lara Omerzu sta obiskala župana

Luka Guček in Lara Omerzu sta z ravnateljem Urošem Škofom in razrednikom Sandijem Rašovičem obiskala Občino Brežice. Oba dijaka sta povezana s tujino, saj je Luka Guček prvi dijak brežiške gimnazije, ki šolo opravlja na daljavo, Lara Omerzu pa se po maturi odpravlja na petletni študij v Združene države Amerike. Tako mlada športnika kot predstavnika šole so povedali in utemeljili, da gimnazija nujno potrebuje športni oddelek, in se hkrati županu zahvalili za dolgoletno podporo šoli.

Več na spletni strani [Obcine Brežice](http://Obcine.Brezice.si).

Gimnazija Brežice, brezice.si, foto: brezice.si, arhiv

Luka Guček

Na Gimnaziji Brežice je šport zelo pomemben, to dokazujejo tudi dijaki, ki se že štiri leta vpisujejo v oddelke s poudarjenimi športnimi vsebinami. Dijak Luka Guček letos zaključuje šolanje v enem izmed takih oddelkov. Z njim sva se pogovarjali med božično-novoletnimi počitnicami, ko je bil v Sloveniji na kratkem »dopustu«. Preberite, kaj je povedal o svojem zanimivem življenju in nenavadnem šolanju.

Z igranjem nogometa je Luka začel že v zelo mladih letih. Na začetku je igral le doma s starši, pri petih letih pa se je vpisal v nogometni klub Dob pri Ljubljani, kjer je bil eden izmed trenerjev tudi njegov stric. Starši so ga trikrat tedensko vozili v Ljubljano. Tako je bilo približno tri leta. Ker so bili treningi precej oddaljeni od njegovega doma, so se odločili, da ga prepšejo v klub, ki je bližje. Vključil se je v Nogometni klub Krško, v katerem je ostal vse do prestopa v Real Betis. Nogomet torej igra že praktično celo življenje. Pravi, da ga je vedno igral predvsem za zabavo in ni nikoli pričakoval, da se mu bo ponudila takšna priložnost, kot se mu je pred letom in pol, ko ga je v svoje vrste zvabil Real Betis.

Zakaj si se odločil za odhod v Španijo?

Za odhod tako daleč od doma sem se odločil predvsem zato, ker mi je španski nogomet všeč že od nekdaj. Dobil sem tudi nekaj drugih ponudb iz Italije ter Hrvaške, ampak zdelo se mi je, da je nadaljevanje v Španiji prava pot.

Kako je prišlo do prestopa?

Mislil, da je bilo ključnega pomena povabilo v reprezentanco pred dvema letoma, kjer sem igral z leto starejšimi. Bili smo res dobra ekipa in uvrstili smo se na evropsko prvenstvo. Tam so me opazili skavti različnih ekip, potem pa sem sam odločal, kaj bom izbral. Seveda je k izbiri precej prispeval tudi moj zastopnik, ki se je dogovarjal s klubi.

Kakšen je tvoj vsakdanjik?

Odkar sem v Španiji, sem se navadil tudi na drugačen vsakdanjik. Imam precej več prostega časa, kot sem ga imel prej. Treninge imamo po navadi popoldne, včasih tudi dvakrat dnevno. Šolo delam na daljavo, po internetu, tako da dopoldanski čas porabim predvsem za predelavo snovi in zapiskov, ki jih dobim od sošolcev, ali pa mi profesorji razložijo snov po spletu.

Kje stanuješ?

Skupaj s 34 drugimi igralci Betisa, ki so si-

cer vsi Španci, ampak prihajajo s področij, oddaljenih od Seville, živimo v nekakšnem domu, ki ga je najel klub. Tukaj se tudi prehranjemo. Območje, kjer treniramo, pa je le čez cesto, tako da imamo res blizu, kar je precej pomembno, da ne izgubljam časa s prevozi.

Kako poteka šolanje na daljavo?

Kot sem že prej omenil, imam dopoldan rezerviran za šolo. S sošolci sem ves čas v stiku, da mi pošiljajo zapiske. Pri tem mi največ pomaga moje dekle Petra, saj mi velikokrat tudi razlaga stvari, ki mi niso razumljive. Torej, ko sem pripravljen na določen test, napišem profesorju, on mi pripravi test in »preko kamere« ga odpiševa. Zelo sem vesel in hvaležen profesorjem, predvsem svojemu razredniku, ki je zelo velikokrat z mano pri pisanju, ker si kdaj tudi popoldan vzamejo čas zame, da lahko šolo opravljam brez večjih težav.

Govoriš špansko?

Ko sem pred letom in pol prišel v Španijo, nisem znal niti besede špansko. Imel pa sem srečo, da sem prišel v družbo samih Špancev, od katerih je le eden znal angleško. Od začetka je bilo to res precej stresno, kajti z nikomer se nisem mogel normalno pogovarjati, ampak sem bil obenem tudi prisiljen govoriti in se s tem učiti špansko. Torej po približno šestih do sedmih mesecih sem že govoril tekoče.

Kaj najbolj pogrešaš v Španiji?

V Španiji najbolj pogrešam družbo, ki sem jo imel v Sloveniji (družino, svoje dekle, prijatelje ...), sneg ter hrano. Snega v Seville nikoli ni, kajti temperatura se nikoli ne spusti pod ničlo. Glede hrane je tudi velika sprememba. Jedi so pripravljene na drugačen način, jedo tudi marsikaj, česar od prej nisem poznal. Na začetku sem imel zaradi hrane v Španiji kar precejšnje težave.

Kako pogosto prideš v Slovenijo?

V Slovenijo pridem le za božične praznike ter poleti, ko končamo sezono. Načeloma drugih izhodov nimam. Posebni primeri so le, če dobim povabilo od reprezentance, pa še takrat lahko Betis to zavrne, če meni, da bi manjkal na preveč tekмах ter treningih. Na srečo sem se dogovoril, da me letos spustijo malo prej domov, da bom lahko opravljal maturo v rednem roku.

Tvoji načrti za prihodnost?

Za prihodnost težko karkoli rečem. Pogod-

bo z Betisom imam še za leto in pol, potem ne vem, kako bo. Če bodo zadovoljni z mano, mi bodo po vsej verjetnosti ponudili novo pogodbo, če pa ne bodo zadovoljni, bom moral s svojim zastopnikom najti novega delodajalca. Vse je odvisno od mene oziroma od mojih predstav na igrišču. Res si želim, da bi mi v nogometu uspelo, sploh sedaj, ko imam takšno priložnost.

Sanjam, da bi nekoč zaigral v dresu londonskega kluba Arsenal.

Tjaša Šoba in Tina Lesjak, 4. b

Dosežki naših športnikov

NAŠI ŠPORTNIKI SO BILI V 1. POLLETJU LETOŠNJEGA ŠOLSKEGA LETA ZELO USPEŠNI.

DRŽAVNO ČETRFINALNO PRVENSTVO V KOŠARKI ZA DIJAKINJE

3. MESTO, DIJAKINJE

DRŽAVNO ČETRFINALNO PRVENSTVO ROKOMETU

Rokometaši so v se po dveh velikih zmagah nad ŠC Škofjo Loko in ŠC PET Ljubljana uvrstili v polfinale državnega prvenstva, dijakinje naše šole pa so bile tretje.

PODROČNO PRVENSTVO V MALEM NOGOMETU ZA DIJAKE

ŠD Leon Štukelj Novo mesto, 18. 1. 2017

1. MESTO: GIMNAZIJA BREŽICE

PODROČNO PRVENSTVO V BADMINTONU

6. MESTO: GIMNAZIJA BREŽICE (EKIPNO)

POSAMIČNO DIJAKINJE – NEKATEGORIZIRANE

4. MESTO: MARUŠA RUS

POSAMIČNO DIJAKI – NEKATEGORIZIRANI

4. MESTO: GREGOR ŠUŠTERIČ

PODROČNO PRVENSTVO V KOŠARKI ZA DIJAKINJE

ŠD Leon Štukelj, 19. 12. 2016

3. MESTO: GIMNAZIJA BREŽICE

DRŽAVNO FINALNO PRVENSTVO V AKROBATIKI

OŠ Dobrova, 13. 12. 2016

5. MESTO: GIMNAZIJA BREŽICE – DIJAKI

8. MESTO: GIMNAZIJA BREŽICE – DIJAKINJE

17. ANJA KMETEC

11. JANKO VIZJAK

PODROČNO PRVENSTVO V KOŠARKI ZA DIJAKE

ŠD MAROF, 14. 12. 2016

5– 8. MESTO: GIMNAZIJA BREŽICE

PODROČNO PRVENSTVO V ODBOJKI ZA DIJAKINJE

Gimnazija Brežice, 24. 11. 2016

3. MESTO: GIMNAZIJA BREŽICE

PODROČNO PRVENSTVO V ODBOJKI ZA DIJAKE

ŠD Leon Štukelj, 22. 11. 2016

3. MESTO: GIMNAZIJA BREŽICE

PODROČNO PRVENSTVO V ROKOMETU ZA DIJAKE

ŠD Leona Štuklja Novo mesto, 25. 10. 2016

2. MESTO: GIMNAZIJA BREŽICE

PODROČNO PRVENSTVO V ROKOMETU ZA DIJAKINJE

ŠD Leon Štukelj, 19. 10. 2016

3. MESTO: GIMNAZIJA BREŽICE

21. LJUBLJANSKI MARATON – SREDNJEŠOLSKI TEK

Ljubljana, 29. 10. 2016

7. MESTO: MELANI KNEZ

DRŽAVNO FINALNO EKIPNO PRVENSTVO V ATLETIKI

Ljubljana, 6. 10. 2016

7. MESTO: GIMNAZIJA BREŽICE, DIJAKI, 7783

7. MESTO: GIMNAZIJA BREŽICE, DIJAKINJE, 8382

DRŽAVNO EKIPNO IN POSAMIČNO PRVENSTVO V ORIENTACIJSKEM TEKU

Dobravlje, 13. 10. 2016

6. MESTO: DIJAKINJE EKIPNO

9. MESTO: DIJAKI EKIPNO

6. MESTO: JEDRT JEVŠEVAR

9. MESTO: MARK ŠPANRING

DRŽAVNO PRVENSTVO V GORSKIH TEKIH

OŠ Dobravlje, 26. 9. 2016

1. MELANI KNEZ – državna prva-kinja

PODROČNO EKIPNO PRVENSTVO V ATLETIKI

Novo mesto, 20. 9. 2016

1. MESTO: GIMNAZIJA BREŽICE – DIJAKINJE

3. MESTO: GIMNAZIJA BREŽICE – DIJAKI

POLFINALNO PRVENSTVO V ODBOJKI NA MIVKI

Športni park Loka, 8. 9. 2016

1. MESTO: GIMNAZIJA BREŽICE – dijakinje

3. MESTO: GIMNAZIJA BREŽICE – dijaki

Utrinki s Šolskega svetovnega prvenstva v odbojki

Utrinki s Šolskega svetovnega prvenstva v odbojki, ki je bilo v Beogradu od 25. junija do 2. julija 2016.

Sodelovala je mlada ekipa dijakinj Gimnazije Brežice iz 1.a in 1.b ter 3.a in 3.d- oddelka.

Dekleta so si poleg nepozabnih trenutkov na odbojgarskih igriščih pridobila tudi pomembne izkušnje na velikem športnem prvenstvu, navezala so prijateljstva s številnimi ekipami. Predvsem pa z ekipami iz bivših držav Jugoslavije, z Anglijo in Nizozemsko.

Sledile so osnovnim pravilom fair playa in bogati športni igri - kraljevske športne igre ODBOJKE in pa svetovnega druženja mladih.

Še posebej je prijeten spomin na zmago z ekipo iz Luksemburga z rezultatom 2 : 0.

V finalu so se sicer pomerile Brazilke in Turkinje. Igra je bila izjemna, zmago pa so si priborile Turkinje.

Največja zahvala velja vodstvu Gimnazije Brežice, ki je to tekmovalno podprlo in omogočilo sodelovanje našim mladim športnicam.

NEPOZABNO! Hvala za vsa doživetja.

GIB-posebna izdaja

V okviru Unescovih dni smo v četrtek, 24. 11. 2016, na Gimnaziji Brežice pripravili projekt IZGNANCI, ki so se ga udeležili tudi predstavniki drugih Unescovih šol: OŠ Pišece, ETrŠ Brežice, OŠ Šmihel, OŠ Velika Dolina, OŠ Leskovec pri Krškem, OŠ Semič in Gimnazija Novo mesto. Po uvodnem kulturnem programu smo v različnih delavnicah spoznavali življenje ljudi, ki so bili leta 1941 izgnani. Predstavili vam bomo utrip Unescovega dne na naši šoli.

Novinarji:

- Kaja Čakar, 2. c
- Anja Švajger, 2. c
- Lara Drugovič, 2. c
- Larisa Polovič, 2. c
- Nik Jeromel, 2. c
- Patricija Kelhar, 4. d
- Lara Oštrbenk, 4. d

DELAVNICE

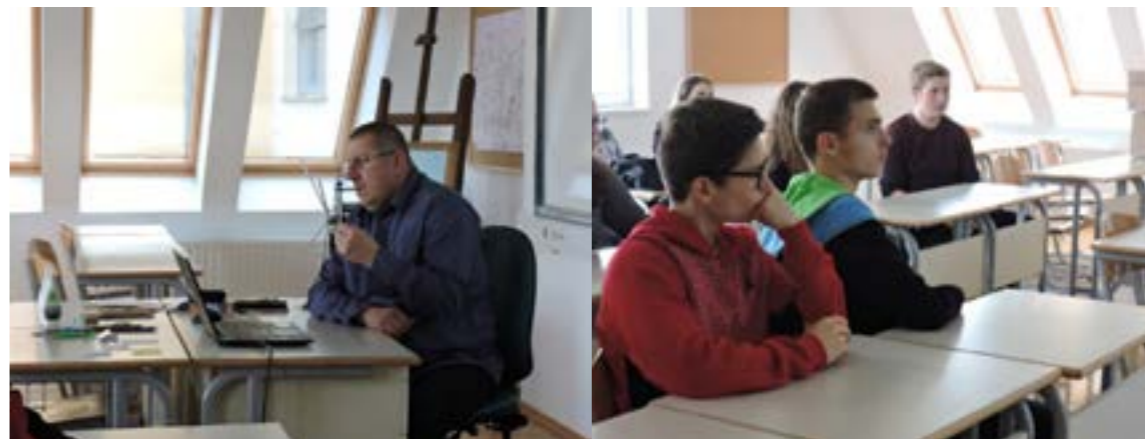
Zgodovinska delavnica

Delavnica, ki jo je vodila prof. Nataša Šekoranja Špiler, je bila poimenovana »Peščica zemlje«. Njen cilj je bil, da dijaki ob analizi zgodovinskih virov oblikujejo celostno podobo pogleda na problematiko izgnanstva od leta 1941 do 45. Delavnice so se udeležili pričevalka ga. Milka Držanič, g. Robert Šupe, profesor zgodovine in geografije na novomeški gimnaziji, in praktikantka s Filozofske fakultete Maja Štrbulc. Sodelovalo je 9 dijakinj, ki so analizirale izbrane vire iz delovnega zvezka in odgovarjale na vprašanja ter se tako približe spoznale z izgnanstvom kot zgodovinsko temo.

Likovna delavnica

V likovni delavnici so se udeleženci ukvarjali s problematiko Židov. Navdih pri likovnem ustvarjanju so jim bile 3 slike, ki jih je izbral profesor Alojz Konec. Debatirali so predvsem o židovskem zidu in antisemitizmu, ki je imel grozovite posledice za judovski narod.

Biološka delavnica

V biološki delavnici pod vodstvom prof. Mirne Malus so se pogovarjali o življenju izgnancev in njihovi prehrani. Dijaki naše šole so pripravili intervjuje z izgnanci, ki so jim opisali življenje v tistem času, znanje pa predali gostom. Med drugim so izvedeli, da so otroci dobili kos kruha, ko so se naučili eno nemško pesem. To je bil način ponemčevanja, ki je najlažji pri otrocih.

Geografska delavnica

Dijaki so na delavnici z naslovom »Po poteh izgnancev« raziskovali z uporabo IKT pod vodstvom profesorice. Eme Maček in Tee Habinc

Izjava udeleženke Maje Lekše, ETRŠ: Delavnic sem se udeležila zaradi priporočila moje profesorice. Tema izgnancev se mi zdi zanimiva, poleg tega pa se mi zdi nujno, da se mladi zavedamo grozot druge svetovne vojne. Na delavnicah sem izvedela veliko novega o življenju izgnancev.

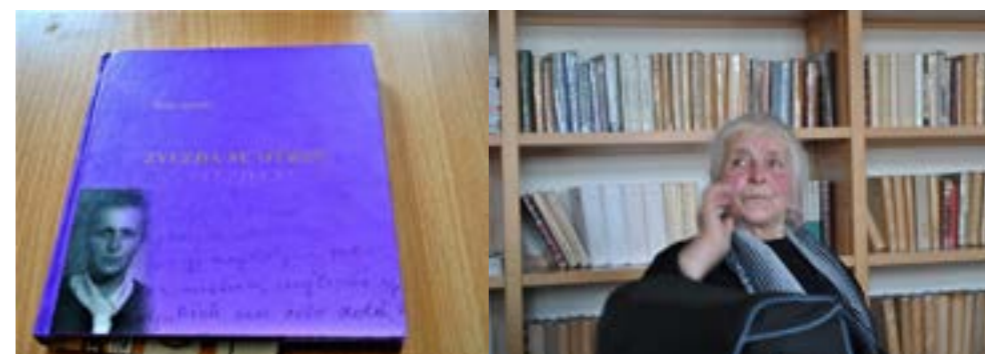
Izjava izgnanca gospoda Staneta Ilca: V spomin sta se mi najbolj vtisnili 2 stvari. Prva je bila sam izgon v Nemčijo. Na dvorišče sta prišla dva policista, ki sta nam povedala, da imamo pol ure časa in vzamemo najnujnejše, nato pa smo že morali zapustiti dom. Druga stvar pa je bilo samo vračanje v domovino. Ker so bile ceste v zelo slabem stanju, smo potovali kar 2 tedna. Prehrana je bila zelo slaba, saj sem ob vrnitvi v Brežice pri dvanajstih letih tehtal le 29 kilogramov.

Debatna delavnica

V debatni delavnici, ki sta jo vodili prof. Polona Masnec in prof. Nina Iskra, so si dijaki najprej ogledali film, nato pa so debatirali o pojmih migrant, begunec, iznanec, migrantska in begunska kriza ... Pojme so si razložili s pomočjo interneta v angleškem in slovenskem jeziku ter primerjali rezultate. Udeleženci so bili aktivno vključeni v prosto debato.

Novinarska in literarna delavnica

V delavnici, ki sta jo vodili prof. Bernardka Ravnikar in prof. Marijana Milekić, smo prisluhnili življenjski zgodbi in pesnitvam ge. Terezije Toporišič, prav tako izgnanke. Dijaki smo tudi sami ustvarjali različna besedila.

TEREZIJA TOPORIŠIČ

Gospa Terezija je bila pri 5 letih skupaj z družino izgnana v delavsko taborišče v Šlezijo (današnja Poljska) – to je bila ena izmed mnogih žalostnih usod, ki so doletele Slovence l. 1941.

Ker je bila še otrok, se ni zavedala, v kakšni stiski se je znašla njena družina, a je pomanjkanje vseeno močno občutila. Nanjo je močno vplivala smrt stare mame, ki je umrla v izgnanstvu, kjer je bila tudi pokopana. Ko je čez mnogo let spet obiskala njen grob, je ugotovila, da tam ni več spominskega obeležja, kraj, kjer so preživeli leta izgnanstva, pa je bil še zmeraj opustošen.

Pesniško je začela ustvarjati šele nekaj let po vojni, ko se je že ustalila, poročila in ustvarila družino. Vse se je začelo ob povabilu na literarni večer v Dobovi, kjer je recitirala svojo prvo pesem, ki jo je posvetila domačemu kraju. Sprva je pisala pesmi z različno tematiko – navdih je dobila iz vsakdanjega življenja, ko je delala v hlevu ali na polju; pozneje pa tudi pesmi o izgnanstvu, saj je to obdobje močno zaznamovalo njeno življenje.

Iz izgnanstva pa ima tudi nekaj lepih spominov, pravi namreč, da niso bili vsi ljudje v Nemčiji samo slabi, med njimi so bili tudi dobri, ki so izseljenim pomagali.

Nemška delavnica

Ker so slovenski otroci, izgnani v Nemčijo, morali tam obiskovati šole, kjer je pouk potekal v nemščini, so se tako tudi priučili jezika. V nemški delavnici, ki sta jo vodili profesorici Simona Tusun in Zlata Hribernik, so uprizorili šolsko življenje slovenskih otrok v izgnanstvu in tako ponovili jezik, poglobili zgodovinsko znanje in potovali v času.

Obisk Organizacije Združenih narodov na Dunaju

Mesec december vsako leto namenimo obisku bližnjih prestolnic naše države. V okviru obveznih izbirnih vsebin smo 11. in 12. decembra 2016 obiskali Dunaj in Bratislavo. Poimenovali bi ju lahko prestolnici Donave ali »Twin cities«, ker sta oddaljeni le 60 kilometrov.

Ali ste vedeli, da je Dunaj poleg New Yorka, Ženeve in Nairobija eden izmed štirih sedežev Združenih narodov?

Rdeča nit ekskurzije je bilo spoznavanje delovanja Centra OZN na Dunaju. Dunajski mednarodni center je četrti generalni sedež Organizacije Združenih narodov za New Yorkom, Ženevo in Nairobijem. Vienna International Center - VIC, t. i. „UNO City“, je bil zgrajen na območju Donavskega parka. Zgradba je bila po načrtih avstrijskega arhitekta Johanna Staberja dokončana v šestih letih. Organizacija Združenih narodov je poslopje najela za 99 let in zanjo plačuje simbolično najemnino 1 avstrijski šiling oziroma 0,07 € letno. Tako je VIC od 23. avgusta 1979 sedež številnih organizacij v sklopu OZN.

Specializirane agencije, s sedežem

na Dunaju, delujejo na področju industrijskega razvoja, miroljubne uporabe nuklearne energije in prepovedi testiranja nuklearnega orožja.

Pri ogledu Urada OZN na Dunaju sta nam vodički iz Slovaške posredovali zanimive informacije o delu OZN in o organizacijah s sedežem na Dunaju, informacije s področij drog in kriminala, miroljubne uporabe veselja, beguncev. Obiskali smo razstave in konferenčno sobo ter spoznali zares privlačen svet Organizacije združenih narodov.

V dveh dneh smo si ogledali tudi najpomembnejše znamenitosti avstrijske in slovaške prestolnice.

Čudovita in praznično okrašena Bratislava nas ni pustila ravnodušne. Slovaška prestolnica ob Donavi se je v zadnjih nekaj letih intenzivnega razvoja in obnove prelevila v pravo lepoto. Ste vedeli, da je v Bratislavi svojo univerzo ustanovil kralj Matjaž? Ali pa, da je tukaj čudežni

Mozart imel enega svojih prvih javnih nastopov? Ali ste vedeli, da so v katedrali sv. Martina kronali Marijo Terezijo? Mesto je obiskal tudi slavni Napoleon in tukaj podpisal premirje.

Cesarski Dunaj še posebej zaživi v prazničnem vzdušju v predbožičnem času. Ali ste vedeli, da se v središču mesta, tik ob znameniti operi, nahaja tudi hotel Sacher, ki je znan po okusni torti? Ste vedeli, da je zabaviščni park Prater znan po velikem kolesu, med vožnjo na njem pa si lahko ogledaš celoten Dunaj?

Če boste nadaljevali šolanje na gimnaziji, boste lahko prihodnje leto tudi vi udeleženci te zanimive ekskurzije.

u. š.

Gimnazija Brežice – vstopnica v tvojo prihodnost

Drage učenke in učenci,

pred vami je pomembna odločitev o izbiri srednje šole, na kateri boste nadaljevali svojo izobraževalno pot, dosegali uspehe in vzpone, gojili nova prijateljstva in sodelovali v številnih novih dejavnostih.

Gimnazija Brežice predstavlja pomemben člen med izobraževalnimi možnostmi v Posavju in v vseslovenskem merilu. V prenove in projekte izboljševanja in nadgrajevanja šolskega sistema na Slovenskem vstopa med prvimi v državi in danes svojim dijakom ponuja veliko posebnih oblik učenja: nivojski pouk, bogato izbiro tujih jezikov in različnih predmetov v drugem in tretjem letniku, sodelovanje v mednarodnih projektih ter mnoge druge dejavnosti.

Na brežiški gimnaziji postaja vedno pomembnejše vprašanje, kaj naj šola v 21. stoletju ponudi mlademu človeku na pragu zrelosti, da mu omogoči njegovo spoznavno, čustveno in socialno zorenje. Zavedamo se, da je naša prihodnost odvisna od tega, s kakšno popotnico bomo poslali maturante v svet.

V šolskem letu 2017/18 bomo izvajali gimnazijski program v 1. letniku v štirih oddelkih.

Brežiška gimnazija je kvalitetna šola, kar vsako leto dokazujejo uspehi dijakov na maturi in na različnih tekmovanjih, od državnih do olimpijad.

Ponujamo pestro izbiro dodatnih dejavnosti na področju mednarodnih projektov, športa, raziskovanja in kulture. Verjamem, da boste med številnimi dejavnostmi prav gotovo našli kaj tudi zase.

Cilj naše šole ni samo, da bi mladi dobili vstopnico v boljšo prihodnost – za zeleni študij, ampak tudi vzgoja dijaka v bodočega intelektualca, ki mu splošno veljavne moralne vrednote ne bodo tuje.

Za doseganje uspehov in rezultatov je potrebno veliko trdega dela in vloženega truda. Vse to ni težko, če med profesorskim zborom, dijaki, starši in okoljem vladajo medsebojno zaupanje, spoštovanje in sodelovanje. V takšnem okolju lahko mlad človek polno živi svojo mladost in uresniči svoje sanje.

Za vas smo pripravili to številko šolskega glasila, da boste bolje spoznali in začutili utrip naše šole. V njej vam predstavljamo profesorje, ki vas bodo poučevali, številne dejavnosti, v katerih se boste lahko preizkusili, uspehe naših dijakov, ki vam lahko predstavljajo izziv, da jih dosežete ali presežete tudi sami.

Želim vam, da sprejmete zase **najboljšo odločitev**, saj bo od nje odvisna vaše življenje v naslednjih štirih letih.

Uroš Škof, ravnatelj

Organizacija šole

Ustanoviteljica

Ustanoviteljica šole je Republika Slovenija.

Organi šole:

- svet šole: trije predstavniki ustanovitelja, pet predstavnikov delavcev, trije predstavniki staršev, dva predstavnika dijakov,
- ravnatelj,
- strokovni organi: učiteljski zbor, oddelčni učiteljski zbori, razredniki, strokovni aktivni,
- svet staršev.

Skupnost dijakov

Skupnost dijakov je organizirana v oddelčnih skupnostih in preko teh povezana v dijaško skupnost.

Profesorji

V strokovnih aktivih so združeni vsi učitelji glede na predmetna področja. Naloge strokovnih aktivov so priprava izvedbenih učnih načrtov, planiranje izobraževanja, seznanjanje z novostmi stroke, pomoč mladim kolegom in pripravnikom, svetovanje pri nakupu strokovnih knjig, usklajevanje pri pisnem preverjanju znanja, uvedba enotnih kriterijev ocenjevanja in preverjanja znanja, poenotenje priprav na maturo ter učinkovito strokovno in pedagoško delo posameznega učitelja pri pouku.

Šolska svetovalna služba

V šolski svetovalni službi je zaposlena dr. Gordana Rostohar, specialistka klinično psihološkega svetovanja, ki izvaja različne dejavnosti psihološke pomoči, razvojnih in preventivnih dejavnosti, dejavnosti načrtovanja in evalvacije. Deluje na strokovno avtonomen način. Sleherni svetovalni odnos, bodisi z dijaki, starši ali učitelji temelji na dogovoru s posameznim udeležencem, pri čemer je pomembna zaupnost.

Osnovnošolci in njihovi starši jo spoznajo že pri vpisu na gimnazijo, kasneje se nanjo obračajo zlasti, če imajo težave pri prilagajanju na novo sredino ali ne obvladajo pravih strategij za učenje, veliko jih ima vprašanja povezana z nadaljnjim študijem, nekateri pa potrebujejo psihološko pomoč zaradi hujših adolescentnih kriz. Je tudi koordinatorica vzgojno izobraževalnega dela z nadarjenimi dijaki.

Matura

Zadolžitve v zvezi z maturo (*prijava, odjava, razporedi, dokumentacija*) opravlja tajnik mature Sandi Rašovič, prof.

Šolska knjižnica

Šolsko knjižnico vodi Ema Maček, prof. V knjižnici velja poseben knjižnični red. Temeljno gradivo pokriva gimnazijski program, obvezne in neobvezne izbirne predmete za maturo, program mednarodne mature, raziskovalno delo mladih in druge interesne dejavnosti. V knjižnici je veliko naravoslovnih in družboslovnih revij ter časopisov in nudi tudi možnost iskanja *online* informacij s pomočjo programa COBISS/OPAC.

Šolski sklad

Šolski sklad ima na gimnaziji dolgoletno tradicijo. V skladu se poleg sredstev sponzorjev zbirajo sredstva, ki jih na osnovi prostovoljne odločitve prispevajo starši. S sredstvi staršev upravlja upravni odbor, ki ga sestavlja šest članov. Predsednik odbora je predstavnik staršev. Zbrana sredstva staršev so namenjena nabavi opreme in razvijanju ustvarjalnosti v več kot 30 dejavnostih.

Šolska prehrana

V šoli imamo urejeno jedilnico, v kateri se naši dijaki lahko redno prehranjujejo. V letošnjem šolskem letu omogočamo vsem dijakom ponudbo dnevne tople ali hladne malice po ceni 2,42 evra v času od 8.30 do 12.30. Z izvajalcem Marvin ENG d.o.o. ponujamo letos še večji izbor toplih in hladnih malic.

Regresirana malica

Na šoli je možnost regresirane malice. Vse prijave, spremembe in odjave v zvezi z regresirano malico ureja mag. Gregor Horžen.

Stiki med šolo in starši

Govorilne ure učiteljev

Starši se lahko vsak teden oglasijo pri razredniku. Natančno uro in dan v tednu bo razrednik sporočil na začetku šolskega leta. Priporočamo, da si ta podatek dijaki zabeležijo. Razpored dopoldanskih govorilnih ur posameznih učiteljev bo objavljen na spletni strani šole.

Skupne govorilne ure

Na skupnih govorilnih urah so staršem dosegljivi vsi učitelji. Te ure so praviloma drugi četrtek v mesecu ob 17. uri. Razpored je v šolskem koledarju.

Roditeljski sestanki

V tekočem šolskem letu bodo roditeljski sestanki vsaj dvakrat oziroma po razporedu v šolskem koledarju.

Razredniki obvestijo starše o pridobljenih ocenah dijakov ob zaključku ocenjevalnega obdobja (*obvestilo o uspehu*), o uspehu pa po koncu pouka (*spričevalo*).

Ekskurzije

Opredelitev (vrste, trajanje)

Ekskurzija je specifična oblika pouka, ki poteka zunaj šole. Dijaki pridobivajo znanja s preučevanjem naravnih in družbenih pojavov in procesov, ki jih ni mogoče prenesti v učilnico. Na Gimnaziji Brežice organiziramo:

- obvezne interdisciplinarne ekskurzije (enodnevne),
- obvezne enopredmetne ekskurzije (enodnevne, poldnevne),
- ekskurzije OIV (dvodnevne, tridnevne),
- maturantske ekskurzije (petdnevne).

Čas in kraj izvajanja ekskurzij

Čas in kraj izvajanja vseh ekskurzij je določen v Letnem delovnem načrtu šole.

Obvezne interdisciplinarne ekskurzije(enodnevne)

Program, priprava, izvedba

Obvezne interdisciplinarne ekskurzije so obvezne za vse dijake. Izvajamo jih v prvem, drugem, tretjem in četrtem letniku. Program (*kraj, vsebino, cilje*) pripravijo učitelji predmetov, ki sodelujejo na ekskurziji. Učitelji geografije in zgodovine so vodje ekskurzij. Vsebine in cilje določijo skupaj z izvajalci (učitelji drugih predmetov) glede na kraj ekskurzije. Cilji, ki se uresničujejo na ekskurziji, so del učnega načrta. Ekskurzije potekajo v različnih regijah Slovenije (*v vsakem letniku druga regija*). Učitelji izvajalci za dijake pripravijo delovno gradivo, ki ga lahko tudi ovrednotijo.

Stroški, obveščanje, dolžnosti dijakov, nadomestne naloge

Dijaki so s programom ekskurzij, ki se bodo izvajale v določenem letniku, obveščeni na začetku šolskega leta (*obvestijo jih razredniki oziroma učitelji izvajalci*). Navodila o ekskurziji dobijo dijaki pred odhodom na ekskurzijo (*načrt poti, naloge, delovno gradivo, vrednotenje, dolžnosti dijakov, stroški*). Stroške mora dijak poravnati tri dni pred odhodom.

Obvezne enopredmetne ekskurzije (enodnevne, poldnevne)

Program, priprava, izvedba

Enopredmetne ekskurzije so namenjene dijakom izbirnih predmetov v tretjem in četrtem letniku (če so predvidene v učnem načrtu predmeta, predmetnem maturitetnem katalogu *ali letni pripravi učitelja*). Program pripravijo učitelji skupaj z dijaki izbirne skupine.

Ekskurzije OIV (dvodnevne, tridnevne)

Ekskurzije OIV so večdnevne in niso obvezne. Kraj, vsebino

in cilje ekskurzij OIV pripravi vodja ekskurzije in jo dijakom ponudi v Katalogu OIV – prosta izbira. Dijaki se individualno prijavijo na ekskurzijo in s tem lahko opravijo del obveznih izbirnih vsebin – prosta izbira.

Maturantske ekskurzije (petdnevne)

Za maturantsko ekskurzijo, ki jo lahko dijak uveljavi kot del proste izbire obveznih izbirnih vsebin, se odločajo dijaki posameznega oddelka. Maturantska ekskurzija ni obvezna. V primeru, da se dijak maturantske ekskurzije ne udeleži, dobi nadomestne zadolžitve, s katerimi opravi ure proste izbire OIV v 4. letniku. Maturantske ekskurzije izvajajo turistične agencije v začetku 4. letnika. Koordinator skupaj z dijaki in razredniki v tretjem letniku izbere kraj ekskurzije in pripravi program, ki ga posreduje več agencijam.

Agencije pripravijo ponudbo, v kateri so natančno določeni:

namestitve (najmanj tri zvezdice), strokovno vodenje in animacija, dnevni strokovni vodeni ogledi, usmerjen prosti čas, zdravstveno in nezgodno zavarovanje vseh udeležencev, natančno določene cene in drugo po dogovoru.

Pogodbo o izvedbi maturantske ekskurzije z izbrano agencijo podpisuje šola.

Mednarodne izmenjave

Mednarodne izmenjave dijakov potekajo v sodelovanju z različnimi izobraževalnimi ustanovami iz Evrope. Izmenjave potekajo praviloma en teden na naši šoli in en teden v državi, s katero sodelujemo. V okviru teh izmenjav se izvajajo različne aktivnosti (*ekskurzije, kulturne, plesne, športne, jezikovne in druge delavnice*). Število izmenjav in čas izvajanja sta določena v Letnem delovnem načrtu šole. S podrobnostmi posamezne izmenjave dijake pravočasno seznanja mentor določene izmenjave.

Vsebine in cilji

Dijaki pridobijo in poglobijo jezikovna znanja (*raba tujih jezikov v realni situaciji*). Razvijajo samostojnost in hkrati občutek za sobivanje, strpnost in socialno odgovornost. Prav tako je eden izmed ciljev izmenjav spoznavanje in spoštovanje drugih kultur.

Priprava programa

Program obiska tujih dijakov in spremljevalcev pripravijo učitelji mentorji skupaj s spremljevalci in dijaki. Večji del programa izvajajo dijaki gostitelji in gostje. Program v tujini pripravijo učitelji in dijaki v tujini v sodelovanju z našimi učitelji in dijaki.

Naše partnerske šole:

- Lycee Alfred de Vigny, Loches, Francija,
- Prva kragujevačka gimnazija, Kragujevac, Srbija,
- Heimschule Lender, Sasbach, Nemčija,
- Liceo Classico Pietradefusi, Pietradefusi, Italija,
- Siikalatvan lukio, Pulkila, Finska.

Program gimnazija

Naziv programa:

gimnazija

Komu je namenjen?

Dijakom, ki želijo pridobiti znanje in preizkusiti svojo ustvarjalnost ter nadaljevati študij na univerzi.

Kakšni so pogoji vpisa?

Sprejem na gimnazijo je možen s končano devetletno osnovno šolo.

Koliko dijakov/leto?

112

Zakaj v brežiško gimnazijo?

Dijaki brežiške gimnazije imajo možnost pridobiti trdno izobrazbeno podlago za nadaljnji študij v sodobno opremljenih učilnicah. Ob tem lahko sodelujejo v najrazličnejših izvenšolskih dejavnostih ter tudi na ta način razvijajo svoje potenciale. Imajo tudi možnost izmenjave znanja in izkušenj z dijaki šol v tujini.

Opis

Program gimnazije je sestavljen iz **obveznih štiriletnih predmetov, obveznih predmetov in obveznih izbirnih vsebin. Obvezni štiriletni predmeti so:** slovenščina, matematika, dva tuja jezika (angleščina, nemščina, francoščina), zgodovina, športna vzgoja.

Vsi ostali predmeti, ki so napisani v predmetniku gim-

nazije, so obvezni predmeti in so na urniku od enega do treh let. V vsakem letniku, razen v prvem, imajo dijaki na voljo tudi nekaj ur za izbirne predmete. Ure za izbirne predmete omogočajo dijakom poglobljanje znanj pri določenih predmetih, predvsem pri tistih, ki jih bodo izbrali za maturo. Dokončno se dijaki odločijo za izbirno skupino maturitetnih predmetov v 4. letniku.

Obvezne izbirne vsebine (OIV) so programi najrazličnejših dejavnosti, ki jih šola ponuja dijakom z namenom, da si poleg osnovnih znanj in obveznih šolskih predmetov pridobijo tudi znanja, ki zadovoljujejo njihova individualna nagnjenja in želje v skladu z njihovimi vrednotami in življenjskimi cilji. Del vsebin je obvezen za vse dijake, del vsebin pa je prosta izbira.

Po končanem štiriletnem izobraževanju na gimnaziji opravlja dijak **maturo**. Matura je zunanji (eksterni) izpit, ki ga pod enakimi pogoji opravljajo vsi kandidati v državi. Opravlja se vsaj iz petih predmetov, ki so razdeljeni v dve skupini. Prvo skupino predstavljajo predmeti skupnega dela, ki so obvezni za vse dijake – to so slovenščina, matematika in en tuji jezik (angleščina ali nemščina). V drugi skupini so predmeti izbirnega dela, ki jih izberejo dijaki glede na svoje interese. Izberejo vsaj dva predmeta, lahko tudi tri. Dijaki, ki se vpisujejo v 1. letnik gimnazije, bodo imeli možnost izbirati med naslednjimi predmeti: tuji jeziki (angleščina, nemščina, francoščina ...), kemija, biologija, fizika, sociologija, psihologija, zgodovina, geografija in informatika. Po uspešno opravljeni maturi, ki je pogoj za vpis na univerzo, lahko dijak nadaljuje študij na univerzi.

IZOBRAŽEVALNI PROGRAM GIMNAZIJA

TEDENSKO ŠTEVILO UR

URE/LETO

PREDMET	KRATICA	1. l.	2. l.	3. l.	4. l.	Letno število
Obvezni štiriletni predmeti						
slovenščina	SLO	4	4	4+1*	4	560+35*
matematika	MAT	4	4	4	4+1*	560+35*
angleški jezik	ANG	3	3	3	3+1*	420+35*
drugi tuji jezik	NEM	3	3	3	3+3*	420+105*
	FRA					
tretji tuji jezik *	NEM		2*	2*	2*	210*
	FRA					
zgodovina	ZGO	2	2	2	2+2*	280+70*
športna vzgoja	ŠVZ	3	3	3	3	420
Ostali obvezni predmeti						
glasba	GLA	1,5				52+18**
likovna umetnost	LUM	1,5	1*			52+18**
geografija	GEO	2	2	2	0+3*	210+105*
biologija	BIO	2	2	2	0+3*	210+105*
kemija	KEM	2	2	2	0+3*	210+105*
fizika	FIZ	2	2	2	0+4*	210+140*
psihologija	PSI		2		0+6*	70+210*
sociologija	SOC			2	0+6*	70+210*
filozofija	FIL				2	70
informatika	INF	2	2*			70+70*
kreativno podjetništvo	KPO		3*			105*
ekonomija	EKN			3*		105*
izbirni predmet (ure)			3*	3*	8–12*	490–630
OIV (letno)	OIV	90	90	90	30	300
Skupaj ure/teden		32	32	32	29–33	
Skupaj ure/leto		1210	1210	1210	1045–1185	4675–4815
Skupno št. tednov izobraževanja		38	38	38	36	150

* Ure po izbiri šole in interesih dijakov oz. ure za izbirni maturitetni predmet

** Ure iz fonda obveznih izbirnih vsebin

Dragi devetošolec, draga devetošolka!

DEVETOŠOLEC, DEVETOŠOLKA, SE TEŽKO ODLOČATA, NA KATERO SREDNJO ŠOLO SE VPISATI?

Se čudiš, zakaj v zadnjem času odrasli okoli tebe toliko govorijo o tem, kako pomembno je izbrati dobro srednjo šolo? Tebe pa to že pošteno moti, kaj?

Ja, tako pač je, ker se odrasli zavedamo, da je prava izbira srednje šole odločilna tudi za kasnejše življenje, saj vodi do primerne izbire študija, poklica, kariere in zadovoljnega življenja v odrasli dobi.

Si uspešen, vedoželjen učenec oz. uspešna, vedoželjna učenka in si se že odločil, da se vpišeš na gimnazijo?

Dobra odločitev. *Všečkam!*

Z vpisom v gimnazijo se ti bo odprl nov svet, imel boš možnost preizkušanja številnih novih dejavnosti, poglobljanja znanja in pridobivanja dragocenih izkušenj. Gimnazijsko življenje lahko pomembno prispeva k tvojemu osebnostnemu razvoju in zorenju. Nadgradiš lahko zaupanje vase, ki je vitalnega pomena za tvoj uspeh tako med šolanjem kot v življenju nasploh, zato boš v prihodnosti lahko uresničil tudi visoke cilje, o katerih sedaj sploh še ne razmišljaš.

Vedeti pa moraš, da se bo tvoje življenje gimnazijca oz. gimnazijke v veliki meri spremenilo. Pred teboj bodo večje zahteve in prevzemati boš moral večjo odgovornost zase. Če si bil doslej uspešen, ne da bi za šolsko delo porabil veliko časa, in če se ne znaš učinkovito učiti, boš imel lahko, vsaj v začetku, kar nekaj težav. Ampak saj veš, če si nekaj res močno želiš, potem si pripravljen v delo, ki te vodi do izbranega cilja, vložiti več navora. Če si pripravljen vztrajati in se v učno snov poglobiti tudi takrat, ko bi bilo sicer prijetneje početi kaj drugega, ti je uspeh zagotovljen. Na gimnaziji smo ti pri razvijanju uspešnih strategij učenja tudi pripravljene pomagati, saj vemo, da brez kakovostnega učenja ni kakovostnega znanja.

In kaj želiš kasneje v življenju početi?

Imaš zelo jasno sliko tega pred svojimi očmi? Imaš že izbran svoj "sanjski" poklic?

Dobro zate, če je tako. *Všečkam!*

Vedno je lažje načrtovati pot in na njej tudi vztrajati, če imaš izbran cilj.

Ampak tudi če si boš v naslednjih letih premislil in si izbral povsem drugo študijsko pot, nič zato. Dobro opravljena splošna matura namreč odpira prav vsa univerzitetna vrata.

Kaj pa, če še ne veš točno, kaj bi želel postati?

Nič zaskrbljujočega. Mnogi mladostniki se pri 14, 15 letih težko odločate, ker se vaši interesi še razvijajo, in potrebujete daljši čas za raziskovanje različnih predmetnih področij. Morda si želiš tudi več časa za spoznavanje sebe in svojih prednosti? Z vpisom na gimnazijo ta čas prav gotovo pridobiš.

Bega pa te še nekaj drugih vprašanj?

Devetošolci jih imate vsako leto veliko, nekatera si upate zastaviti zelo glasno, o nekaterih molčite; tako je velikokrat, ko nas stvari skrbijo ... Zato sem zbrala nekaj takšnih vprašanj in odgovorila nanje, morda se med odgovori skriva tudi kakšen, ki bo pravi zate. *Delim jih s teboj.*

NEMŠČINA ALI FRANCOŠČINA?

"Več jezikov znaš, več veljaš." Tako je veljalo nekdanj, tako se izkazuje tudi danes. Na brežiški gimnaziji se največ dijakov uči nemškega jezika, lahko pa se odločiš tudi za učenje poetične francoščine. Imenitno, kajne? Predmetnik drugega in tretjega letnika omogoča tudi izbiro tretjega tujega jezika.

JE RES NA BREŽIŠKI GIMNAZIJI ZELO DOBRO POSKRBLJENO ZA ŠPORTNIKE?

Res. Zdaj, ko imamo tako lepo in dobro opremljeno veliko telovadnico, si to lahko privoščimo. Če si želiš na tedenskem urniku več športne vzgoje ali da bi že v šoli, namesto popoldan, opravil del svojega vsakodnevnega športnega treninga, bodo profesorji športne vzgoje posebej zate sestavili individualiziran program, po katerem boš delal. Ko boš s svojim klubom na pripravah, boš od učiteljev dobil učno gradivo po elektronski pošti, prilagojeno boš imel preverjanje in ocenjevanje znanja ...

KAKO PA JE Z DRUŽENJEM GIMNAZIJC EV MED SEBOJ?

Ko se »vročica« prvih septembrskih dni malo umiri in začneš bolj sproščeno spoznavati nove obraze, med katerimi boš preživel naslednja 4 leta, boš med njimi zagotovo našel prijatelje, ki bodo delili s teboj vse radosti in tegobe najstništva. Prijatelje, ki te bodo opogumljali in podpirali, upoštevali tvoje interese in ti pomagali k objektivnejšemu pogledu na samega sebe. Če nekdo s teboj podeli svoje izkušnje, če te opozori, da v nečem nimaš prav ali da počneš stvari, ki te ogrožajo, pa je to lahko neprecenljive vrednosti. Vsi nekdanji brežiški gimnazijci ti bodo zagotovo potrdili, če jih boš o tem vprašal, da so na gimnaziji dobili čudovite prijatelje za celo življenje.

ALI BOM SPLOH IMEL KAJ PROSTEGA ČASA ZASE?

Mnoge učence skrbi, da z vpisom v gimnazijo ne bodo imeli dovolj prostega časa. Pa ni tako. Če se boš dobro organiziral in si znal porazdeliti svoj čas, bo to prispevalo k tvojemu boljšemu počutju in boš imel tudi več časa za sprostitev. Tudi za rekreiranje naj ti nikoli ne bo žal nameniti svojega časa, saj poznaš rek "Zdrav um v zdravem telesu".

Na šoli imamo toliko krožkov in toliko različnih izbirnih interesnih vsebin, da lahko vsakdo najde kaj zanimivega zase. Verjetno bo kar težko izbrati med njimi, saj jih bo zagotovo več, ki te bodo zanimali. Preizkusi se lahko v različnih dejavnostih, razvijaj svoje interese in gradiš svojo

samopodobo z odkrivanjem tega, kar zmoreš. Hkrati spoznaš vrstnike iz drugih oddelkov in letnikov, ki jih zanimajo podobne stvari kot tebe. Vse te ure potekajo bolj sproščeno kot ure pouka in z mentorji se vzpostavijo zares dobri odnosi. Morda pri raziskovalnem delu, kjer naši dijaki dosegajo zavidljive rezultate, odkriješ področje, ki te bo posebej pritegnilo in se boš zato odločil za nadaljnji študij v tej smeri. Če rad spoznaš druge kulture, se boš zagotovo vključil v katero od mednarodnih izmenjav, če rad potuješ, pa te bodo starši zaradi pestre ponudbe strokovnih ekskurzij bolj malo videli doma ...

KAJ PA PETKE?

Petke? Hmm, kaj vse zanima bodoče dijake ... Ja, maturantke po novoletnih počitnicah naenkrat vse postanejo višje, ker trenirajo za maturantski ples in se prično sprehajati naokrog v čevljkah z visokimi petami ... Aja, ne petke, petke si imel v mislih? Ocene? Dolgočasna tema ...

Petke ne bodo le sanje, če dobro povezuješ stvari med seboj, uvidiš

razlike in pomene, hitro sklepaš in znaš svoje zaključke tudi pravilno izraziti in seveda, če si pripravljen čas nameniti tudi utrjevanju in ponavljanju. Veliko gimnazijcev dosega visoke ocene in odlično opravi maturitetne izpite, kar jim zagotavlja vpis na kateri koli študijski program, ki ga izberejo. K dobrim ocenam pripomorejo tudi dobro razvite strategije obvladovanja stresnih situacij. A ne pozabi, ocene so vedno le opis nekega znanja in ne tega, koliko si vreden ti kot osebnost. Zato na vso moč izkoristi prednosti, ki so ti dane, svoja močna področja, uresničuj svojo nadarjenost in razvijaj talente ter nikar ne posplošuj svojih šibkosti, vsakdo od nas jih ima.

MATURA, MATURA, MATURA ... JE RES TAKO POMEMBNA?

Res je. Uspešno opravljena matura je pomembna, ker omogoča vstop na vse univerzitetne študijske programe in enovite magistrske študije. Na maturi moraš dokazati znanje treh splošnih predmetov (slovenščine, matematike in tujega jezika) ter dveh izbirnih predmetov, ki ju izbereš glede na svoj interes med biologijo, kemijo, nemščino, francoščino,

psihologijo, sociologijo, fiziko, geografijo, zgodovino, ekonomijo in informatiko. Če se vsa štiri leta prizadevno učiš, matura ne predstavlja nobene težave; pridobiš široko splošno znanje in razgledanost, kar je v življenju pomembno na vsakem koraku.

KDO TI LAHKO POMAGA PRI ODLOČANJU O VPISU V GIMNAZIJO?

STARŠI

Dobro te poznajo in ti lahko zato dobro svetujejo, vendar obstaja tudi bojazen, da se v to prikradejo kakšne njihove neuresničene želje iz mladosti ...

PRIJATELJI

Morda ti lahko dobro svetujejo iz svoje izkušnje. Vendar pozor! Ne odločaj se za določeno šolo samo zato, da boš lahko odmora preživel s svojimi dosedanjimi prijatelji! Dopusti si priložnost, da spoznaš tudi nove!

UČITELJI

Učitelji v OŠ, ki dobro poznajo tvoja močna področja in tvoje šibkosti, ti lahko dobro svetujejo. Razmisli, s katerimi učitelji bi se rad pogovoril o svoji

odločitvi, in jih vprašaj za njihovo mnenje.

ŠOLSKA SVETOVALKA

Vaša šolska psihologinja, pedagoginja ali socialna delavka ti je zagotovo posredovala že veliko koristnih informacij s področja poklicne orientacije. Morda ti lahko pove še kaj zanimivega, povprašaj jo. Usmerja te lahko pri razmišljanju o prednostih posameznih izobraževalnih poti in ti ponudi nepristransko mnenje o tvojih možnostih.

Sem odgovorila na večino tvojih vprašanj?

Je tvoja odločitev za vpis v brežiško gimnazijo trdnejša?

Všečkam!

Če pa kljub temu še nisi povsem prepričan, ali se vpisati v našo gimnazijo ali ne, me seveda lahko ti ali tvoji starši pokličete in dogovorili se bomo za pogovor, da bomo razjasnili dileme, ki so še ostale. *Svoje izkušnje rada podelim z vami.*

Dobro odločitev ti želim!

Psihologinja na Gimnaziji Brežice:

dr. Gordana Rostohar, specialistka kliničnopsihološkega svetovanja

Delo z nadarjenimi dijaki na Gimnaziji Brežice

Na Gimnazijo Brežice se vsako leto vpiše veliko število učencev, talentiranih na različnih področjih, zato imamo bogate izkušnje z organiziranjem priprav na različna tekmovanja iz znanja, z organizacijo naravoslovnih taborov, smučarskih tečajev in številnih strokovnih ekskurzij, kjer učenci poglobljajo svoje znanje z različnih predmetnih področij, razvita sta raziskovalno in projektno delo dijakov, najuspešnejši se v sodelovanju s fakultetami pripravljajo na olimpijade znanja.

Zavedamo se, da nadarjeni učenci lahko uresničijo svoje potenciale v polni meri le, če upoštevamo vse njihove značilnosti in jim omogočimo druženje z drugimi nadarjenimi dijaki. Bili smo med prvimi petimi gimnazijami v Sloveniji, ki so pričele pod okriljem Zavoda za šolstvo sistematično in zelo aktivno uresničevati koncept dela z nadarjenimi dijaki, preizkusili smo številne nove dejavnosti in uvedli nove oblike dela.

Kot prva slovenska srednja šola smo bili vpisani na evropski zemljevid točk za talente – Talent map of Europe.

Organiziramo različne delavnice in ekskurzije, tudi za devetošolce. Tudi letos jih bomo pripravili, več o tem boste izvedeli na informativnem dnevu.

V zadnjih letih smo organizirali tudi več vikend taborov v Seči pri Portorožu, Radencih ob Kolpi in Savudriji za vse tiste znanja željne dijake, ki želijo še nekaj več in so pripravljeni za to tudi več delati. Učitelji in strokovni delavci gimnazije s pedagoško odprtostjo sprejemamo nove izzive in znamo spodbuditi dijake, da nam sledijo.

Ponosni smo na to, da se nadarjeni devetošolci za vpis na našo gimnazijo odločajo tudi zato, ker vedo, da lahko pri nas pridobijo kakovostno znanje in v polni meri uresničijo svojo nadarjenost ter razvijejo svoje talente.

Koordinatorica dela z nadarjenimi dijaki:

Dr. Gordana Rostohar

NadGIBko – Spoznavanje flore in favne

NadGIBko v Fiesi – biološka delavnica

NadGIBko – Športniki so zjutraj veslali do Pirana in nazaj v Fieso

NadGIBko – Kamnine na geološki poti so nas povsem očarale

Knjižnica Gimnazije Brežice

Člani knjižnice so vsi dijaki Gimnazije Brežice, ki si izposojajo knjige brezplačno do zaključka pouka, revije in časopise ter priročno literaturo (leksikone, slovarje, atlase, enciklopedije) pa lahko berejo samo v knjižnici. Izposojevalni rok je 14 dni. Dijaku se lahko izposoja tudi podaljša.

Dijaki zaključnih letnikov morajo gradivo vrniti do konca pouka. Lahko si ga izposodijo za maturo, vendar ga morajo vrniti pred podelitvijo spričeval.

Dijaki, ki potrebujejo gradivo za popravne izpite, si ga lahko izposodijo tudi med počitnicami, v dogovoru s knjižničariko/knjižničarjem.

Uporabnik je dolžan izgubljeno ali poškodovano gradivo nadomestiti z enako novo enoto gradiva.

Knjižnica se s svojo dejavnostjo in gradivom vključuje v vzgojno-izobraževalno delo šole. Za dijake je odprta od ponedeljka do petka od 7.15 do 14.30. V njej sta v šolskem letu 2016/2017 zaposlena bibliotekarka Ema Maček in mag. Gregor Horžen.

Knjižnica s šolsko avlo je namenjena študiju, učenju, iskanju gradiva in informacij ter tudi pouku. Zato morata biti zagotovljena mir in tišina. Prav tako ni dovoljeno prinašanje hrane in pijače v knjižnični prostor.

Dijaki in profesorji imajo v naši šolski knjižnici na razpolago približno 18.000 enot knjižničnega gradiva ter okoli 30 dnevnikov, časopisov, strokovnih ter poljudnih revij.

Knjižnica oz. šolska avla je opremljena z računalniki za pisanje seminarskih nalog in iskanje literature, občasno se v njej izvaja tudi pouk informatike. Med glavnim odmorom je šolska avla družaben prostor, kjer poteka živahna izmenjava informacij.

Teme knjižnične vzgoje (**Knjižnično informacijsko znanje – KIZ**, ki je obvezno za vse dijake in zajema 15 ur v štirih letih šolanja):

- predstavitev šolske knjižnice ter virov in literature,
- projekt »Rastem s knjigo« (v sodelovanju s Knjižnico Brežice),
- ogled NUK-a,
- delo s slovarji,
- uporaba priročne knjižnice,
- ogled tiskarne,
- izdelava seminarske naloge, iskanje gradiva, citiranje literature,
- ogled domoznanske zbirke v Knjižnici Brežice,
- priprava gradiva za medpredmetne ekskurzije in projektne dni.

UČBENIŠKI SKLAD

Na Gimnaziji Brežice že vrsto let deluje **učbeniški sklad**. Namenjen je dijakom gimnazije od prvega do četrtega letnika.

Knjižnica Gimnazije Brežice skrbi za učbeniški sklad, v okviru katerega si lahko dijaki izposodijo kompletne učbenikov, ki jih potrebujejo pri pouku. V učbeniški sklad vključujemo samo učbenike, ki so objavljeni v Katalogu učbenikov za srednje šole.

Dijaki, ki se odločijo za izposajo (to je velika večina), plačajo izposojevalnino po položnici. Cena kompleta znaša do ene tretjine maloprodajne

cene. Učbenike morajo dijaki vrniti ob koncu šolskega leta v knjižnico.

Aktiv slovenščine

Članice aktiva:

mag. Nina Harapin, prof.

Marjana Milekić, prof.

Bernardka Ravnikar, prof.

Mira Urek Jesenšek, prof.

Tekmovanja, projekti:

- širjenje jezikovne kulture in skrb za materinščino
- mladinska oddaja GIBKO TV
- šolsko glasilo GIB
- tekmovanje za Cankarjevo priznanje
- priprava številnih šolskih prireditev in bogata kulturna dejavnost v našem okolju
- ustvarjanje za literarne natečaje
- obiskovanje predstav slovenskih gledališč in drugih kulturnih ter izobraževalnih ustanov
- usmerjanje dijakov k dobri knjigi

Kratka predstavitev predmeta:

Gojimo lepo govorjeno in pisano slovensko besedo.

Dijake pripravljamo na maturitetni izpit, zato so vse naše dejavnosti povezane tudi z maturitetnim katalogom znanja.

Učimo se o slovenski in svetovni književni zgodovini, spoznavamo tako jezikovne ravnine kot večine sporazumevanja ter pravopisne in pravorečne zakonitosti ...

Beremo klasična književna dela, jih razlagamo in aktualiziramo.

Urmo se v razumevanju in jezikovni razčlembi neumetnostnih besedil.

Pišemo spise, pesmi, razne sestavke, razpravljalne in razlagalne eseje.

Pripravljamo govorne nastope, referate, seminarske in raziskovalne naloge.

Deklamiramo in recitiramo ter sooblikujemo občutek za lepo.

Z medpredmetnimi ekskurzijami in drugimi oblikami sodelovanja skušamo dijakom še nazorneje približati učno snov.

Vedenje o jeziku in književnosti povezujemo z ljubeznijo do materinščine.

Zanimivosti, povezane s predmetom:

Za ljubitelje gledališča organiziramo obisk gledališkega abonmaja v MGL.

Naši dijaki so ustvarjalno zelo samostojni, kar dokazujejo številni avtorski projekti, scenariji proslav, nastopi ...

Imamo izvrstne pesnike in pisce scenarijev gledaliških predstav, kratkih filmov ...

V naših šolskih klopih je nastal dijaški roman, znani slovenski literarni ustvarjalci so bili dijaki Gimnazije Brežice.

Tesno sodelujemo z lokalno skupnostjo – s Knjižnico Brežice, Posavskim muzejem, z društvom Pleteršnikova domačija v Pišecah ...

Obiskala nas je Stanka Hrastelj, pesnica in pisateljica, nekdanja dijakinja naše šole.

Aktiv matematike

MATEMATIKA je znanost in umetnost, je rezultat radovednosti in ustvarjalnosti človeškega uma.

Razkriva lepoto in ozadje procesov v naravi. Pomembna je tudi njena vloga podpore ostalim znanostim, zato matematiko srečujemo na večini področij človekovega življenja in ustvarjanja.

Profesorji:

- Gregor Kopinč
- Andrej Podlogar
- Barbara Valentinčič Barlič

Predstavitev predmeta:

- Predmet matematika je eden od temeljnih splošnoizobraževalnih predmetov na gimnaziji, hkrati pa tudi **maturitetni predmet**.
- Pri pouku matematike si dijaki oblikujejo predvsem osnovne matematične pojme in strukture, kritično mišljenje, miselne procese, sposobnosti za ustvarjalno dejavnost, formalna znanja in spretnosti ter spoznajo **praktično uporabnost matematike**.
- Za dijake je pomembno dvoje: na eni strani naj jim pridobljena matematična znanja in zmožnosti, ki jih razvijejo, nudijo stabilno oporo pri mišljenju in odločanju v vsakdanjih življenjskih situacijah in pri učenju ostalih srednješolskih predmetov, po drugi strani pa jim nudijo **temeljno znanje za nadaljnje izobraževanje**.
- Pri **matematičnem krožku** dijake pripravljamo na tekmovanja, z njimi dopolnjujemo in utrjujemo znanje matematike, učimo jih uporabe matematičnih programov itd.
- V 4. letniku v okviru **priprav za maturo** z dijaki ponovimo vsebine osnovne in višje ravni zahtevnosti in jih s tem dobro pripravimo na maturo, kar kažejo tudi zelo dobri rezultati in uspešen vpis na zelene fakultete.

Tekmovanja:

- Tekmovanje iz logike (šolsko in državno)
- Šolsko tekmovanje iz matematike (Kenguru)
- Državno tekmovanje iz matematike
- Tekmovanje iz finančne matematike in statistike

Tekmovanje iz logike v šolskem letu 2016/2017:

V letošnjem šolskem letu so bili dijaki naše gimnazije že zelo uspešni na tekmovanju iz logike, saj jih je 36 prejelo bronasto priznanje, 6 pa se jih je uvrstilo na državno tekmovanje. Na zgornji sliki so udeleženci državnega tekmovanja.

Dodatna strokovna pomoč

Z dodatnimi urami matematike dijakom pomagamo, da zapolnijo vrzeli v znanju, ki nastanejo bodisi zaradi prehoda iz osnovne v srednjo šolo bodisi zaradi odsotnosti pri pouku zaradi bolezni ali drugih aktivnosti.

Aktiv naravoslovja

NARAVOSLOVJE

FIZIKA, KEMIJA IN BIOLOGIJA

PROFESORJI IN LABORANTI:

Bernard Ivšič, prof.

Zvone Marolt, prof.

Mirna Malus, prof.

Pavel Šet, prof.

Nada Mandić, prof.

Mateja Strnad Zorec, prof.

Danijela Peterkovič, laborantka pri kemiji in fiziki

Iris Karalić, laborantka pri biologiji

PREDSTAVITEV KEMIJE IN BIOLOGIJE

KROŽKI, TEKMOVANJA, PROJEKTI:

- raziskovalno delo pri biologiji,
- tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni,
- tekmovanje iz znanja biologije,
- biološki krožek,
- kemijski krožek,
- šolsko in državno tekmovanje iz znanja kemije.

KEMIJA: Pri pouku kemije dijakinje in dijaki v gimnaziji nadgradijo znanje, ki so ga pridobili pri kemiji v osnovni šoli.

Program gimnazija obsega naslednje število ur pouka:

- 2 uri na teden v 1., 2. in 3. letniku,
- 5 laboratorijskih vaj v vsakem letniku,
- dodatna ura kemije v 3. letniku,
- dodatne 4 ure kemije na teden za dijake, ki v 4. letniku izberejo kemijo kot maturitetni predmet.

Kemijska delavnica: titracija

BIOLOGIJA: Pouk biologije je sestavljen iz teoretičnega in praktičnega dela.

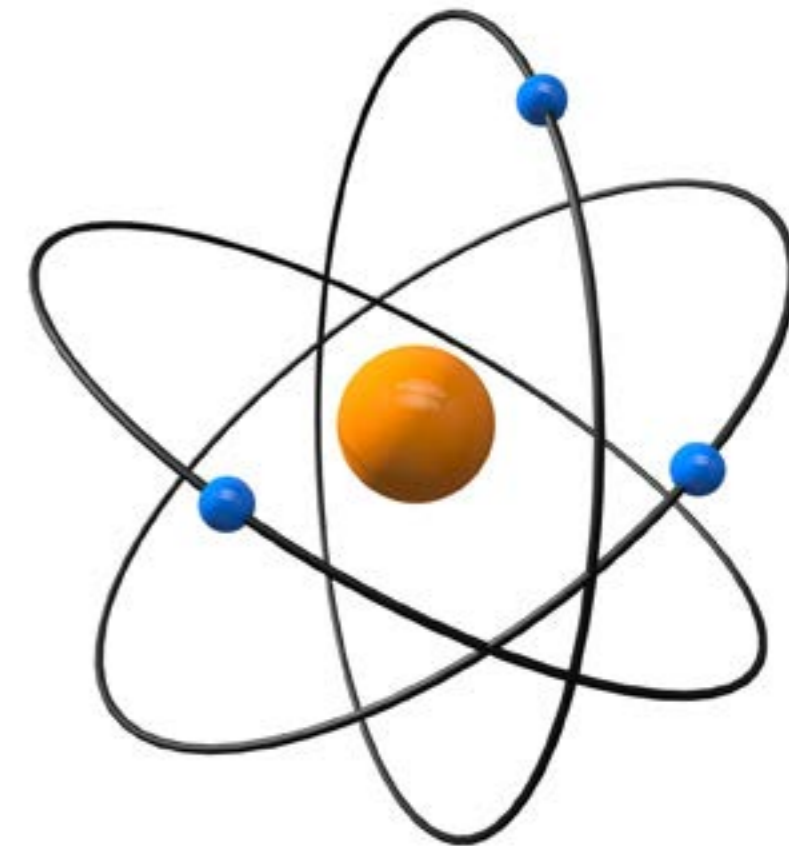
- Procesne cilje dijaki usvojijo pri teoretičnih urah pouka, laboratorijskih vajah in terenskem delu.
- Osnovni program pouka poteka v prvih treh letnikih za vse dijake enako, dijaki pa se lahko odločijo še za izbirni program, ki ga šola izvede v tretjem letniku.
- V četrtem letniku je pouk namenjen dijakom, ki biologijo izberejo za izbirni maturitetni predmet.

Vaja oživljanja (prva pomoč)

PREDSTAVITEV FIZIKE

Pri pouku fizike razvijamo dijakovo razumevanje in sposobnost preučevanja naravnih pojavov s področja fizike. Dijaki se postopoma učijo metod, s katerimi preučujemo naravne pojave, jezika, s katerim definiramo fizikalne količine, in uporabe matematike kot orodja za opisovanje naravnih zakonitosti. Dijaki spoznavajo fizikalne zakonitosti delovanja strojev in naprav, s katerimi se srečujemo v vsakdanjem življenju. Pomemben del pouka fizike so tudi fizikalna merjenja, pri katerih dijaki spoznavajo merilne naprave in obdelovanje izmerjenih vrednosti. Vsi dijaki splošne gimnazije imajo dve uri pouka fizike na teden v prvem, drugem in tretjem letniku. Dijaki, ki se odločijo za fiziko kot izbirni predmet v četrtem letniku, imajo v četrtem letniku štiri ure na teden in zaključijo šolanje na naši šoli z maturitetnim izpitom iz fizike. Najmanj dve uri fizike na teden sta kot dodatni pouk namenjeni dijakom, ki jih fizika posebej privlači. Dijaki imajo tudi možnost dopolnilnega pouka oz. dodatne pomoči pri težjih poglavjih in nalogah, ki jih ne znajo sami rešiti.

Tekmovanja iz znanja fizike

Naši dijaki se redno udeležujejo

- tekmovanja iz znanja astronomije,
- tekmovanja iz znanja fizike za prvi letnik srednje šole,
- tekmovanja iz znanja fizike v treh kategorijah za vse štiri letnike srednje šole.

Nekaj zanimivih podatkov si lahko preberete tudi na spletni strani, ki je namenjena pouku fizike na Gimnaziji Brežice www2.arnes.si/~bivsic/fizika.html.

Aktiv družboslovja

PREDMETNO PODROČJE: Zgodovina in geografija

PROFESORJI:

Boris Ambrož, Ema Maček, Nataša Šekoranja Špiler, Uroš Škof, Boštjan Špiler

PREDSTAVITEV PREDMETA:

- Zgodovina je gimnazijski družboslovni 4-letni, geografija pa 3-letni predmet.
- Namen pouka zgodovine je spodbujanje radovednosti o življenju ljudi v preteklosti ter sedanjosti in razvijanje sposobnosti boljšega razumevanja značilnosti različnih zgodovinskih obdobj, pojavov, procesov, sprememb in problemov v preteklosti in sedanjosti doma ter po svetu.
- Geografija daje kompleksna znanja, ki mlademu človeku omogočajo razumevanje sodobnih geografskih procesov in pojavov.
- Pouk obeh predmetov poteka v specializiranih učilnicah in na terenu.
- V pouk so vključeni tudi obiski muzejev, razstav in sodelovanje z drugimi zavodi.
- Pri obeh predmetih izvajamo timski pouk.
- V pedagoško delo je vključeno tudi delo z nadarjenimi (udeležba na taborih v Seči, raziskovalne naloge).
- Geografija in zgodovina sodelujeta na vseh medpredmetnih ekskurzijah po Sloveniji, zamejstvu in Evropi ter na mednarodnih izmenjavah.

TEKMOVANJA, KROŽKI, PROJEKTI, ZANIMIVOSTI:

- Organiziramo geografski in zgodovinski krožek.
- Vsako leto se dijaki pri obeh predmetih udeležijo šolskih, področnih in državnih tekmovanj iz znanja.
- Med letoma 2006 in 2016 je 15 dijakov na tekmovanjih iz obeh predmetov osvojilo zlato priznanje.
- Leta 2016 se je Žana Florjanič Baronik uvrstila na mednarodno geografsko olimpijado v Pekingu. Tam je osvojila srebrno priznanje.
- V letih 2009 in 2013 sta Andreja Hlastan in Jure

Deržič dosegla največ točk na maturi iz geografije v državi, leta 2015 pa prav tako Andraž Jene.

- Med letoma 2006 in 2015 so dijaki 10-krat uspešno sodelovali na tekmovanju Evrošola.
- Naši dijaki aktivno sodelujejo v Evrošoli v Evropskem parlamentu v Strasbourg.
- Sodelujemo v projektu Unescova šola, v okviru katerega tudi obeležujemo svetovne spominske dni; v projektu Pozor(!)ni na okolje ter Erasmus+.
- Uspešni smo bili na tekmovanju za Gosarjevo nagrado, kjer je Andreja Kovačič dobila zlato priznanje.
- Dijaki so aktivni pri raziskovalnem delu na področju zgodovine.
- Naši dijaki so bili nagrajeni na mednarodnem likovno-zgodovinskem natečaju ob 440-letnici hrvaško-slovenskega kmečkega upora.
- Dijakinje Ema Agnič, Tjaša Antolovič, Tinkara Simončič, Tasha Voglar so državne zmagovalke v pisanju zgodovinskih raziskovalnih nalog v projektu Eustory.

Strokovna zgodovinska ekskurzija za dijake, ki imajo zgodovino na maturi (Planina pri Sevnici, oktober 2016)

Člani geografske ekipe na olimpijadi in njihovi mentorji na sprejemu pri ministrici

PSIHOLOGIJA

Psihologija je veda, ki proučuje človekove duševne procese, vedenje in osebnost, torej se ukvarja s tem, kako razmišljamo, dojemamo svet okoli sebe, kaj nas izoblikuje v to, kar smo in zakaj se vedemo, tako kot se. Psihologija je na urniku v drugem letniku (2 uri/teden), lahko pa si jo dijaki izberejo tudi na maturi (6 ur/teden).

Polona Masnec, prof.

SOCIOLOGIJA

Sociologija je znanost ali veda, ki se sistematično ukvarja s preučevanjem družbe, družbenega življenja in z življenjem posameznika v družbi. Raziskuje torej vsa področja družbenega življenja ljudi in se sprašuje o smislu ter sestavi družbenega delovanja, poleg tega pa se ukvarja tudi s socialnimi strukturami, delom, spolom, množičnimi mediji, migracijami, družbeno neenakostjo, odklonskostjo, zdravjem ... S predmetom se dijaki seznanijo v tretjem letniku (70 ur), lahko pa sociologija postane tudi izbirni maturitetni predmet v četrtem letniku (210 ur).

Mag. Nina Harapin

FILOZOFIJA

S filozofijo se dijaki srečajo v 4. letniku. Predmet obsega 70 ur, kar pomeni, da je filozofija na urniku dvakrat tedensko. Pri pouku iščemo odgovore na velika filozofska vprašanja, kot so: Kdo sem? Zakaj smo tu? Kaj lahko vem? Kako naj ravnam, kadar sem soočen z moralno dilemo? Pri pouku filozofije beremo različna besedila, gledamo filme in se veliko pogovarjamo. Razvijamo kritično mišljenje, ne samo zaradi njegove instrumentalne vrednosti, ampak tudi intrinzične, kritično mišljenje je namreč človekova drža do življenja.

Nina Iskra, prof.

Gibko TV

Na Gimnaziji Brežice že četrto leto aktivno deluje ekipa Gibko-TV, ki spremlja vse dogodke in uspehe naših dijakov. Učimo se novinarskih veščin, montiranja, snemanja ter vodenja. Res je, da kot popolni amaterji sprva nismo bili večji vseh spretnosti, ki so potrebne za ustvarjanje tovrstnih zadev, a sčasoma smo se prav vsi dobro podkovali, saj nas šola že od vsega začetka izjemno podpira in spodbuja. Priskrbela nam je novo snemalno opremo, ki smo je bili še posebej veseli. Oddajo Gibko TV, ki je rezultat našega dela, si lahko ogledate na spletni strani Gimnazije Brežice pod rubriko Gibko TV.

Ekipo Gibko TV sestavljamo: Rebeka Kobe, Ingrid Gnus, Lea Bizjak, Urška Kozole, Julija Laznik, Neža Škoda, Nastja Sevšek, Miha Krivec in mentorica mag. Nina Harapin.

Še vedno pa ni prepozno za kogar koli izmed vas, ki bi se želel pridružiti naši ekipi, saj vedno z veseljem sprejememo nove nadobudneže.

Ekipa Gibko TV

Aktiv tujih jezikov

ANGLEŠČINA, NEMŠČINA, FRANCOŠČINA

PROFESORICE:

Angleščina:

Karmen Jaklič, Mag. Jana Krmpotič, Mateja Raušl, Romana Robek Cerjak

Nemščina:

Renata Gavranič, Mateja Raušl, Simona Tusun

Francoščina:

Zdenka Vižintin, prof. franc. in nem. jezika, oec.

TEKMOVANJA, KROŽKI, PROJEKTI:

- dopolnilni pouk angleščine za 1. in 2. letnik,
- angleška bralna značka – Oxford Bookworms, Epi Reading Badge,
- šolsko tekmovanje iz angleškega jezika za dijake 3. letnika in priprava na državno tekmovanje,
- šolsko tekmovanje iz angleškega jezika za dijake 2. letnika in priprava na državno tekmovanje,
- prevajalsko tekmovanje Juvenes Translatores,
- European online English language competition Best In English,
- European online German language competition Best In Deutsch,
- tekmovanje iz znanja v angleškem jeziku The World Scholar's Cup,
- ekskurzije (London, Liverpool, Birmingham),
- priprava na državno tekmovanje iz nemščine za dijake 3. letnika,
- priprava na državno tekmovanje iz nemščine za dijake 2. letnika,
- nemška bralna značka Piffikus, EPI Lespreis,
- dopolnilni pouk nemščine,
- krožek italijanskega (romanskega) jezika.

PREDSTAVITEV PREDMETOV:

Cilj poučevanja tujih jezikov je razvijanje jezikovnih zmožnosti in pripravljanje dijakov na stike z drugimi kulturami.

Angleščina:

- 1., 2. in 3. letnik po 3 šolske ure,
- 4. letnik splošne gimnazije po 4 ure,
- (1 ura v 4. letniku je namenjena književnosti).

To learn a language is to have one more window from which to look at the world.
Chinese proverb

Nemščina in francoščina:

kot 2. tuji jezik – nemščina ali francoščina, od 1. do 4. letnika, 3 ure tedensko,

kot 3. tuji jezik – nemščina ali francoščina, izbirni predmet v 2. in 3. letniku, 3 ure tedensko.

*Je mehr Sprachen du sprichst, Plus tu connais de langues,
desto mehr bist du Mensch! plus tu es humain!
(Več jezikov znaš, več veljaš.)*

Ekskurzija v London

Enej Sečki, prejemnik priznanja Best in Deutsch

Glasba je del človekovega življenja

Glasba je del človekovega življenja, njegova spremljevalka, je pravica in potreba vsakogar. Poznavanje in razumevanje glasbene umetnosti dijakom omogoča, da z izvajanjem, poslušanjem, ustvarjanjem in poustvarjanjem razvija vrednote in lastno identiteto. Predmet glasba v gimnaziji nadgrajuje poznavanje in poglobljanje glasbenih znanj ter oblikuje dijakovo estetsko občutljivost in vrednotenje v glasbeni umetnosti. Izbrane vsebine ustrezajo splošni in glasbeni inteligenci dijakov. Vsebine in dejavnosti spodbujajo dijake, da kritično vrednotijo glasbo in jo upoštevajo kot spremljevalko v različnih življenjskih situacijah.

Glasbeno se lahko dijaki udeležujejo na več področjih. Prepevanje v mešanem mladinskem zboru je oblika druženja, namenjena dijakom, ki jih ta dejavnost veseli, hkrati pa razvija pevske sposobnosti vsakega pevca, omogoča dijakom spoznavanje zborovskega večglasnega petja in zborovske literature. Instrumentalisti se lahko pokažejo na mnogih prireditvah kot solisti, sodelujoči v manjših zasedbah, projektno pa tudi v orkestru.

Dejan Jerončič, prof.

Predmet likovna umetnost na Gimnaziji Brežice

Gimnazijski predmet likovna umetnost tvorijo področja likovna teorija, umetnostna zgodovina in likovno snovanje. Njegova celota sloni na teoretičnem in praktičnem delu in ni maturitetni predmet. S poukom ob sodobnih računalniških projekcijah ter s praktičnim delom dijake izobražujemo, vzgajamo, likovno razvijamo in gojimo njihovo ustvarjalnost. Trudimo se jim vsaditi in globoko vkoreniniti nekatera prepotrebna likovna strokovna znanja in veščine ter estetiko in kritičnost v širšem in konkretnem smislu.

V okviru šolskih obveznih izbirnih vsebin prirejamo različne kulturne dejavnosti in obiskujemo pomembne razstave. Trudimo se, da bi vsak brežiški gimnazijec v Ljubljani vsaj enkrat obiskal tako Narodno kot Moderno galerijo in tako dobil celostni vpogled v našo nacionalno likovno umetnost.

V prosti izbiri pa delujeta likovni ustvarjalni in drugič

tudi likovni muzejski krožek. Prvi združuje individualno ustvarjalnost in izobraževanje za likovni študij, drugi pa estetiko in svetovljanstvo z obiskom razstav tudi v tujini.

Krožka se smiselno povezuje tudi z delom likovne sekcije

Kulturno-umetniškega društva Franjo Stiplovšek Gimnazije Brežice.

Sodelujemo v razpisanih in objavljenih občinskih, regijskih, državnih ter evropskih natečajih. Aktivno smo vpeti v šolsko ter ožje in širše okolje. Kujemo mednarodno sodelovanje. Skrbimo tudi za podobo gimnazijskega glasila GIB in še kaj.

Od leta 2013 v naši GIGA gimnazijski galeriji izvajamo javno galerijsko dejavnost z letno tremi razstavami profesionalnih likovnih ustvarjalcev – naših bivših maturantov in danes vidnih avtorjev – ter s prikazi dosežkov posameznih aktualnih dijakov.

Ponašamo se, da so iz naših klopi izšli številni likovni strokovnjaki, ljubitelji in občutljivi likovni sladokusci. Sloves našega gimnazijskega likovnega šolanja smo tradicionalno ponesli daleč zunaj naših meja, te likovne vibracije pa želimo še okrepiti.

Profesor in mentor:

Alojz Konec, akad. slik.

Aktiv ekonomskih predmetov in informatike

Učitelja:

Tea Habinc, prof., mag. Gregor Horžen

Krožki, projekti, tekmovanja:

- ♥ ekskurzije v ugledna podjetja in na sejme,
- ♥ obiski uspešnih podjetnikov,
- ♥ tržne raziskave,
- ♥ Unescov dobrodelni ples – dijaška podjetja,
- ♥ Fakultete se predstavijo – delavnice,
- ♥ delo z nadarjenimi dijaki – tabori,
- ♥ ACM-tekmovanja – Bober .

KREATIVNO PODJETNIŠTVO – IZBIRNI PREDMET v 2. letniku

Kreativno podjetništvo razvija komunikacijske veščine, iznajdljivost, prilagajanje različnim okoliščinam, omogoča izražanje kreativnosti dijakov, razvija podjetne in vodstvene lastnosti, omogoča razvojno-raziskovalno projektno delo in spodbuja timsko delo v dijaškem podjetju.

Pouk:

- ♥ ure na teden: 2 v 2. letniku
- ♥ zanimivo: dijaško podjetje

EKONOMIJA – IZBIRNI PREDMET v 3. letniku

Ekonomija pojasnjuje vsakodnevno poslovno življenje ljudi, razlaga tržne zakonitosti sodobne družbe, razvija zavest o varčnem ravnanju ljudi v življenju, analizira temeljne gospodarske povezave in argumentira odločitve ekonomske politike za napredek v družbi.

Pouk:

- ♥ ure na teden: 2 v tretjem letniku
- ♥ ure na teden: 4 v četrtem letniku za maturante, ki bodo opravljali splošno maturo iz ekonomije

INFORMATIKA

Predmet se izvaja v prvem in drugem letniku ter v četrtem letniku kot izbirni predmet na maturi.

V prvem letniku je informatika na predmetniku vseh oddelkov v obsegu 70 ur letno oz. 2 uri na teden.

V drugem letniku se informatika izvaja kot izbirni predmet. Dijaki, ki jo izberejo, imajo 2 uri na teden informatiko.

Tisti dijaki, ki imajo informatiko v drugem letniku kot izbirni predmet, jo lahko v 4. letniku izberejo kot maturitetni predmet. To pomeni, da imajo informatiko v četrtem letniku 4 ure na teden.

Informatika je splošnoizobraževalni predmet, pri katerem se teorija poznavanja in razumevanja osnovnih zakonitosti informatike prepleta z metodami neposrednega iskanja, zbiranja, hranjenja, vrednotenja, obdelave in uporabe podatkov z digitalno tehnologijo z namenom oblikovanja relevantnih informacij za dograjevanje lastnega znanja in za njegovo predstavitev oziroma posredovanje drugim. Predmet dijakom odpira možnost, da sistematično razvijajo digitalno kompetenco, ki je nujna za razumevanje digitalne tehnologije in procesov ter kakovostno uporabo te tehnologije z namenom omogočiti dijakom uspešen študij na univerzi in orientacijo za nadaljnje življenje.

Aktiv športne vzgoje

Cilj športne vzgoje pri mladostnikih je usposobiti mlade, da sprejemajo šport kot vrednoto in kulturno samoumevnost v vseh življenjskih obdobjih, seznaniti jih s čim več športnimi zvrstmi, z zakonitostmi športne vadbe, vplivi športa na organizem, intenzivnejšo vadbo v določeni športni zvrsti, rednim spremljanjem razvoja mladostnikovih telesnih značilnosti in sposobnosti ter jih naučiti samostojnosti pri načrtovanju vadbe. Mladostnik naj bi znal tudi kritično presojeti različne negativne pojave v športu (prepovedana poživila – doping, manipulacija s športniki, zvezdnštvo, trženje).

Športna vzgoja vzgaja in uči o športu skozi šport in za šport.

*»Delo (športna aktivnost) je najboljši zdravnik, ki nam ga je dala narava, in je za človeško srečo odločilnega pomena.«
(Klavdij Galen)*

Gimnazija Brežice je ena redkih srednjih šol z bogato športno tradicijo. Člani aktiva športne vzgoje – Boris Kuzmin, Zdenka Senica Grubič, Elica Tomše, Gregor Avsec in Sandi Rašović – negujemo športno usmeritev šole in jo nenehno nadgrajujemo ter izpopolnjujemo.

Dijaki naše šole se udeležujejo vseh razpisanih šolskih športnih tekmovanj in ostalih rekreativnih prireditev, kjer dosejajo vidne športne rezultate (Državna šolska športna tekmovanja, Ljubljanski maraton, Unescove športne aktivnosti, turnirji, humanitarne športne aktivnosti ...).

V zadnjih letih ponujamo dodatne ure športne vzgoje. Delujejo po smernicah klasičnih športnih oddelkov (trikrat tedensko po dve šolski uri skupaj, kar znaša šest ur tedensko).

Kdo naj se vključi v športno skupino?

- Vsi, ki imate radi pestrejšo ponudbo športne vzgoje in
- športniki, ki ste vključeni v tekmovalni šport.

Pri delu se poslužujemo tudi e-gradiv, e-pridobivanja ocen, dodatne individualne pomoči, dodatnih rokov za pridobivanje ocen, usklajevanja učnih obveznosti in trenažnih procesov ter tekem, sodelovanja s trenerji, klubi ter dodatnih prilagoditev za vrhunske športnike.

Poslanstvo športa uresničujemo pri urah športne vzgoje, v športnih krožkih, na treningih, šolskih športnih tekmovanjih, športnih dnevih, v zimskih šolah v naravi, na športnih taborih in srečanjih, plavalnih tečajih, pri sodelovanju s športnimi klubi, šolami, z vrtci ...

Športne aktivnosti izvajamo v naravi, v novi šolski športni dvorani, na dveh zunanjih igriščih, atletskem stadionu, v atletskem balonu, športni dvorani v Brežicah, na fitnessu, v brežiškem nogometnem parku, na teniških igriščih, v Termah Čatež ...

*»Kdor se ukvarja s športom, bogati svoje življenje, hkrati pa skrbi za svoje zdravje.«
(Drago Ulaga)*

Razvedrilo

Križanka

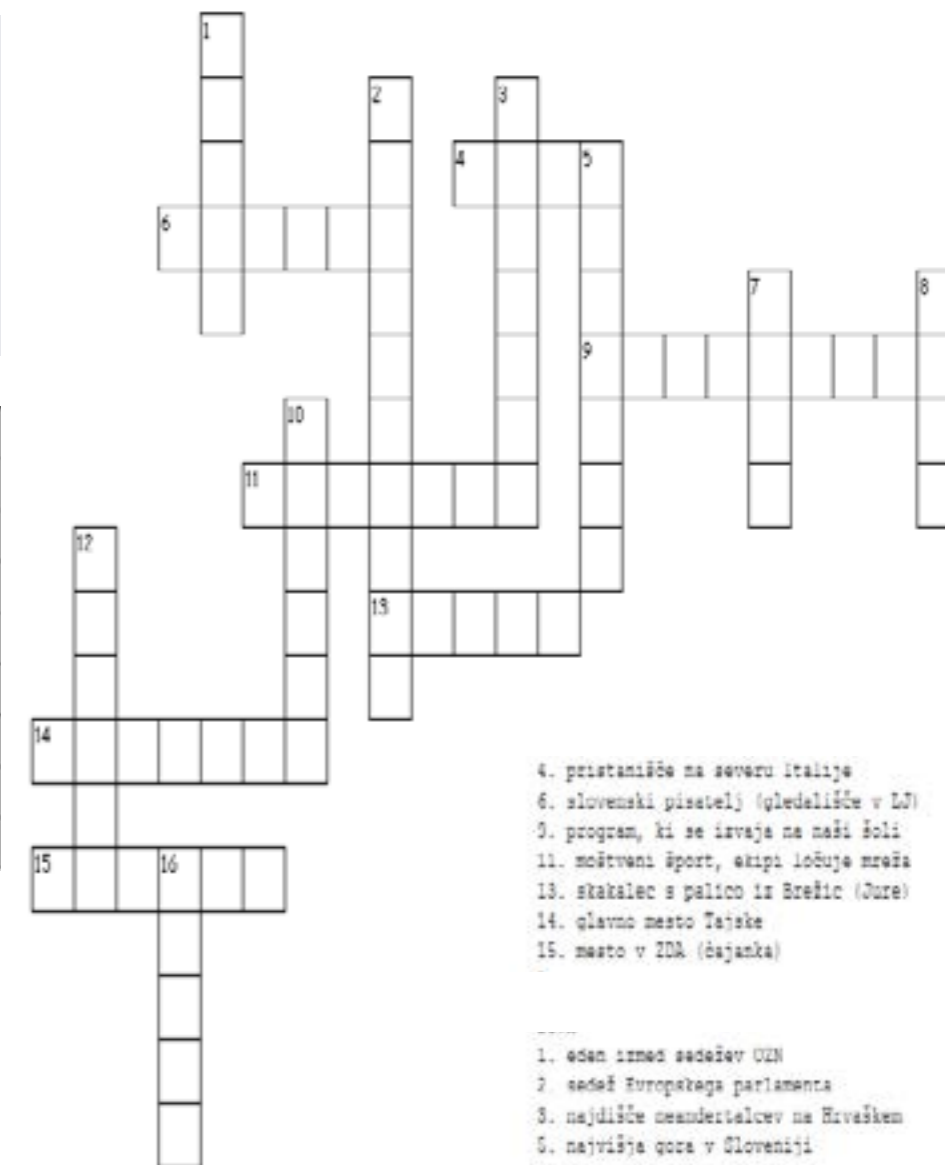
SUDOKU

V prazna polja vpisujte števila od 1 do 9 tako, da se posamezno število v vsaki vrsti, vsakem stolpcu in vsakem od manjših kvadratov pojavi samo enkrat.

		2		7				
	6		1				4	
7	3						8	6
		5	4	7				9
3				1				5
1				9	2	8		
6	9						5	1
	2			1		7		
			7			3		

	3		8		9	6		
	1		5			8	3	
8					5	7		
			9	7				8
		4		3		1		
7				1	8			
	6	1						9
5	7				9		6	
3	9			5			1	

			3		2	1		
3		5			1	6		
	6		5				4	
8			7					9
				1				
	2				4			5
	8				5		7	
		4	8			5		9
6		2			9			

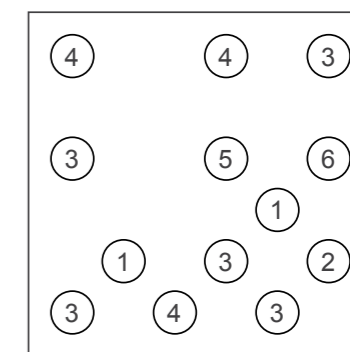
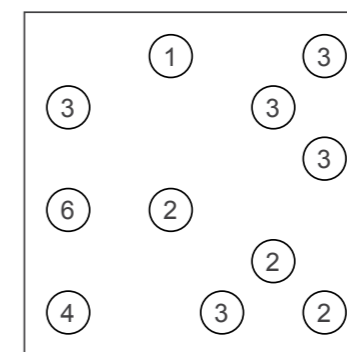

- pristanišče na severu Italije
- slovenski pisatelj (gledališče v LJ)
- program, ki se izvaja na naši šoli
- moštveni šport, ekipi ločuje mreža
- skakalec s palico iz Brežic (Jure)
- glavno mesto Tajike
- mesto v ZDA (čajanka)

- eden izmed sedešev OZN
- sedež Evropskega parlamenta
- najdišče neandertalcev na Hrvaškem
- najvišja gora v Sloveniji
- najdaljša reka v Sloveniji
- univerza v ZDA
- pristaniško mesto ob Baltskem morju
- beneški otok
- znanj izumitelj (elektromotor)

Mostovi

Povežite vse otoke z vodoravnimi ali navpičnimi črtami (mostovi). Posamezni otok lahko povežete z drugim z največ dvema mostovoma. Na vsakem otoku je zapisano skupno število vseh mostov, ki vodijo z njega. Mostovi se ne smejo križati.

<https://www.sudokuoftheday.com/>

<https://www.puzzlesandbrains.com/>

IN VEĆINI FIZIKE

SVOJIM SANJAM

KORAK BLIŽJE

Apla